

Εντυώσεις του μηνός

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΣ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος Ἀθη-
νῶν δι' ἑνὸς ἐγγράφου τοῦ δημοσι-
ευομένου εἰς ἄλλην σελίδα, ἐπικα-
λεῖται τὴν συνδρομὴν τῶν Κυθη-
ραίων διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς
Ἑνώσεως τῶν Κυθηραϊκῶν Σωμα-
τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, πα-
ραθέτων δὲ τὰ ἐγγράφα τὰ ὅποια
αὐτὸς «ἐνστερνισθεὶς» τὴν ιδέαν
ἀπύθηνε πρὸς τὰ ἄλλα Σωματεῖα
καὶ τὰς ἐνεργείας τὰς ὁποίας κατέ-
βαλε διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς
Ἑνώσεως, ὑπαινίσσεται ὅτι ἡ ἀπο-
νάρκωσις κάθε κινήσεως ὀφείλεται
εἰς τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα
Πειραιῶς, ἡ ὁποία ἠρνήθη νὰ συνε-
χίσῃ τὰς διαπραγματεύσεις.

Ἐξ ἄλλου ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελ-
φότης Πειραιῶς διὰ τῆς, ἐπίσης εἰς
ἄλλην σελίδα, δημοσιευομένης λογο-
δοσίας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς
θέτουσα τὰ πράγματα καλλίτερον
εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐμφανίζει τὸν
Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν
ἀνακόλουθον, ἐφ' ὅσον ἀρνεῖται νὰ
ἀποδεχθῇ οὗτος τὴν δικαίαν ἀξίωσιν
τῶν συμπολιτῶν Πειραιῶς περὶ πα-
ραμονῆς τῆς ἑδρας ἐν Πειραιεῖ.
Διὰ τῆς ἐνδεικνυομένης αὐτῆς ὑπο-
χωρήσεως, ἡ Ἑνωσις ἤθελεν εἶσθαι
γεγονός.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν προ-
τιθέμεθα διὰ τῆς στήλης αὐτῆς νὰ
κάμωμε καταμερισμὸν τῶν εὐθυ-
νῶν. ἕκαστος δύναται νὰ ἔχῃ τὴν
ἀντιληψίν του· δὲν δυνάμεθα ὅμως
νὰ μὴ σχολιάσωμεν τὴν μετὰ πεί-
σματος ἐπιμονὴν τοῦ Κυθηραϊκοῦ
Συνδέσμου Ἀθηνῶν περὶ τῆς Ἑ-

νώσεως τῶν Σωματείων διὰ τὴν ὁ-
ποίαν οὐδὲν διαφωτιστικὸν στοι-
χεῖον μᾶς ἔδωκε ποτὲ μηδὲ νῦν μᾶς
δίδει διὰ τῆς διατριβῆς του, περὶ
τῆς σκοπιμότητος τῆς Ἑνώσεως. Τὸ
ὅτι εἶναι ὁ μόνος «ἐνστερνισθεὶς»
τὴν ιδέαν τῆς Ἑνώσεως ἡ ὁποία
κατὰ τὴν γνώμην του πρέπει νὰ
πραγματοποιηθῇ τὸ ταχύτερον, καὶ
ἡ ἐπιμονή του ὅπως παραγνωρισθῇ
κάθε διακαίωμα τοῦ ἀρχαιότερου
σωματείου, ἔξ' οὗ ἀπεσπάσθη οὗτος
καὶ μεταφερθῇ ἡ ἑδρα εἰς τὰς Ἀθή-
νας, δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ πιστεύ-
ωμεν ἀπολύτως ὅτι εἰλικρινὲς πα-
τριωτισμὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος
ὑπαγορεύει εἰς τὸν Κυθηραϊκὸν
Σύνδεσμον Ἀθηνῶν τὴν συγγρα-
φὴν τῶν διατριβῶν του. Ὁμολο-
γοῦμεν ὅτι μὲ τὴν σκέψιν αὐτὴν
φερόμεθα εἰς τὴν δύσκολον θέσιν
ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν πολλάκις εὐ-
ρέθη ὁ προφήτης Δαυὶδ, ὅστις διὰ
νὰ μὴ εἴπῃ κάτι τὸ ὁποῖον θὰ ἔφερε
ζημίαν ἐπεκαλεῖτο τὴν ἀνωτέραν
δύναμιν μὲ τὴν φράσιν:

«Θοῦ Κύριε φυλακῇ τῷ στόματί
μου...»

Τοῦτ' αὐτὸ κάμνομεν καὶ ἡμεῖς
σήμερον παρακολουθοῦντες τὴν συ-
στηματικὴν σιωπὴν τοῦ Κυθηραϊ-
κοῦ Συνδέσμου ὡς πρὸς τὰ πραγμα-
τικά ἐλατήρια τὰ παρακινήσαντα
αὐτὸν νὰ περιορίσῃ ὅλην τὴν δρά-
σιν του μόνον εἰς τὴν σκέψιν «Πότε
θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ Ἑνωσις».

Ἡμεῖς οὐδεμίαν δώσαντες σημα-
σίαν ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὴν πρότασιν
περὶ Ἑνώσεως καὶ τὰς πομπώδεις
φράσεις μὲ τὰς ὁποίας οἱ ὑπερμαχοὶ
τῆς Ἑνώσεως στολίζουν αὐτήν, δὲν

πρόκειται ποτὲ νὰ συμφωνήσωμεν
μὲ τοὺς παρασυρομένους θιασώτας
τῆς Ἑνώσεως, ἐὰν δὲν μᾶς ἐξηγη-
θοῦν συγκεκριμένως τὰ ἐλατήρια
τὰ ὁποία ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι φο-
βούμεθα.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἀπὸ τὴν γενικὴν Συνέλευσιν τῆς
Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος, καθ' ἣν
συνελητήθη εὐρύτατα ἡ Ἑνωσις τῶν
Σωματείων ἐλάβομεν διδάγμα τὸ ἐ-
ποιοῦν ὁμολογοῦμεν ὅτι μᾶς ἡγχαρίστη-
σεν ἰδιαίτερος. Ἡ ἀποχώρησις τῶν
συμπολιτῶν μας κ. κ. Ἰωάννου καὶ
Παναγιώτου Μαλάνων καὶ ἡ ἐναντίον
ἡμῶν πολεμικὴ τῶν ἀποχωρησάντων
μᾶς ἐδίδαξαν ὅτι ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελ-
φότης δὲν δύναται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ
συνταυτίσῃ τὴν τύχην τῆς μὲ τὰ λοιπὰ
Κυθηραϊκὰ Σωματεῖα.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀποδοθεῖσαν
ἡμῖν εὐθύνην διὰ τὴν ματαιώσιν τῆς
Ἑνώσεως ἐνεκα τῆς ἀντιδράσεώς μας,
βίδοντες τώρα τὴν ἀπάντησιν πρὸς
τὸν κ. Ἰωάννην Μαλάνον λεγόμεν ὅτι
«Εἶναι πρὸς μεγάλην τιμὴν μας ἐ-
κείνο τὸ ὅποιον μᾶς ἀπέδωσε, ἀφ'
οὗ ἡδυνήθημεν νὰ ματαιώσωμεν τὰ
σχέδια τῶσων συμπολιτῶν καὶ νὰ σώ-
σωμεν τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα
ἀπὸ τὸν ὀλεθρον πρὸς τὸν ὁποῖον
ἐφέρετο ὀλοταχῶς καὶ διὰ τῆς ἀ-
πλῆς συζητήσεως τῆς προτάσεως τῆς
Ἑνώσεως. Προσθέτομεν δ' ἀκόμη
ὅτι μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν
ἔχομεν καὶ τὴν ὁποίαν μᾶς ἀνα-
γνωρίζει ὁ κ. Ἰωάννης Μαλάνος θὰ
πολεμήσωμεν τὴν ἀτυχὴν ιδέαν τῆς
ἐνώσεως τῶν Σωματείων, καλὸν δὲ
δι' ἐκεῖνον καὶ διὰ πάντα ὑπερμα-
χον τῆς Ἑνώσεως, εἶναι νὰ παύσῃ
νὰ σκέπτεται ὅτι θὰ πραγματοποιη-
θῇ ποτὲ ἑνωσις σωματείων ἐφ'
ὅσον ἀπαρέσκει εἰς ἡμᾶς».

ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ ΑΓ. ΠΕΛΑΓΙΑΣ

Με ἐξαιρετικὴν εὐχαρίστησιν παρα-
κολουθοῦμε τὴν κίνησιν διὰ τὴν κα-
τασκευὴν λιμένος εἰς τὴν Ἀγίαν Πε-
λαγίαν, πρωτοβουλία μᾶς γυναικὸς
συνέχεια εἰς σελ. 139

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΜΑΣ

Τὸν παρελθόντα μῆνα Μάϊον ἡ πολιτικὴ κίνησις εἰς τὴν νῆσον μας ὑπῆρξεν ζωηροτάτη διὰ τῆς καθόδου εἰς αὐτὴν τῶν ὑποψηφίων κ. κ. Ἰωάν. Κοντολέοντος Παν. Τσιτοίλιου καὶ Γεωργ. Στρατηγού, οἱ ὅτιοι καὶ ἐπεσκέφθησαν τὰ διάφορα χωρία.

Ἐκ τούτων δὲ Στρατηγὸς ὁμίλησεν εἰς τὰ Φοιτῖσια, Καστριανάκινα, Μυλοποτάμιον, Καρβουνάδες καὶ Καρβαῖν, ὁ κ. Τσιτοίλιος εἰς τὸν Ποταμὸν καὶ ὁ κ. Κοντολέων εἰς τῆς Καρβουνάδες.

Τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὰ διάφορα χωρία διηκολύναν εἰς τοὺς πολιτευομένους μας τὰ διάφορα πανηγύρια τὰ ὅποια ἐγένοντο ἔνεκα τῶν ἡμερῶν τοῦ Πάσχα. **ΙΑΡΥΣΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΝ ΠΟΤΑΜῳ**

Οἱ ἰδιοκτῆται καὶ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων τῆς νήσου μας συνέπηξαν

σύλλογον ἐν Ποταμῷ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύνδεσμος Αὐτοκινήτων Κυθίων». Τὴν 17ην Μαΐου ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τὸ Καταστατικὸν τοῦ νέου Σωματείου καὶ ἐγένοντο ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλεγέντων τῶν κ. κ. Δημ. Μεγαλοικονόμου ὡς Προέδρου καὶ τοῦ κ. Χρ. Παναγιωτοπούλου ὡς γραμματέως. **ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ ΕΚΛΟΓΙΚΩΣ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ** Διὰ τοῦ ψηφισθέντος, τελευταίως, νόμου περὶ ἐπαναφοράς τῆς ἀναλογικῆς κατὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς, προστεθῆ διὰ τὰς εἰς τὸν νόμον περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν, διὰ τῆς ὁποίας τὰ Κύθηρα ὑπάγονται εἰς τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν Πειραιῶς.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΩΝ

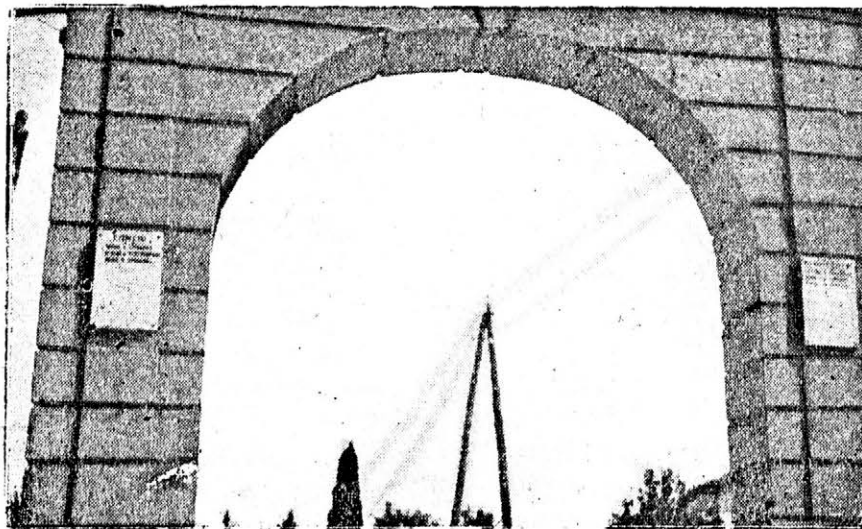
Περὶ τὰ μέσα παρελθόντος μηνὸς ἐπανήλθον ἐκ Κυθίων, ἔνθα εἶχον μεταβῆ δι' ἐκλογικὴν περιουσίαν, οἱ ὑποψήφιοι κ. κ. Παν. Τσιτοίλιας τοῦ βενιζελικοῦ ψηφοδελτίου καὶ Γεώργιος

Στρατηγὸς τοῦ Καφανταρινοῦ τοιοῦτου.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΜΕΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΕΠΕΚΥΡΩΣΕ ΤΗΝ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΕΚΛΟΓΕΩΝ

Τὸ Πρωτοδικεῖον Πειραιῶς διὰ τῶν ἐπ' ἀριθ. 1524, 1525, 1526, 1527, 1528, 1529, 1530, 1531, 1532, 1533, 1534, 1535, 1536, 1537, 1538, 1539, ἀποφάσεων τοῦ ἐπεκύρωσε τὴν ἐγγραφὴν τῶν νέων ἐκλογέων εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους Κυθίων συμφώνως πρὸς τὰ ὑποβληθέντα ὑπὸ τοῦ Εὐρηνοδίκου Κυθίων δικαιολογητικά.

Κατὰ ταῦτα, ἐνεργήθησαν νέοι ἐκλο-

Η ΠΡΟΣΟΨΙΣ ΤΗΣ ΑΨΙΔΟΣ ΚΑΡΑΒΑ

Ἐπὶ τῶν ἐντοιχισμένων πλινθῶν ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ Εὐσταθίου, Δηλαβέρη, Δημ. Πατρικίου καὶ Χαράλ. Κυπριάδη καὶ τῶν ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ Ἰωάν. Κρίδαρη, Κυριακ. Τζωρτζοπούλου καὶ Παναγ. Θ. Κυπριάδη

(Φωτ. Παν. Ε. Κρίδαρη)

γεῖς εἰς τὴν Κοινότητα Λειβαδίων 27, Λογοθετιανίων 34, Ἀντικυθίων 21, Βιραδίζων 4, Ἀρωνιάδων 23, Γεραζαρίων 4 Καρβαῖ 21, Καρβουνάδων 35, Κοντολιανίων 15, Κυθίων 64, Μυλοποτάμιον 56, Μυρτιδίων 8, Ποταμοῦ 41, Φρατῶν 23, Φοιλιγιανίων 22.

ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΒΔΟΜΑΛΟΣ

ΚΥΘΗΡΑ. Ἐφέτος τὰ πανηγύρια τῆς Νέας ἐβδομάδος τὰ τελούμενα εἰς τὰ διάφορα χωρία κατὰ τὴν ἀνὰ τὴν Νῆσον περιφορὰν τῆς Ἀγ. Εἰκόνης τῆς Μυρτιδιώτισσης ἦσαν πολὺ ἄτονα καὶ ἀσήμαντα πέν ἀπὸ ἀπόψεως ἐμπορικῆς κινήσεως, ζωηρότερα δ' ἀπὸ λίφου ἀπὸ ἀπόψεως συγγεντρώσεως ζώσιον εἰς αὐτά.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΕΙΣ ΛΑΞΑΝΑΡΑΛΕΣ

Τὴν 29ην Ἀπριλίου ἠρτοκτονήσεν εἰς τὸ χωρίον Ἀλεξανδράδες ἡ Μαρία Γ. Καλοκαιρινοῦ, ἡλικίας 40 ἐτῶν, ὅτι φθείσα ἐντὸς φρέατος. Ὡς ἐξηκριβώθη αὕτη ἦτο παρὰ φρον καὶ διαλαθούσα τὴν προσοχὴν τῶν οἰκείων τῆς προσβῆ εἰς τὸ ἀπονενομημένον διάφημα.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Κατὰ τὸ δευτέρον δεκαήμερον τοῦ λήξαντος μηνὸς Μαΐου μετέβη εἰς Κύθηρα καὶ ἐπεθεώρησεν τὴν ἐποδιοίκησιν τῆς Χωροφυλακῆς ὁ Ταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς κ. Τσουγκράνης.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΕΛΜΩΝ ΕΙΣ ΑΓΙΑΝ ΜΟΝΗΝ

Κατ' ἀσφαλίαν πλὴν σοφορίας μας ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἁγίας Μονῆς κατασκευάζεται ἡ ἐντὸς τοῦ προσεχέος θιγούσας οἰκὸς δόμησις ἐξ κελλίων εἰς Ἁγίαν Μονήν.

ΟΙ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΙΑΙ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΑΣ

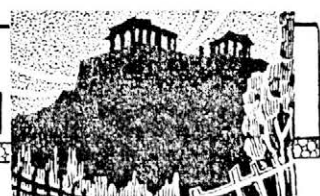
Ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Οἰκονομικῶν καταρτίσθη ἡ Γενικὴ Στατιστικὴ τῶν Ἐπιτηδευματιῶν τοῦ Κράτους διὰ τοῖς οἰκονομικῶν ἐτῶς 1930—31 κατὰ κλάσιν κατὰ τὴν αὐτὴν στατιστικὴν κατατάσσονται ὡς ἑξῆς :

1)2	κλάσιν, ἐπιτηδευματῖαι	103
1ην	»	216
2αν	»	36
3ην	»	36
4ην	»	18
5ην	»	5
7ην	»	2
9ην	»	2
		418

**ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΠΡΟΤΟΝΤΑ**

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τὴν Κυριακὴν 22 Μαΐου τὰ μέλη τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς, συνήλθον εἰς τακτικὴν Γεν. Συνέλευσιν ἐν τῇ παρὰ τὴν πλατεῖαν Κοραΐ Α' Γυμνασίῳ Ἀρρένων μέ θέματι τὴν λογοδοσίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐκλογὴν ἑξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Μετά τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ πρὶν εἶτι ἡ Συνέλευσις εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ὁ Πρόεδρος κ. Διον. Πετρόχειλος ἀναγγέλλει εἰς τὴν Συνέλευσιν τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου πολιτευτοῦ τῆς νήσου μας Σπυρίδωνος Στᾶν διὰ τῶν ἑξῆς :

Ἀξιότιμοι Κύριοι

Κατὰ τὴν πρώτην ταύτην Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Σωματείου μας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου συμπολίτου μας Σπυρίδωνος Στᾶν, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀναγγέλλει καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης μετὰ θλίψεως καὶ οὐδύνῃς τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἐκπληροῖ καθήκον, ἑξαίρει τὴν μεγίστην ἀπώλειαν καὶ τῆς ἰδιαιτέρας μας καὶ τῆς μεγάλης πατρίδος ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ ἐπιλέκτου συμπολίτου μας ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ μακρόν του πολιτικὸν στάδιον σπουδαῖας καὶ ἑξαιρέτους προσέφερον ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα. Ἡ ἑξαιρετικὴ τοῦτου ἱκανότης καὶ δραστηριότης, τὸ ἐντιμὸν καὶ ἀνιδιοτελὲς τοῦ χαρακτήρος του, ἡ δξύτης τῆς ἀντιλήψεώς του ἡ εὐρεία του μόρφωσις, ἐπεβλήθησαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε δικαίως καὶ ἐπαξίως ἐθεωρεῖτο οὗτος εἰς τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τῇ πολιτικῇ, ἐτύγχανε δὲ ἐκτιμήσεως καὶ φήμης πανελληνίου ἀνεξαρτήτως κομματικῶν ἀποχρώσεων καὶ παράδειγμα ἄξιον μιμήσεως διὰ τοὺς μεταγενεστέρας, τιμῆς αὐτῶν τὴν γενέτειραν ἡμῶν, ἣν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὑπερηφάνως ἀντεπροσώπευσεν ἐν τῇ Ἑθνικῇ ἀντιπροσωπεΐᾳ. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος ἡμῶν μνήμην τῶν ἑξαιρέτων ἀρετῶν τοῦ καὶ τῶν ἑκτάκτων ὑπηρεσιῶν του, βέβαιον δ' ὅτι ἀναποκρίνεται πρὸς τὴν ὁμόθυμον θέλησιν καὶ ἡμῶν καὶ παντὸς Κυθηρίου συμμετέσχεν ἐνεργῶς τοῦ πένθους ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ αὐτοῦ, προτείνει δὲ ὅπως διακοπῇ ἡ συνεδρίασις ἐπὶ πέντε λεπτά.

Μετά τὴν ἐπανάληψιν τῆς Συνεδριάσεως ὁ γραμματεὺς κ. Σταμ. Καψάνης ἀναγινώσκει τὴν λογοδοσίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Ἀξιότιμοι κύριοι,

Συμφώνως τῇ καταστατικῇ ἐκαλέσαμεν ἡμᾶς σήμερον ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ δευτέρου

ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς ἡμῶν, ἵνα λογοδοτήσωμεν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1931.

Λογοδοτοῦντες πρὸς ἡμᾶς σήμερον θέτομεν ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν τὴν πολυσχιδῇ καὶ φιλόανθρωπον δράσιν τοῦ Σωματείου μας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Δωρεαί, βοηθήματα εἰς ἀπόρους, ἱατρικὴ περίθαλψις τῶν ἐχόντων ἀνάγκην ἀπόρων συμπολιτῶν μας, διέκριναν τοῦτο παρὰ τὰς ἐλαχίστας εἰσπράξεις του.

Ἵνα δὲ λάβητε γνῶσιν τῆς διαχειρίσεως ἡμῶν καὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Σωματείου μας κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1931 εἰσροχόμεθα εἰς τὰ κοινῶς τοῦ ἰσολογισμοῦ.

ΕΣΟΔΑ

Τακτικὰ ἔσοδα

1) Πρῶτον τακτικὸν ἔσοδον τῆς Ἀδελφότητος εἶναι, ὡς γνωστόν, αἱ συνδρομαὶ τῶν μελῶν αὐτῆς, αἵτινες παρὰ τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν μελῶν ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 2136.

2) Δεύτερον τακτικὸν ἔσοδον τῆς Ἀδελφότητος εἶναι οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν αὐτῆς. Ἡ Ἀδελφότης ἡμῶν κέκτηται α) 375 ὁμολογίας τῶν 75 ἑκατομμυρίων, β) 45 ὁμολογίας τῶν 300 ἑκατομμυρίων, γ) 667 ὁμολογίας Α. ἀναγκαστικοῦ δανείου 1922 (ἐναντί 727 τοῦ παρελθόντος ἔτους τῶν 60 κληρωθεῖσων εἰς τὸ ἄρτιον) καὶ δ) 80 ὁμολογίας τῶν Ἑλλήνων ὑπκόων, τῶν ὁποίων ὅλων οἱ τόκοι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 9.025.50, ἔξ ὧν δραχμαὶ 4.725.50 ἐκ τόκων ὁμολογιῶν Α. ἀναγκαστικοῦ δανείου, δραχμαὶ 2700 τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου 75000000 καὶ 1600 δραχμαὶ ἐκ τόκων β' ἑξαμηνίας ὁμολογιῶν Ἑλλήνων Ὑπκόων.

Ἐκτακτὰ Ἔσοδα

Εἰς τὰ ἑκτακτὰ ἔσοδα τῆς Ἀδελφότητος περιλαμβάνονται τὰ περιουσιματὰ τῆς ἐορτῆς Μυρτιδιωτίσεως καὶ τῆς χοροεσπερίδος, προσέτι δὲ καὶ αἱ δωρεαὶ. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, τῆς ἐορτῆς τῆς Μυρτιδιωτίσεως αἱ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 10.301.50 καὶ τὰ ἔσοδα εἰς δρ. 6235.50 τὸ δὲ περίσσευμα εἰς δραχμὰς 4.066.

Ἔτερον ἑκτακτὸν ἔσοδον εἶναι τὸ περίσσευμα ἐκ τῆς χοροεσπερίδος. Καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἡ Ἀδελφότης ἡμῶν ἔδωκεν ἐν τῇ Ξενοδοχείῳ «Ἀκταίων» τὴν ἐτησίαν αὐτῆς χοροεσπερίδα ἡ ὁποία ἐνεκα τῆς ἑξαιρετικῆς κακοκαιρίας κατὰ τὴν ἐσπέραν τοῦ χοροῦ, δὲν ἠδυνήθη νὰ παρουσιάσῃ μεγάλον ἀριθμὸν συμ-

πολιτῶν, ἐνῶ οἱ προσελθόντες διῆλθον ἐν ἀδιαπτῶτῃ εὐθυμίᾳ ὁλόκληρον τὴν νύκτα μέχρι τῆς 6ης πρωΐνης. Τὰ ἔσοδα τῆς χοροεσπερίδος ταύτης ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 27220, τὰ δὲ ἔσοδα εἰς δραχμὰς 26790 καὶ ἀπέμειναν ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἀδελφότητος περίσσευμα ἐκ δραχμῶν 430.

3) Τρίτον ἑκτακτὸν ἔσοδον τῆς Ἀδελφότητος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπῆρξεν ἡ ἐκ δραχμῶν 300 δωρεὰ τοῦ συμπολίτου μας κ. Μηνᾶ Τζωρτζοπούλου εἰς μνήμην τῆς ἀποβιώσασθης Ἀγγελικῆς Χ. Δηλαβέρη.

4) Τέταρτον ἑκτακτὸν ἔσοδον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἔσχεν ἡ Ἀδελφότης ἡμῶν, τὸ ἀντίτιμον κληρωθεῖσων εἰς τὸ ἄρτιον 60 ὁμολογιῶν τῶν 300 ἑκατομμυρίων ἐκ δραχμῶν 6000.

ΕΣΟΔΑ

Τακτικὰ ἔσοδα

1) Πρῶτὴ τακτικὴ δαπάνη τῆς Ἀδελφότητος εἶναι τὰ εἰς ἀπόρους συμπολίτας διδόμενα βοηθήματα, αἵτινα κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 2550. Τὸ ποσὸν τοῦτο, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν περιστάσεων καὶ τῶν οἰκονομικῶν στενοχωριῶν τὰς ὁποίας διερχόμεθα δὲν εἶναι ὑπερβολικόν, τοῦτο ὅμως οφείλεται, ὡς γνωστόν, εἰς τὸν ἐργατικὸν χαρακτήρα τοῦ Κυθηρίου ὁ ὁποῖος δὲν συνήθιζεν ἄν' ἑξῆς διὰ βοηθημάτων ἀλλὰ καταβάλλει ὅλας τὰς δυνάμεις του, ἵνα κερδίσῃ διὰ τῆς τιμῆς ἐργασίας του τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Οἱ ζητήσαντες βοηθήματα ἦσαν γέροντες ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν, ἢ γυναῖκες χήραι μὲ πολυμελεῖς οἰκογενεῖας ἐστερημέναι τῆς ἀνδρικῆς προστασίας. Πάντως κατὰ τὸ δυνατόν ὅλους τοὺς ζητήσαντας τὴν ὑλικὴν ἀρωγὴν τῆς Ἀδελφότητος ἐβοηθήσαμεν καὶ ἀνεκουφίσαμεν εἰς στιγμὰς δυσκόλους.

2) Δεύτερον τακτικὸν ἔσοδον εἶναι τὰ ἔσοδα διαχειρίσεως εἰς ἃ περιλαμβάνονται αἱ δημοσιεύσεις, ταχυδρομικά, γραφικὴ ὕλη, στέφανοι καὶ δωρεαὶ ἀντὶ στερῶν εἰς μνήμην ἀποβιωσάντων συμπολιτῶν καὶ διάφορα μικρὰ ἔσοδα. Τὰ ἔσοδα ταῦτα κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 4672.

3) Τρίτον τακτικὸν ἔσοδον εἶναι τὰ ποσοστὰ τοῦ εἰσπρακτοῦ ἀνερχόμενα εἰς 20% ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ πραγματοποιηθεισῶν εἰσπράξεων συνδρομῶν μελῶν ἀνελθόντα κατὰ τὸ λήξαν ἔτος εἰς δραχμὰς 427.20.

4) Τελευταῖον ἔσοδον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπῆρξεν ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἀγο-

σάν 80 όμολογίων Έλλήνων ύπηκόων εκ δραχμών 38.400 δια την όποιαν ύπηρχεν απόλασις προηγουμένης συνελύσεως.

Αυτή εν περιλήψει είναι ή διαχείρισις των εσόδων τακτικών και εκτάκτων τού σύνολου των όποιων ανήλθεν εις δραχμ. 15957.50 τού δέ σύνολου των τακτικών και εκτάκτων εσόδων της 'Αδελφότητος ανήλθεν εις δραχμάς 7649.20. 'Αφαιρουμένων δέ των εσόδων από τού εσοδα απομένει καθαρόν ύπερ του ταμείου της 'Αδελφότητος περίσσειμα εκ δραχμών 8.308.30.

Τό σύνολον δέ της περιουσίας της 'Αδελφότητος λήξαντος τού έτους 1931 ανήλθεν εις δραχμάς 156693.95 ήτοι εις χρεώγραφα αξίας δραχμών 140612.50 και μετρητάς δο. 16081.45 έναντι της κατά την 31ην Δεκεμβρίου 1930 περιουσίας της 'Αδελφότητος εκ δραχμών 148.385.65 αυξηθείσα κατά τού λήξαν έτος κατά δραχμάς 8308.30.

Περαιώνοντες δέ την λογοδοσίαν ήμωv, είμεθα ύποχρεωμένοι να εκθέσωμεν προς ήμάς και τού συγχωνεύσεως των Κυθηραϊκών Σωματείων 'Αθηνών και Πειραιώς και τού σημείου εις ό εύρίσκεται τού ζήτημα τούτο.

Ως γνωστόν, κύριοι από έτους τή προτοβονία και εμπνεύσει τού επιλέκτου συμπολίτου μας κ. Φωτεινού, εφοίθη ή ιδέα της συγχωνεύσεως των εν 'Αθήναις και Πειραιεί Κυθηραϊκών Σωματείων εις έν τοιούτον, ήτις ιδέα έσχε καλήν απήχησιν εις άπαντας τούς Κυθηρίους διότι πραγματοποιουμένη θα συνήνου άπαν τού Κυθηραϊκόν στοιχείον εις ένα πατριωτικόν οργανισμόν με μεγάλον αριθμόν μελών, με ήθικην δόναμιν μεγάλην και με ύλικούς πόρους δυναμένους να εξασφαλίσωσι την εκπλήρωσιν των πολιτικών σκοπών ήμης τοιαύτης οργανώσεως και την επιτέλεσιν κοινωφελών έργων εν τή γενετείρα, καίτοι τού ύπάρχοντα Κυθηραϊκά Σωματεία εν άγαστη συμπανοία συνειργάσθησαν άχρι τούδε εις άπαντα τά Κυθηραϊκά ζητήματα ουδεμίαν άναφύσεως διαφωνίας ή αντιγνωμίας. Η λαμπρά αυτη ιδέα θα είχε λάβει ήδη σώμα και όστα και θα ήτο πραγματικότητα, εάν μη εφοισζόμεθα πρό της απαιτήσεως των 'Αθηναίων συμπολιτών μας αξιούντων τού μέν την άνεν ούσιώδους λόγον διάλυσιν των νυν ύφισταμένων σωματείων αντί της προταθείσης συγχωνεύσεως τούτων εις τού αρχαιότερον, ήτις και εύχολος ήτο και ελαχίστας διατυπώσεις απήτει αντί της δυσκόλου διαλύσεως, εκκαθαρίσεως και ιδρύσεως νέου σωματείου, τού δέ αξιούντων την έδραν της Κυθηραϊκής ταύτης ένώσεως εν 'Αθήναις, της πλειονότητος δέ, αν μη τού σύνολου των εν Πειραιεί συμπολιτών μας αξιούντων ταύτην εν Πειραιεί, ύπολαμβάνοντων ότι ή από 33 ολοκληρών έτών ίδρυσις και δρασις της Κυθηραϊκής 'Αδελφότητος εν Πειραιεί παρέχει τού τοιούτου δικαίωμα εις αυτήν έναντι των άριστοτάτων Κυθηραϊκών Σωματείων της προτερουήσης,

των όποιων τού έργον και την δρασιν ουδείς παρείδε, και ότι ή εκρίζωσις της 'Αδελφότητος εκ τού κέντρου της επί τόσα έτη δράσεως και σταδιοδρομίας αυτης δεν θα είχε καλήν απήχησιν ουτε παρά τοις συμπολίταις μας, ουδέ και παρά τή φιλοξένω Πειραιϊκή κοινωμία, ήτις τοσοούτον εξετίμησε τού έργον της και περιέβαλε αυτήν με τόσην ύπόληψιν, τού δέ ότι ή θεωρεία των Κυθηραϊκών συμφερόντων και αναγκών των εν Πειραιεί συμπολιτών μας θα απέβαινε δυσχερής και μειονεκτική. Αι τοιαύται αντιλήψεις εξηνέχθησαν και εν τή Γενική Συνέλευσι της 2 Αυγούστου π.έ. με όδηγόν και γνώμονα των όποιων ενετάλη τού Α. Συμβουλίου υπό της Συνελεύσεως εκείνης να προβή εις τας περαιτέρω ενεργείας.

Ούτω δέ τού Α. Συμβουλίου εφοίθη και εύρίσκεται πρό δυσκόλου θέσεως, καθόσον απεχδεχόμενον και ενεργούν συμφώνως με τας ιδέας και έντολήν της συνέλευσεως ήμωv, πορεζάλεσε τας επιρρίσεις των εν 'Αθήναις συμπολιτών μας αναφαντηνών σνν τοις άλλοις και επί φιλαρχία υπό τού γνωστού Κυθηραϊκού έντύπου, καίπερ την θέσιν του έθετο άείποτε εις τας διάθεσιν των έντολέων του, αι τοιαύται δέ επιρρίσεις εξηνέχθησαν χωρίς ήμεις να επιρρίνωμεν ουδένα δια τας αντιθέτους άπόψεις του ουδέ και δια την παραγνωρίσιν των δικαίων άπόψεων των εν Πειραιεί συμπολιτών μας ουδέ να προκαλέσωμεν διατριβάς εις τόν Κυθηραϊκόν τύπον, των εν Πειραιεί συμπολιτών μας, εξ ώv θα ξεδηλούτο και δημοσία ότι ή άχρι τούδε στάσις ήμωv εκ της θελήσεως τούτων ύπηγορεύθη.

'Απεχδεχόμενον δέ εξ αντιθέτου τού Λοικ. Συμβουλίου τας αντιλήψεις των εν 'Αθήναις συμπολιτών μας και την διάλυσιν της 'Αδελφότητος και κατάργησιν της εν Πειραιεί έδρας αυτης θα εύρίσκετο και εκτός της έντολής ήμωv και της παντοίως εκδηλουμένης θελήσεως των εν Πειραιεί συμπολιτών μας, θα έπαίξε δέ και έναντι ήμωv και έναντι της τετιμημένης και λαμπράς ιστορίας τού Σωματείου μας βασιάν την ευθύνην της διαλύσεως αυτού, εις περίπτωσιν μάλιστα καθ' ήν ή επιδιωκομένη ένωσις δεν θα απέδιδε τοις προσδοκώμενους καρπούς. Πρό τοιούτου διλήμματος εφοίθημεν και εύρισζόμεθα και νυν έτι απορούντες τι τού πρακτέου, ένωv αντιθέτως ουδέν πρόσκομμα άνέκυπτεν εις την παρά πάντων επιθυμητήν ένωσιν, εάν οι άγαλητοί μας συμπολίται των 'Αθηνών οι αποτελούντες τας λοιπάς κυθηραϊκάς οργανώσεις, πλείστοι των όποιων και άλλοτε και νυν έτι απέτελεσαν μέλη της 'Αδελφότητος, συμπήξαντες τας οργανώσεις ταύτας προς άριωτέραν εξυπηρέτησιν των κυθηραϊκών συμφερόντων των εν 'Αθήναις συμπολιτών μας, εκτιμώντες όμως και τού έργον της 'Αδελφότητος και εκτιόντες τόν όφειλόμενον φόρον της μα-

κράς και γονίμου σταδιοδρομίας της, δεν ήξιουν την κατάργησιν αυτης, αλλά προσχωρούντες ούτοι εις τας δικαίας άπόψεις της Κυθηραϊκής 'Αδελφότητος έστεργον την διατήρησιν ταύτης, και την ενεργοτέραν έκέντασιν της δράσεώς της και εν 'Αθήναις. Άλλά και παρά πάντα ταύτα ένωτιζόμενοι και πάλιν τας αντιλήψεις ήμωv θα συνεχίσωμεν τας προσπάθειάς μας προς επίτευξιν ταύτης εξεργισκομένου τρόπου ίκανοποίησης άπασών των άπόψεων, χωρίς εις τας ενεργείας ήμωv να επηρεασθώμεν από ούσαδύποτε σκέψεις, κρίσεις ή επιρρίσεις οφειλόμενες εκδηλουμένας άλλ' έχοντες ως μόνον όδηγόν τας άπόψεις και αντιλήψεις των έντολέων μας και την εξυπηρέτησιν των κυθηραϊκών συμφερόντων άπερ διέπουν και διέπουν άείποτε τας πράξεις μας, καθυποτάσσοντες ήμα έφ' όσον κατέχομεν την θέσιν ταύτην και τας τυχόν αντιθέτους άτομικάς αντιλήψεις μας, εις την εξυπηρέτησιν των γενικωτέρων κυθηραϊκών συμφερόντων των όποιων άπτόν δείγμα υπήρξεν ή άχρι τούδε πολιτεία μας, δια την όποιαν ουτε στεφάνους ουτε ευχαριστίας ήξιώσαμεν άλλ' ως μόνον ίκανοποίησιν ήμωv έχομεν τού συναίσθημα ότι εξεπληρώσαμεν τού πατριωτικόν μας καθήκον.

Ταύτα έχομεν κύριοι να εκθέσωμεν προς ήμάς εν σχέσει με την γενικήν και μερικην δρασιν και διαχείρισιν ήμωv κατά τού λήξαν έτος, κατά τού όποιον πολύ περισσότερα θα ήδυναντο, ίσως, να επιτευχθώσι, εάν μη ή γενική οικονομική κατάστασις προσελάμβανε μορφήν ώστε να επηρεάση την οικονομικήν ύπόστασιν τού τόπου και των συμπολιτών μας συνεπώς, περιορίζουσα τας σκέψεις αυτών δια την αντιμετώπισιν ταύτης και μη αφήνονσα τούτους να εκδηλώνωσι τά πατριωτικά των αισθήματα, των όποιων τόσα δείγματα είχομεν εις τού παρελθόν.

'Ας ελπίσωμεν και ευχηθώμεν ότι και αυτη θα παρέλθι δια της αντιμετώπισεως αυτης υπό της δεδοκιμασμένης εργατικότητος και ζωτικότητος τού 'Ελληνος και ότι ή οικονομική αϊθρία και ευεξία επανερχομένη εις τόν τόπον μας θα επιτρέψη και εις τας πατριωτικάς οργανώσεις την πληρεστέραν επιτέλεσιν τού έργου αυτών.

Μετά την άνάγνωσιν της λογοδοσίας προεκήληθη συζήτησις επί τού ζητήματος της Ένώσεως των Σωματείων, εξής προέκυψεν αναμνησθητήτως ότι οι Κυθηριοι τού Πειραιώς αποστήθουν την μεταφοράν της έδρας της Κυθηραϊκής 'Αδελφότητος εις 'Αθήνας. Τού τοιούτου δίδει άφορμήν εις ευρύτεραν συζήτησιν ή όποιά βραδύτερον κατέστη θυελλώδης εκ των αντιρρήσεων των κ. κ. Παν. και 'Ιωάν. Μαλάνου, μελών τού Κυθ. Συνδέσμου 'Αθηνών και υπερωμάχων της Ένώσεως.

Εις μίαν στιγμήν καθ' ήν ό Πρόεδρος της 'Αδελφότητος κ. Λιον. Πετρόχειλος έλεγεν ότι ή 'Ένωσις δεν επραγματοποι-

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΜΑΣ

Παρά τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν ἐλάβομεν τὸ κατωτέρω ἔγγρα-
φον σχετιζόν μετ' τὴν προταθείσαν ἐνωσί-
ν των Σωματείων μας ὅπερ καὶ δημοσιεύο-
μεν ἐκ καθήκοντος ἐπιφυλασσόμενοι διὰ
τοῦ προσεχούς φύλλου νὰ ἐκδύσωμεν τὸς
ἀντιλήψεις μας ἀπὸ τούτους πρὸς τὴν συζη-
τουμένην Ἐνωσιν.

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Συμπληροῦται ἤδη ἔτος, ἀφ' ἧς δια-
κεκοιμένους Κυθήριος, ὁ Κυθηρητὴς τοῦ
Πανεπιστημίου κ. Γ. Φωτεινός, ὠδοῦ-
μενος ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀριστερᾶς
Σωματικῆς ἐμφανίσσεως τῶν ἐν
Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Κυθηρίων καὶ
τῆς ἀποτελεσματικωτέρας ἐκπαιδεύσεως
τῶν συμπεριφερόντων αὐτῶν καὶ τῶν γενι-
κῶν τοιούτων τῆς Νήσου μας, ἔροιψε
τὴν ἰδέαν τῆς Ἐνώσεως τῶν ὀφισταμέ-
νων ἤδη ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ
τριῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων, εἰς ἓν
τοιούτον.

Καὶ ἐν τῇ παρὰ πάντων ἀνεγνωρίσθη
ἡ ὀρθότης τῆς ἰδέας ταύτης καὶ ἡ ἐκ
τῆς πραγματοποιήσεώς της πολλαπλὴ
ὠφέλεια, ἐνθ' ἐξεδηλώθη παντοιοτρόπως
καὶ διὰ τοῦ Κυθηραϊκοῦ τύπου ἡ γενι-
κὴ πρὸς τοῦτο ἐπιθυμία, ἐν τούτοις, πα-
ραδόξως, οὐ μόνον ἡ Ἐνωσις δὲν ἐπε-
τεύχθη, ἀλλὰ καὶ ἐνεκρώθη πᾶσα πρὸς
ταύτην κίνησις.

Ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν,
ἐνστερνισθεὶς μετ' ἐνθουσιασμοῦ, ἀπὸ
τῆς πρώτης στιγμῆς τὴν ὁραίαν ταύτην

ἤδη μέχρι σήμερον διότι πλείστοι ἐκ
τῶν συμπολιτῶν Πειραιῶς ἀποστέργουν
τὴν Ἐνωσιν ὁ κ. Ἰωάν. Μαλάνος ἀπαν-
τῶν λέγει ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι ἀλη-
θές, διότι κατὰ τὰς πληροφορίες τὰς ὁ-
ποίας ἔχει ὅλοι οἱ Κυθήριοι τοῦ Πειραι-
ῶς εἶναι σύμφωνοι διὰ τὴν Ἐνωσιν καὶ
μόνον ὁ κ. Καψάνης εἶναι ὁ ἀντιρῶν.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐγείρονται δια-
μαρτυρίαι τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος
διὰ τὴν ἀνακορίθειαν τὴν διατυπωθεῖσαν ὑπὸ
τοῦ κ. Ἰωάννου Μαλάνου, ὁ δὲ κ. Πρό-
εδρος πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἐναντίου τῶν
ἐπιβαλουμένων παρὰ τοῦ κ. Ἰω. Μαλά-
νου ῥησὶς ἐν πρὸς ἐν τὰ μέλη τῆς Συνε-
λεύσεως ἐπὶ τοῦ θέματος εἶναι πρὸς τὴν
γίνῃ ἡ Ἐνωσις.

Τὸ τοιοῦτον δὲν ἱκανοποιεῖ τοὺς κ. κ.
Παν καὶ Ἰωάν. Μαλάνους, οἱ ὅποιοι
ἀπεχώρησαν τῆς αἰθούρας καὶ τῆς συνε-
δριάσεως διαμαρτυρούμενοι, διότι δὴθεν
κακῶς ἐτέθη παρὰ τοῦ κ. Πετροχειλίου
τὸ ἐρώτημα εἰς τὰ μέλη.

Μετά τὴν ἀποχώρησιν τούτων ἡ γε-
νικὴ Συνέλευσις ἐσυνέχισε τὴν συζήτησιν
τοῦ θέματος τούτου ἡ ὁποία κατέληξεν
εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως τὸ Διοικ. Συμ-
βούλιον ὑποστηρίξῃ πᾶσιν θυσίαις, ἐν περι-
πτώσει ἐνώσεως, τὴν καθιέρωσιν τῆς ἐ-
δρας τοῦ νέου Σωματείου εἰς Πειραιᾶ.

ἰδέαν καὶ ἀναλαβὴν νὰ ἐνεργήσῃ τὰς
ἀπαιτούμενας σχετικὰς συνεννοήσεις με-
ταξὺ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν
συγγενευνθησομένων Σωματείων, ἀσθά-
νεια τὴν ὑποχρέωσιν, νὰ ἀνακοινώσῃ
πρὸς πάντας τοὺς Κυθηρίους τὰς κατα-
βληθεῖσας πρὸς τὸν σχολὸν τῆς Ἐνώ-
σεως προσπαθείας του, ἱστορῶν τὰς
ἐνεργείας του.

Ὅτε ὁ κ. Φωτεινός, συνεκάλεσε τὰ
Προεδρεῖα τῶν τριῶν Σωματείων καὶ
συνεζήτησε μετ' αὐτῶν, τὸν τρόπον τῆς
πραγματοποιήσεως, τῆς Ἐνώσεως, ἀπε-
φασίσθη μετ' ἀποδοχῇ τῶν γενικῶν
ὅρων, ἡ σύγκλησις Γενικῶν Συνελεύ-
σεων ὅλων τῶν Σωματείων, πρὸς ἔγκρι-
σιν τῶν συμφωνηθέντων καὶ σχετικῶν
τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν αὐτῶν.

Εὐθὺς ἀμέσως, ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδε-
σμος Ἀθηνῶν, συνεκάλεσε ἑτακτον
Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν αὐτοῦ,
ἡτις συνεβλήθη τὴν 12 Ἰουλίου 1931,
παρόντων 85 μελῶν αὐτοῦ, ἐνέκρινε τὴν
Ἐνωσιν, τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου
Ἀθηνῶν μετὰ τῶν λοιπῶν δύο Σωμα-
τείων ἀνεπιφύλακτως, καὶ τὴν τροπο-
ποίησιν τῶν σχετικῶν ἀρθρῶν τοῦ Κα-
ταστατικοῦ αὐτοῦ.

Τὴν ἀπόφασιν, τῆς Γενικῆς Συνελεύ-
σεως μας, ἀνεκοινώσαμεν πρὸς τὴν Κυ-
θηραϊκὴν Ἀδελφότητα Πειραιῶς - Ἀθ-
ηνῶν καὶ τὸν Φιλεκπαιδευτικὸν Σύν-
λογον Κυθηρίων Ἀθηνῶν, διὰ ταυτο-
σήμου ἑγγράφου ἡμῶν τῆς 14ης Ἰου-
λίου 1931.

Εἰς τὸ ἑγγράφον μας τοῦτο ἀπῆντησε
μόνον ὁ Φιλεκπαιδευτικὸς Σύνλογος
Κυθηρίων, διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου
1921 ἑγγράφου του, διὰ τοῦ ὁποίου
μας ἐπληροφόρησε τὴν λήψιν τοῦ ἡμετέ-
ρου ἑγγράφου καὶ μᾶς ἐγγνώριζεν ὅτι ἡ
Συνέλευσις τοῦ Σύνλογου δὲν ἀπεφάν-
θη εἰσέτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἐνώ-
σεως.

Ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς
Ἀθηνῶν δὲν ἀπῆντησεν εἰς τὸ ἑγγρά-
φον μας, καὶ ἔνεκα τούτου ἀπευθύνα-
μεν πρὸς αὐτὴν δεύτερον τοιοῦτον τῇ 3
Νοεμβρίου 1931, διὰ τοῦ ὁποίου ἀναφε-
ρόμενοι εἰς τὸ πρῶτον τῆς 14 Ἰουλίου
1931, παρακαλοῦμεν αὐτὴν ὅπως ἀπαν-
τήσῃ, καὶ ὅσον εἰς τὸ τέλος τοῦ 1931
ἔλθῃ ἡ ἡμετέρα τοῦ Συμβουλίου μας
καὶ θὰ ἐνηργουῖντο ἀρχαιεστίαι πρὸς
ἀνάδειξιν νέου τοιούτου.

Εἰς τὸ ἑγγράφον μας αὐτὸ ἀπῆντη-
σεν ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς
Ἀθηνῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Νοεμβρίου
1931 ἑγγράφου της διὰ τοῦ ὁποίου ἐκ-
φράζει μὲν τὴν εὐχὴν ὅπως διατηρηθῇ
ἔδρα τοῦ Σωματείου ἐν Πειραιεὶ, μᾶς
πληροφροῖ δὲ ὅτι δὲν κατέστη δυνατὴ
ἡ λήψις ἀποφάσεως ἐλλείψει ἀπαρτίας
διὰ τὴν τροποποίησιν τῶν ἀρθρῶν τοῦ

Καταστατικοῦ των, τῶν ἀφορούντων
τὴν διάθεσιν τῆς περιουσίας τῆς Ἀδελ-
φότητος, ἐπισχεθεῖσα ὅτι νῦν, ὅποτε
συνεκεντρώθησαν τὰ μέλη αὐτῆς, θέλει
συνέλθῃ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις πρὸς λή-
ψιν ἀποφάσεως. Τὸ ἑγγράφον τοῦτο τε-
λειώνει ὡς ἑξῆς:

Ἐχομεν ὁδὴν τὴν γνώμην ὅτι δύνα-
ται νὰ ἰδρυθῇ τὸ νέον Σωματεῖον
καὶ νὰ συνταχθῇ τὸ νέον Καταστατι-
κὸν αὐτοῦ, μετὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ ὁ-
ποίου θέλουσιν ἐπαικολογηθεῖ αἱ λοι-
πὰ διατυπώσεις τῆς συγγενευνθε-
σῶν ὀφισταμένων Σωματείων εἰς τὸ
νέον.

Ὁ Φιλεκπαιδευτικὸς Σύνλογος Κυ-
θηρίων, διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Νοεμβρίου 1931
ἑγγράφου του, μᾶς ἐγγνώριζεν ὅτι ἡ Γε-
νικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀπε-
φάνθη ἐννοικῶς ὅπερ τῆς Ἐνώσεως
τῶν τριῶν Σωματείων εἰς ἓν τοιοῦτον,
παραθέτων εἰς τὸ ἑγγράφον του διαφο-
ρους ὁρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους δεόν νὰ
διέλπει τὸ Καταστατικὸν τοῦ νέου Σω-
ματείου, κριτικώτερος τῶν ὁποίων ἦτο ὅτι
ἡ ἔδρα αὐτοῦ εἶναι νὰ εἶναι μία καὶ μό-
νη ἐν Ἀθήναις.

Εἰς τὸ ἀντεῖκτόν ἑγγράφον τῆς Κυθη-
ραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς - Ἀθην-
ῶν ἀπῆντησεν ὁ ἡμετέρος Σύνδεσμος
διὰ τοῦ ἑξῆς ἑγγράφου του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Σεπτεμβρίου
1931.

Πρὸς τὴν

Κυθηραϊκὴν Ἀδελφ. Πειραιῶς - Ἀθηνῶν
Πειραιᾶ

Κύριε Πρόεδρε,

Μετ' ἐδραριστήσεως ἐλήφθη τὸ ἐπ'
ἀριθ. 37 τῆς 24 Νοεμβρίου 1931 ἑγ-
γράφον Ὑμῶν ἀφορὸν τὰ τῆς συγ-
γλήσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως
τῶν μελῶν τῆς ἡμετέρας Ἀδελφό-
τητος, οὗτινος ἔλαβεν γνώσιν τὸ Δ.
Συμβούλιον τοῦ ἡμετέρου Συνδέ-
σμου κατὰ τὴν χθεσινήν αὐτοῦ συνε-
δριάσιν καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν ἵνα ἀ-
παντήσωμεν σχετικῶς. Τὸ ἡμετέρον
Συμβούλιον ἠδραριστήθη λαβὼν γνώ-
σιν τοῦ ἀνο ἑγγράφου ἡμῶν περὶ τῆς
ἐκτελεστικῆς ἀποδοχῆς ἐκ μέρους τῆς Γε-
νικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ὑμετέρου
Σωματείου τῆς Ἐνώσεως εἰς ἓν πάν-
των τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ
Κυθηραϊκῶν Σωματείων. Ἀσπαζόμε-
νοι πλήρως τὴν Ὑμετέραν σκέψιν
περὶ συντάξεως τοῦ Καταστατικοῦ
πρὸς πᾶσιν ἄλλης ἐνεργείας, τὸ ἡμε-
τέρον Συμβούλιον ὥρισεν τορεῖς νομι-
μοὺς ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις Κυθηρίων
τοὺς κ. κ. Παναγιώτην Στάθιν, Γρη-
γόριον Κασσιμάτην καὶ Γεώργιον Στρα-
τηγόν, ἵνα συμμεθέξωσι μεζονος ἐπι-

»τροπής ἀπαρτισθισμένης ἐκ τριῶν
»ἐκπροσώπων ἐκαστοῦ Σωματείου, ἥτις
»νὰ ἐπιμεληθῇ τὰ τῆς συντάξεως τοῦ
»νέου Καταστατικοῦ. Δι' ὃ παρακα-
»λοῦμεν ὅπως καὶ τὸ Ὑμέτερον Συμ-
»βούλιον ὁρίσῃ τρία τοιαῦτα μέλη, διὰ
»τὸν ὥς ἄνω σκοπὸν, ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ
»αὕτη συνηγορήσῃ εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις
»καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σωκράτους 63γ
»Γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου τὴν 18 μηνὸς
»Λεγεμβοίου, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ
»ὥραν 7 1/2 μ. μ. ποιήσῃται ἐναρξιν
»τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν
»ὑμετέραν ἐρξὴν τοῦ νὰ ἔχῃ τὸ νέον
»Σωματεῖον δύο ἔδρας νομικῶς ἐφ'
»οὐ ὑπάρχει ἥδη ἡ ἀποδοχὴ τῆς Ὑμετέ-
»ρας Γενικῆς Συνελεύσεως τὸ Α. Συμ-
»βούλιον τοῦ Συνδέσμου ἀπεφάνθη ὅτι
»εἶναι διατεθειμένον ἵνα κοιναῖς μεθ'
»ἡμῶν δαπάναις, προκαλέσωμεν γνω-
»μάτευσιν οἰκονομικῶς ἀνεγνωρισμένων
»νομομαθῶν, περὶ τοῦ κατὰ πόσον δύ-
»ναται νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο.

Ὅμοιον περίπου ἔγγραφον ἀπεστεί-
λαμεν καὶ πρὸς τὸν Φιλελευθερικὸν
Σύλλογον Κυθηρίων μετ' ἡμερομηνίαν 16
Λεγεμβοίου 1931.

Εἰς τὸ ἔγγραφόν μας τοῦτο οὐδεμίαν
ἀπάντησιν ἐλάβομεν μέχρι τοῦδε οὔτε
παρὰ τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος
Πειραιῶς - Ἀθηνῶν οὔτε παρὰ τοῦ Φι-
λελευθερικοῦ Συλλόγου Κυθηρίων.

Ἐκθρόντες τὰ ὅσα ἐπράξαμεν, μίαν
μόνην ἐπιθυμίαν ἔχομεν, νὰ ἀναξωγο-
νήσωμεν τὴν πρὸς στιγμὴν νεκρωθεῖσαν
ιδέαν τῆς Ἑνώσεως χωρὶς νὰ θέλωμεν
νὰ μεμφθῶμεν οὐδενός, δι' ἀδράνεια
ἢ ἀντίδρασιν.

Πρὸς τοῦτο ἐπικαλούμεθα τὴν πολὺτι-
μον συνδρομὴν τοῦ Συλλόγου τοῦ Κυθη-
ραϊκοῦ τύπου καὶ ἀπευθυνόμενοι πρὸς
τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ὑπολοί-
πων Σωματείων, παρακαλοῦμεν ταῦτα
καὶ πάντας τοὺς συμπολίτας, ὅπως τὸ
ταχύτερον ἐπαναλάβωσι τὰς ἀπαιτούμε-
νας ἐνεργείας πρὸς ἐπίτευξιν τῆς Ἑνώ-
σεως.

Ἡμεῖς τουλάχιστον τοῦτο θὰ ἔχομεν
εἰς τὸ ἔξῃς ὡς ἀποκλειστικὸν σκο-
πὸν μας.

Ἐντολὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Α. Μ. ΛΕΒΟΥΝΗΣ / Κ. ΜΥΛΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΠΟΤΑΜΟΥ

Εἰς ἀνταπόκρισιν ἐκ Ποταμοῦ δημοσιευ-
θεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 99 τῆς 30 Ἀ-
πριλίου 1932 φύλλον τῆς ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῶν Κυθηρίων» ἀναγράφονται με-
ταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς :

»Ἰδιαιτέρως ἐξάρσεως εἶναι ἡ δραστη-
»ριότης καὶ ἡ προθυμία τοῦ Προέδρου
»κ. Βρεττοῦ Παναρέτου, ὁ ὁποῖος ἀθο-
»ρύβως ἐργάζεται ὅπως εἰργάσθῃ ἀθρο-
»ῶως καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ κοινοτι-
»κοῦ μεγάρου τῆς ὁποίας αὐτὸς ἦτο ὁ

»πρῶτος εἰσηγητής. Τὴν λεπτομέρειαν
»αὐτὴν, πρέπει νὰ τὴν τονίσωμεν σήμε-
»ρον, διότι ὑποχρέωσις τῆς ἀληθείας εἶ-
»ναι ν' ἀποδίδῃ τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ
»Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ κλπ.»

Δὲν γνωρίζω τὴν προέλευσιν τῶν ψευ-
δολογιῶν τούτων, οὔτε ἂν ὁ φίλος κ.
Βρεττὸς Παναρέτος θὰ προσῇ εἰς δημο-
σίαν διάψευσιν αὐτῶν, ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἰ-
δέα τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Με-
γάρου Ποταμοῦ καὶ ἡ εἰσηγησις αὐτοῦ
εἶναι ἔργον ἀναμφισβητήτως τοῦ ὑποφαι-
νομένου καὶ κατὰ συνέπειαν εἶμαι ὁ μόνος,
ὅστις γνωρίζω καταλεπτῶς ἀπάσας τὰς
λεπτομερείας τοῦ ἔργου τούτου, ἀναγκάζο-
μαι παρὰ τὴν θέλησιν καὶ συνήθειάν μου
νὰ φέρω εἰς δημοσίωσιν τὰ ἱστορικὰ τῆς
εἰσηγήσεως τῆς ιδέας διὰ τὴν ἀνέγερσιν
τοῦ μεγάρου τούτου.

Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1928,
μετέβην εἰς Ποταμὸν οἰκογενειακῶς λα-
θὼν μηχανὴν ἄδειαν ἀπουσίας παρὰ τῆς
Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς
ὁποίας διατέλουν ὡς Διευθυντῆς τοῦ Γενι-
κοῦ Λογιστηρίου αὐτῆς. Ἀποχαιρετῶν τὸν
Γενικὸν Διευθυντὴν αὐτῆς ἀξιότιμον κ.
Ἡλιάσκον εἶπον εἰς αὐτόν, Κύριε Ἡλιά-
σκο, ἀναχωρῶ διὰ τὴν ἰδιαιτέραν μου πα-
τρίδα, χάριν ἀναψυχῆς καὶ σὰς παρακαλῶ
νὰ με ἐξουσιοδοτήσῃτε νὰ εὕρω πρὸς ἀγο-
ρὰν οἰκῆμα κατὰλληλον πρὸς ἐγκατάστα-
σιν τῶν γραφείων τοῦ Ὑποκαταστήματός
μας Ποταμοῦ, διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ ἐμφάνι-
σιν αὐτοῦ, ὁ κ. Ἡλιάσκος μου ἀπήντη-
σεν :

Κύριε Λεβόννη γνωρίζεις πόσον σ' ἐκτι-
μῶ, ὅπως γνωρίζεις καὶ τὰ αἰσθηματὰ μου
πρὸς τοὺς συμπατριώτας σου Κυθηρίους
οἱ ὅποιοι τόσον πολὺ ὑποστηρίζουν τὴν
Τράπεζάν μας, σὲ ἐξουσιοδοτῶ λοιπὸν νὰ
φροντίσῃς νὰ εὕρῃς κατὰλληλον οἰκῆμα
ἢ ἐν ἀνάγκῃ κατὰλληλον οἰκόπεδον ἐπὶ
τοῦ ὁποίου νὰ οἰκοδομήσῃς ἢ Τράπεζα διὰ
λ)σμών τῆς κατὰλληλον οἰκῆμα, διὰ τὴν ἐν
αὐτῇ ἐγκατάστασιν τῶν Γραφείων τοῦ
Ὑποκαταστήματός Ποταμοῦ.

Λαθὼν τὴν ἐξουσιοδότησιν ταύτην ἔ-
φθασα εἰς Ποταμὸν ἐπιληφθεὶς ἀμέσως
τοῦ ἔργου μου, ἔχων ὡς συνεργάτην καὶ
τὸν τότε Διευθυντὴν τοῦ Ὑποκαταστήμα-
τός τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν κ. Ν. Χαρι-
σιάδην. Ἀλλ' ὡς εἶναι γνωστὸν ὁ γῶρος τῆς
ἀγορᾶς Ποταμοῦ εἶναι περιορισμένος καὶ
ὡς ἐκ τούτου οὔτε οἰκῆμα κατὰλληλον δι'
ὃν προορίζετο σκοπὸν εὕρον, οὔτε οἰκόπε-
δον κατὰλληλον, διότι ἡ Τράπεζα Ἀθη-
νῶν, διὰ νὰ κτίσῃ κτίριον ἰδιόκτητον, ζητεῖ
οἰκόπεδον ἔχον πρὸς τὸν 12 μέτρων καὶ
βάθος 18 τοιοῦτον. Ἐκτὸς τούτου, τὰ ὀ-
λίγα προσφερθέντα οἰκήματα, καίτοι ἀκα-
τατάλληλα, προσφέρθησαν εἰς τιμὰς ὑπε-
ρόγκους, διότι εἰς μὲν ἐξήγησε 600.000,
ἕτερος 450.000 ἄλλος 1000 λίρας Ἀγγλί-
ας καὶ οὕτω καθεξῆς. Εὐρεθεὶς πρὸς τῆς
ἀμηχανίας αὐτῆς καὶ ἐνδρεπόμενος νὰ ἐ-
πιστρέψω εἰς Ἀθήνας ἀνευ ἀποτελέσμα-
τος, ἐσακέσθην ὅτι ἡδυνάμην νὰ ἐπιτύχω ἐν
οἰκόπεδον, εἰς τὴν πλατείαν Ποταμοῦ, πα-
ραπλευρῶς τοῦ ὑπάρχοντος τότε παλαιοῦ
κοινοτικοῦ κτιρίου. Τὰς σκέψεις μου αὐτάς
ἀνεκοίνωσα πρὸς τὸν κ. Χαρισιάδην, κοινῇ

δὲ συνεννοήσαι, ἐξήλθομεν πρὸς συνάντη-
σιν τοῦ τότε Προέδρου τῆς Κοινότητος
Ποταμοῦ κ. Γεωργίου Κορωναίου, τὸν ὁ-
ποῖον συνηντήσαμεν συνοδευόμενον παρὰ
τοῦ κ. Βρεττοῦ Παναρέτου. Μετὰ τού-
ς σχετικούς χειρισμοὺς παρεκάλεσα τὸν
κ. Κορωναίον, νὰ μουδρίσῃ μίαν συνάντη-
σιν, προκαμένου νὰ τοῦ ἀνακοινώσω μίαν
σοβαρὰν σκέψιν μου. Ὁρίσθη ἡ συνάντη-
σις διὰ τὴν ἐπαύριον καὶ τόπος συναντή-
σεως ἡ οἰκία τοῦ κ. Βρεττοῦ Παναρέτου.

Τὴν ὁρίσθεισαν ὥραν, συνηντήθημεν εἰς
τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Παναρέτου, αὐτὸς οὗτος
ὁ Πρόεδρος κ. Κορωναίος, ὁ κ. Χαρισιά-
δης καὶ ὁ ὑποφαινόμενος. Εἶπον τότε εἰς
αὐτοὺς, τὴν ἐξουσιοδότησιν, ἣν εἶχον ἐκ
μέρους τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, τὰς ἐνερ-
γείας τὰς ὁποίας εἶχον κάμει, τὰς δυσκο-
λίας ἃς συνήντησα καὶ τέλος παρεκάλεσα
τὸν κ. Κορωναίον νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὸ
Κοινοτικὸν Συμβούλιον τὴν πρότασίν μου,
δηλαδή, νὰ παραχωρήσῃ ἡ κοινότης τὸ ἀ-
ναγκαῖον οἰκόπεδον, πλησίον τοῦ κοινοτι-
κοῦ κτιρίου, ὅπως οἰκοδομήσῃ ἢ Τράπεζα
ἐπ' αὐτοῦ πληρώνοσα 100.000—150.000
δραχμάς.

Ὁ κ. Κορωναίος, μετ' ἤκουσε μετὰ προ-
σοχῆς, μετ' ἐνδιαφέροντος διὰ τὰς ὑπὲρ
τοῦ τόπου μας προσπάθειάς μου, προσθέ-
σας ὅτι αὐτὸς εὐχαρίστως υἱοθετεῖ τὴν
πρότασίν μου, ἀλλ' ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔχῃ
καὶ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβου-
λίου, μόνου ἀρμοδίου νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ
τῆς προτάσεως ταύτης. Εἰς τὸ σημεῖον
τούτου παρεμβαίνων ὁ κ. Βρεττὸς Παναρέ-
τος εἶπεν, ἀντὶ νὰ ἐγείρῃτε νέον κτίριον,
δὲν εἶναι καλλίτερον νὰ σὰς παραχωρήσῃ
ἡ κοινότης τὸ νῦν ὑπάρχον τοιοῦτον, ἐπὶ
τοῦ ὁποίου νὰ ἀνεγερθῇ τὸ κοινοτικὸν μέγα-
ρον καὶ νὰ στεγασθῇ καὶ ἡ Τράπεζα;

Τὴν πρότασιν αὐτὴν ἐδέχθη ἐγὼ ἀνε-
πιφυλάκτως, ἐμείναι μετὰ σύμφωνοι, νὰ συγ-
κληθῇ τὸ ταχύτερον τὸ Κοινοτικὸν Συμ-
βούλιον, διὰ νὰ ἀποφανθῇ ἐάν κατ' ἀρχὴν
ἀποδέχεται τὴν πρότασίν μου.

Ἐν τῷ μεταξῷ, συνηντήσα μερικοὺς ἐκ
τῶν συμβούλων εἰς τοὺς ὁποίους ἀνεκοί-
νωσα τὴν πρότασίν μου, πρὸς τιμὴν δὲ
αὐτῶν προσθέτω ὅτι πάντες μετ' ἤκουσαν
μετὰ προσοχῆς.

Πρὶν ἀναχωρήσω ἐκ Ποταμοῦ, μοῦ ἀνε-
κοινώθη ἐπισήμως ὅτι τὸ Κοινοτικὸν Συμ-
βούλιον ἐνέκρινε κατ' ἀρχὴν τὴν ὑποβλη-
θεῖσαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κ. Κορ-
ωναίου πρότασίν μου καὶ μετὰ παρεκάλεσε
νὰ προσῇ εἰς τὰς ἀναγκαῖας ἐνεργείας πα-
ρὰ τῇ Διοικήσει τῆς Τραπεζῆς ὅπως ἀπο-
δεχθῇ τὴν πρότασίν μου, καθ' ἣν ἡ Κοι-
νότης Ποταμοῦ θὰ παρεχέται δωρεάν τὸ
κοινοτικὸν κτίριον Ποταμοῦ, πρὸς τὴν
Τράπεζαν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ
ἀνεγείρετο ἐπ' αὐτοῦ νέον κτίριον δαπάναις
τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἀλλὰ διὰ λο-
γαριασμὸν καὶ πρὸς ὄφελος τῆς Κοινότη-
τος, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ Τράπεζα θὰ στε-
γασθῇ εἰς τὸν ἑναυδροφον τοῦ νέου κτιρίου,
ἀνευ ἐνοικίου, διὰ τριάκοντα ἔτη.

Ὁ κ. Ἡλιάσκος πρὸς ὃν ἀνεκοίνωσα
τὰ διαμειφθέντα μετ' ἡρώτησε πόσον θὰ κο-
στίσῃ τὸ νέον κτίριον. Τοῦ ἀπήντησα ὅτι
κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν ἀρμοδίων ὁ

πολογίζεται ή δαπάνη εις 500000—600 000 δραχμάς, άλλ' ἐγώ φρονῶ ὅτι πρέπει νά υπολογίζωμεν 800000—1000000 δραχμάς. Μηδέν τότε ὁ κ. Ήλιάσκος μοῦ εἶπε, χαλάλι τους, κύτταξε νά φέρῃς τὸ ἔργον εἰς αἴσιον πέρας. Τὴν ἔγκρισιν ταύτην ἀνεκρίνωσα πρὸς τὸ κοινοτικὸν Συμβούλιον μέσῳ τοῦ κ. Χαρισιάδου, ἐπελθούσης δὲ συμφωνίας, ἐστάλη ὁ μηχανικὸς τῆς Τραπεζίης κ. Καρτσιβάνης πρὸς σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ σχεδίου καὶ προϋπολογισμοῦ, ὅστις ὑποβλήθηκε εἰς τὸν κ. Ήλιάσκον ἀνεβίβασε τὴν ἀξίαν τοῦ κτιρίου εἰς 1.300.000 δραχμῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο κατεθροῦρησε τὸν κ. Ήλιάσκον, ἀλλ' ἔτι περισσότερον κατεθροῦρησεν αὐτὸν ὅταν ὁ νομομηχανικὸς ἀνεβίβασε τὴν ἀξίαν τοῦ κτιρίου εἰς δραχμῶν 1.700.000.

Πῶς τώρα κατορθώθη, νά υποχωρήσῃ ὁ κ. Ήλιάσκος καὶ νά δεχθῇ τὴν μεγίστην αὐτὴν δαπάνην, μόνον ὁ ὑποφαινόμενος τὸ γνωρίζει, ὅστις ἐξήντησεν ἅπασαν τὴν ἐνδεικνυμένην ἐκ τῶν περιστάσεων ἐπιρροήν του καὶ ἰκέτιδα διαγωγὴν του.

Αἱ κατόπιν καταβληθεῖσαι ἐνέργειαι καὶ προσπάθειαι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ νομομηχανικοῦ Ἀττικῆς καὶ εἰς τὴν Νομηρχίαν, εἶναι ἔργον ἀποκλειστικῶς τοῦ ὑποφαινομένου ὅστις ἐπὶ 2 1/2 ἔτη συνεχῶς καὶ ἐντατικῶς παρηκολούθησε τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀναγκασθεὶς νά ὑποβάλῃ καὶ δευτέρον σχέδιον τῆς οἰκοδομῆς καὶ προϋπολογισμοῦ διότι τὰ πρῶτα ὑποβληθέντα ἀπολέσθησαν.

Ἐρωτῶ ἤδη τὸν κ. Βρεττὸν Πανάρετον νά δηλώσῃ δημοσίᾳ, γνωρίζει τίποτε ἀπὸ τὰς λεπτομερείας αὐτάς, ἐνήργησε τίποτε πλὴν τῶν ὅσων ἐνήργησαν οἱ λοιποὶ Κοινοτικὶ Σύμβουλοι Ποταμοῦ; Πῶς λοιπὸν διατείνεται ὅτι αὐτὸς, ἦτο ὁ πρῶτος ἐισηγητής; Προσπαθῶν νά ἀνακαλύψῃ τὰ ἐλατήρια τὰ ὅποια ὤθησαν τὸν κ. Βρεττὸν Πανάρετον, εἰς τὸ νά δώσῃ τὴν πληροφορίαν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἤτο ὁ ἐισηγητὴς τῆς ιδέας διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Κοινοτικοῦ Μεγάρου καὶ μάλιστα εἰς ἡμέρας πολιτικῶν ἀνταγωνισμῶν, ἐσκέφθη ὅτι ὥς πολιτικὸν ἐλατήριον ὤθησαν αὐτὸν εἰς τοῦτο, ἀλλ' ὁ φίλος κ. Βρεττὸς Πανάρετος δὲν πολιτεύεται, τί ἀρα συμβαίνει καὶ στρέφεται ἐναντίον ἐμοῦ;

Τελευτῶν τὴν παροῦσαν ἔχω νά κάμω τὴν ἐξῆς δήλωσιν.

Ἐὰν ἐξαίρετῇ ἡ γενναιοδωρία τῆς Τραπεζίης Ἀθηνῶν, ἥτις ἐδαπάνησε γενναίον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Κοινοτικοῦ Μεγάρου Ποταμοῦ καὶ διὰ τὴν ὅποιαν γενναιοδωρίαν, πάντες οἱ Κυθῆριοι δεόν νά τῆς εἰμεῖθα εὐγνώμονες, οἱ ἔχοντες δικαίωματα ἐπαίνου, εἶναι ὁ ὑποφαινόμενος ὁ συλλαβὼν τὴν ιδέαν καὶ σχῶν τὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, ὁ τέως πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ποταμοῦ κ. Γεώργ. Κορωνάτος, ὅστις ἐν κοινῇ συνεργασίᾳ μετ' ἐμοῦ διεχειρίσθη τὸ ὅλον ζήτημα

λίαν ἐπιτυχῶς παρὰ τῇ Γελοικῇ Διευθύνσει καὶ τῇ ἀρμοδίᾳ ὑπερεσία τῆς Τραπεζίης Ἀθηνῶν, καὶ ὁ τέως Διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζίης Ἀθηνῶν κ. Χαρισιάδης, ὅστις ἐπέδειξε μεγάλον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τοῦ ἔργου.

Τοῦτο χάριν τῆς ἀληθείας

Διαιτῶ μετὰ τιμῆς

A. M. ΛΕΒΟΥΝΗΣ

ΕΡΑΝΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΛΙΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΑΓΙΑΝ ΠΕΛΑΓΙΑΝ

Ὡς ἀνεγράφημεν εἰς προηγουμένον τεύχος τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος» Ἐπιτροπὴ ἐκ κυριῶν δι' αἰτήσεώς των πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως ἐξήτησαν ὅπως ἐπιτροπὴ εἰς Ἐπιτροπὴν ἢ συλλογὴ ἐράνων διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος εἰς τὸν ὅριον Ἀγίας Πελαγίας Κυθήρων.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης τὸ Ὑπουργεῖον ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του τὴν ὁποίαν ἐκιοινοποίησε πρὸς τὴν Σταυροῦλαν Σουρῆ, ἐν Παιραεῖ, διὰ τοῦ ἑλ' ἀριθ. 41759 ἐγγράφου του καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις Ἐπιτροπῆς καθοριζομένων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν μελῶν αὐτῆς διὰ τῶν ἐξῆς:

Ἀποφασίς

Ἐχόντες ἑλ' ὅφει τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5101 περὶ ἐνεργείας ἐράνων καὶ φιλανθρωπικῶν καὶ λαχνηφόρων ἀγορῶν.

1) τὴν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. αἰτήσιν τῶν κ. κ. Σταυροῦλας Σουρῆ, 2) Ἐοιφύλης Μουλοῦ κλπ. 3) τὸ ἑλ' ἀριθ. 12. 320 ἐ. ἔ. ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ἀττικοβοιωτίας 4) σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ παρ' ἡμῖν Κεντρικοῦ Συμβουλίου Ἐράνων.

Ἀποφασίζομεν

Ἐγκρίνομεν τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. 1) Σταυροῦλας Σουρῆ, 2) Ἐοιφύλης Μουλοῦ, 3) Χρυσάνθης Σαορῆ, 4) Ἠλία Δισμαντιάνου, 5) Ἰωάννου Μεγαλοσιζονόμου καὶ παρόχουμεν αὐτῇ τὴν ἄδειαν ὅπως συλλέγῃ ἐράνους διὰ προσωπικῶν εἰσφορῶν καὶ διπλοτύπων ἀποδείξεων μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς νήσου Κυθήρων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ἐγκατεστημένων Κυθηρίων, μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1932 καὶ ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς λιμενοβραχίονος ἐν τῷ ὅριμῳ Ἀγ. Πελαγίας Κυθήρων συμμορφουμένη ἐπακριβῶς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προμνησθέντος ὡς ἄνω νόμου.

Τὸ καθαρὸν ποῦδον τοῦ ἐράνου τοῦτου θέλει ὑποστῇ κράτησιν 1) 10 ὑπὲρ τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων. Προθεσμίαν πρὸς ὑποβολὴν κοινῆς λογοδοσίας, περὶ τῶν ἐν γένει ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐράνου τοῦτου, δοῖσιν τὴν 31 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1933.

Ὁ ὑπουργός

A. ΙΑΣΩΝΙΑΝΗΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ο ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΗΣ

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΡΑΝΩΝ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

Ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐπιμελείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν κατηρτίσθη ὁ πίναξ μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτικῶν ἐράνων κατὰ περιφέρειας ἀναλογικῆς ἐκλογῆς, βάσει τοῦ ἐκλογικοῦ μέτρου ἐξ 25000 κατοίκων μετὰ προσθήκης μιᾶς ἑδρας ἐπὶ ὑπολοίπου ὑπερβαίνοντος τὰς 16.500 κατοίκους. Εἰς τὸν πίνακα τοῦτον μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἄλλων περιφερειῶν ἀναφέρεται καὶ ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια πόρην δήμου Παιραεῖς μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν Αἰγίνης, Τροιζηνίας καὶ Κυθήρων τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἀνέρχονται εἰς 289.367. Αἱ ἑδραὶ συνεπὲς τὰς ὁποίας θὰ λάβῃ ἡ περιφέρεια τοῦ Παιραεῖς ἀνέρχονται εἰς 12 ἀπομένοντος ὑπολοίπου 14.367 κατοίκων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὑψιστον καὶ ἱερὸν καθήκον θεωρῶ, ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰ σέβη μου καὶ εὐχαριστήριά μου διὰ τὴν ὁμόφωνον καὶ παμπληθεῖ ἐγκριθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 31 (3-5-32) πράξιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Κωμοπόλεως Καραβά, ὡς καὶ τὰς μετ' ἑπειτα δι' αἰτήσεων τῆς ἀξιότιμου Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς Καραβά, Κατοίκων, Γονέων καὶ Κηδεμόνων τῆς γενετείρας μου Πατρίδος Καραβά, δι' ὧν ἐπεξήτησαν τὴν εἰς Καραβὰν μετάθεσιν μου καὶ νά δηλώσω τὰ ἐξῆς:

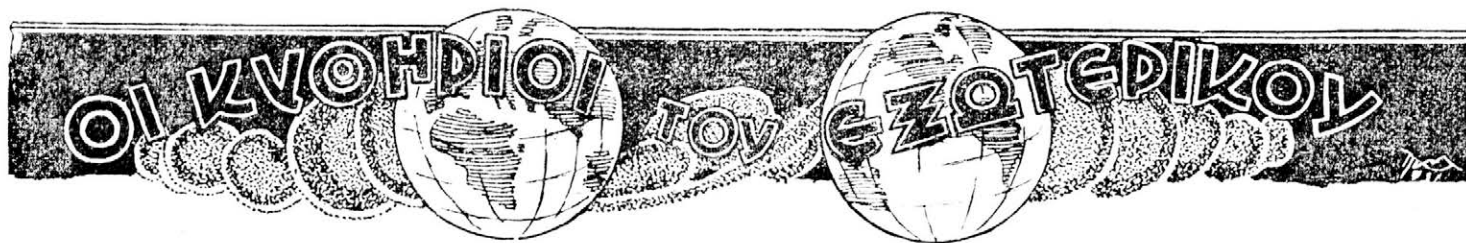
Ὅτι, μετατιθέμενός ποτε ἐκ τῆς θέσεως ταύτης τοῦ Μονοτ. ἐξαταξίου Δημοτικοῦ Σχολείου Βιαραδίκων, εἰς οἷαν θέσιν ἐπὶ 15ετίαν ὁλόκληρον πιστῶς καὶ εὐόρκως ἐξυπηρετήσα, οὕτω λέγω, θὰ ἐξακολουθῶ νά ἐξυπηρετῶ τὴν Γενέτειράν μου Πατρίδα Καραβὰν, ἔχων ὡς ἔμβλημα τὰς λέξεις «Θρησκεία - Πατρίς - Οἰκογένεια», πρόοδος ἐν τοῖς γράμμασιν, ἐμποτιζὼν εἰς τὰς καρδίας τῶν μαθητῶν μου, τὴν προσήλωσιν πρὸς τὰ «Πάτρια», ἔχων ὑπ' ὄψει πάντοτε τὴν εὐχὴν, συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας, ἃς μοὶ ἔδωσεν ὁ αἰμίμηστος Δημοδιδάσκαλος Πατῆρ μου, ὅστις ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν πολλαπλῶς ἐξυπηρετήσε τὸ χωρίον καὶ οὐτινος τὴν εἰκόνα εἰς αἶδιον μνήμην ἐδώρησεν εἰς τὸ σχολεῖον Καραβά, ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης μαθητῆς του κ. Παναγιώτης Εὐαγγέλου ἱερῶς Κρίθαρης.

Ἐν τέλει πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀξιότιμους συγχωρίους μου Καραβίτας καὶ αὐτῆς τὰ ἄπειρα σέβη μου, βαθεῖαν ἐκτίμησιν καὶ ὑπόληψιν μεθ' ὧν

Διαιτῶ εἰς θεὸν

ΠΑΝΑΓ. ΔΗΜ. ΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Δημοδιδάσκαλος Βιαραδίκων

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 25^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΙΣ ΣΥΔΝΕΎ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

SYDNEY Μάιος. Τὴν 25 Μαρτίου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς ἑπτετίου τῆς Ἑθνικῆς Ἡμερᾶς Ἀνεξαρτησίας, ἐγένετο δοξολογία εἰς τὸν ἑνταῦθα Κοινοτικὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ συμπολίτης κ. Κοσμάς Ίαν. Κασσιμάτης διὰ τὸν ἑξῆς:

Ὡς προβαίνει, φίλοι ἐορτασταί, ἀπὸ τὴν λαμπρὰν πύλιν τῆς ὁρασιότητος ἀνατολῆς, ἡ λευκόμορφος μηνύτρια τοῦ ἡλίου, ἡ ροδοδάκτυλος, λέγω, καὶ θαυμάσιος ἀγγέλος, δι' ἧς ὁ πολύμορφος χορὸς τῶν ἀστέρων σποινδάζει νά φῃ, ἀφανίζεται δὲ παντελῶς καὶ τῆς σκοτεινῆς νυκτὸς τὸ ζοφερώτατον σκότος, οὕτω σήμερον προβαίνει ἀπὸ τὴν ἡλιοστάλακτον πύλιν τοῦ Οὐρανοῦ ὁ ἀγλαοπυρόμορφος τοῦ Θεοῦ Ἀρχάγγελος καὶ εὐαγγελίζεται εἰς τὴν Θεοπαῖδα Μαρίαν, τὴν ἑλευσίν τοῦ ἀδύτου τῆς δικαιοσύνης ἡλίου, τὸ δὲ ἀνθρώπινον γένος διημιμένον εἰς τὸν ὕπνον τῆς ἀγνοίας, ἐγείρεται εἰς τὴν χριστῶνυμον πολιτείαν τῆς ὁρθοδόξου πίστεως καὶ ἥδη μετὰ τὴν θεόπνευστον δάσπαγγα ἐνός χαριεστάτου Εὐαγγελισμοῦ εἰς τὸν κόσμον ὅλον εὐαγγελίζεται «Ἰδοὺ διελθὴν ἐν γαστρὶ καὶ τέξη υἱόν».

Χαρὰ λοιπὸν ἀνεκδήνυτος ἐξαπλοῦται σήμερον εἰς ἅπαντα τὸν Χριστιανικὸν κόσμον, διότι σήμερον ὁ προαιώνιος Πατὴρ ἀνοίγει τὰ σπλάγχνα του καὶ μᾶς δεῖλται τὸν μονογενῆ του υἱόν, ὅστις ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον μᾶς ἐλευθερῶναι ἀπὸ τὴν προπατορικὴν ἁμαρτίαν. Χαρὰ, λέγω, ἐπειδὴ λύεται τὸ κατάκριμα τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, καὶ μᾶς χαρίζεται ἡ χάρις πρὸς τὴν ἀπόκλεισιν τοῦ Παραδείσου ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἡ παρὰ κὸς μᾶς ἐξώριον.

Ἀλλὰ τί εἶπω καὶ τί λαλήσω διὰ τὴν μεγάλην ἱστορικὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας συμβολίζει ἡ ἐορτὴ αὕτη.

Ἡ 25^η Μαρτίου εἶναι ἐορτὴ κατ' ἐξοχὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἅντι διακριτικῶς ἡ ἱστορικῆς περιόδου, διότι κατὰ τὴν πανευφρόδυνον ταύτην ἡμέραν ὅν τῶν εὐαγγελισμῶν τῆς Παρθένου, ὁ Παλαιὸν Πατὴρ Γερμανὸς ὤψωδε τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως καὶ εὐαγγελίσθη τὴν

ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Ἑλληνισμὸς ἀπ' ὅτου ἀνεφάνη ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς σκηνῆς ἐξακολουθεῖ ἀείποτε πρωταγωνιστῶν, οἷτος δὲ εἶναι καὶ ὁ λόγος δι' ὃν ὑπάρχει ἀποτυπωμένη ἐπὶ τοῦ μετώπου του ἡ σφραγὶς τῆς ἀθανασίας.

Ἐάν, Ἕλληνες ἀδελφοί, εἰδύσωμεν εἰς τὰ βάθη τῆς ἱστορίας, θά ἴδωμεν ὅτι τὸν προδὸν καὶ ἡδύχον Ἑλληνικὸν πληθὺν ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, λόγῳ ἀκριβῶς τοῦ ὅτι ὑπερῆξε πάντοτε τῶν ἄλλων λαῶν, τὸν ἔχουσι πλὴν μεγάλην καὶ ἱστορικὴν δυναμίαν. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐξετάσωμεν τὴν καθ' ὅλον ἐξέλιξιν τῆς ἀνθρωπότητος, θά ἀνέρωμεν ὅτι ὁ μεγαλύτερος Ἑλληνικὸς λαὸς, ἥτο ὁ ἡνός λαός, ὅστις ἐπὶ τριχίλια ἔτη ὁράδας προήγαγε τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα καὶ τὸ ἀνεβίβασεν εἰς ὑψίστον βαθμὸν τελειότητος. Ἡ ἱστορία μᾶς λέγει ὅτι ὑπῆρχαν ποτὶ καὶ ἄλλοι λαοὶ ὡς Ἀσσύριοι, Βαβυλώνιοι, Φοίνικες, Αἰγύπτιοι καὶ ἄλλοι, οἵτινες συνέτελλαν ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ, ἀλλ' οἱτοὶ μετὰ τὴν πρώτην ἐπελθοῦσαν εἰς αὐτοὺς δυναμὶν ἐξηφανίσθησαν, ἐν ᾧ ὁ Ἑλληνισμὸς οὐδέποτε ἔπαυσε ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλην τὴν μακροαῖωνα δουλείαν διετήρη ἀσπίλον τὸ ἔθνικόν καὶ θρησκευτικὸν αὐτοῦ σωμαίδημα, μέχρις ὅτου τέλος ἀνέλυσεν καὶ ἀνέπνευσε πάλιν τὴν ζῆδωρον τῆς ἐλευθερίας αὐραν.

Ἀλλὰ δύναται ποτὶ νὰ ἀποθάνωσι γλώσσα καὶ φυλὴ, αἵτινες ὑπῆρχαν πάντοτε ὁ Προάγγελος πάσης εὐγενεῖς ἐπὶ τῆς Γῆς ἐνεργητικότητος;

Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ εἶναι ἡ μόνη φυλὴ, ἥτις ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἰδρυμένης ἐκδοῦδα ἵνα εἰδῆται εἰς τοὺς νόμους τῆς κτίσεως καὶ ἥτις ἀνέδειξε τοὺς μεγίστους τῶν φιλοσόφων καὶ ποιητῶν, τοὺς ἀρίστους τῶν γλυπτῶν καὶ ζωγράφων, τοὺς δεινότερους τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἱστορικῶν καὶ τέλος τοὺς κορυφαίους τῶν στρατηγῶν. Συνεπῶς μία τοιαύτη φυλὴ οὐδέποτε ἀποθνήσκει ὅσον καὶ ἂν ἄλλοι λαοὶ ἐκ φθόνου κινούμενοι ζητοῦσι τὸν ἐκμηδενισμόν της.

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ὁ Ἑλληνικὸς λαός, λόγῳ τῆς μεγάλης προόδου του, ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς θέσεώς του, ἥτο πάντοτε ὁ στόχος

τῶν ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπιδρομῶν, οὐδέποτε ὁμοῦς ἀπέκαμιν, ἀλλ' ὀρμηόμενος τὸν ὄρεον τῶν Ἀρχαίων Ἀθηναίων «Οὐ καταισχύνω ὄπλα τὰ ἱερὰ» καὶ λαμβάνων παρὰ τῶν ὑπέρων τὴν ροτὴν ἐκείνην τῶν Σπαρτιατῶν ἐντολὴν «ἢ τὰν ἢ ἐπιτάξ» ἐπέπιπεν κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν ὡς τίγρις καὶ κατεσπάραξεν αὐτοὺς διατηρῶν οὕτω ἀλόδοτον τὴν ἔθνικὴν του ἀνεξαρτησίαν. Αἱ μάχαι καὶ ναυμαχίαι τῶν Πλαταίων καὶ τοῦ Μαραθῶνος, τῶν Θερμοπυλῶν καὶ τῶν Δελφῶν τῆς Μαντινείας καὶ τῆς Σαλαμῖνος θά καταλαμβάνουσι πάντοτε γράμμασι περιχρῶνται τὰς δέλτους τῆς ἱστορίας.

Ἀλλὰ μήπως καὶ ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς ἐποχῆς ἐπὶ 1400 ἔτη οἱ Ἀυτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου δὲν ἐμάχοντο ἀενάως κατὰ τῶν βυρβάρων φυλῶν τῆς Ἀσίας; Μήπως αἱ ἐκστρατεῖαι τοῦ Ἰουστινιανοῦ καὶ τοῦ Ἡρακλείου, τοῦ Θεοδοσίου καὶ τοῦ Βασιλείου καὶ τόσων ἄλλων Ἀυτοκρατόρων δὲν εἶναι ἐξιδὺν περιλαμπροὶ καὶ ἀξιοὶ θαυμασμοῦ; Καὶ οἱ Ἕλληνες λοιπὸν τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς ὀλεγομένοι ὑπὸ τοῦ ἀκράτου πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἔρωτος καὶ ἔχοντες πεποισθῆναι ἐπὶ τῆς ἰσχίος αὐτῶν ἀνελάμβανον πολλὰς ἀνίδους ἀγῶνας, πάντοτε δὲ δυνέτριβον τοὺς ἐπιδρομῆς, ἡ δὲ Ἑλλάς διερχομένη ὅλας αὐτὰς τὰς περιπετείας ἐξηκολούθη νὰ ζῇ ἐλευθέρη καὶ νὰ μεγαλοπύρῃ.

Ἦλυν ἐπὶ πρῶτον νὰ ἔλθῃ καὶ διὰ τοὺς Ἕλληνας ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θά ἔδινεν ἡ ζωὴ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀκμῆς, καὶ ἐνφ' τῷ Ἑλληνικῷ δαίμονι μέχρι τοῦ 1400 κατῳρῶμεν νὰ ἐλθῇ ἐκείνη εἰς ἀόφθαλμους ἀπὸ τοῦ 1400 καὶ ἐντέθῃ ἡρχιδε νὰ καταλαμβάνεται ὑπὸ τῶν κυμάτων μέχρις ὅτου ἐγερθεῖται θύελλα καὶ τρομερὰ καταιγὶς καὶ τρικυμία, τῇ ἀπέσπασε τὴν ἄγκυραν τῆς ἀσφαλείας καὶ τῇ ἀπόθῃσεν εἰς ἀνοικτὰ πελάγη, ὅπου μετ' ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα τῇ δυνέτριψε καὶ τὸ κατεβύθῃ εἰς τὴν ἀβυσσὸν τῆς ἀπελπίσεως.

Μία φωνὴ ἐκ τῆς Ἀσίας ἡ ἐπάρτος Τουρκικὴ φωνή, ἐπεκτείνασα τὸ κράτος αὐτῆς μέχρις αὐτῶν τῶν παραδουναβείων χωρῶν, τὸ μὲν 1438 κατέλαβε τὴν πρωτὴν ἀκρόπολιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὴν Θεσσαλονίκην, τὴν δὲ 20^{ην} Μαΐου τοῦ 1453 ὑπεδούλωσε τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων τὴν ἔδραν τῶν Κωνσταντίνων καὶ Κομνη-

νών, την κοιτίδα, λέγω, της ορθοδοξίας την Κωνσταντινούπολιν, μετ' αὐτῆς δὲ καὶ ὁλόκληρον τὸ Ὀρθόδοξον ἡμῶν γένος.

Τὶ πλέον ἐπικολοῦσθε κατὰ τὴν ἀποφράδα ἐκείνην ἡμέραν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅποιοι δηλαδὴ φόντοι καὶ ὀριζήσεις, ὅποιοι διαδομοὶ παρθένων, ὅποιοι ἀνθρωποκτονίαι, ὅποιοι δαρμοὶ καὶ παντοειδῆ μαρτύρια, ἀνθρώπινος φαντασία δὲν δύναται νὰ περιγράψῃ. Τοιοῦτον ἦτο τὸ μένος τῶν ἀγρίων κατακτητῶν, ὥστε ὁ στρατηλάτης αὐτῶν Μωῦσεβ, ὁ πορθητής, εὐρών, κατόπιν ἐργίνης, τὸ πτώμα τοῦ πεδόντος Ἑλλήνου Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, ἀπέκοψε τὴν τιμὴν αὐτοῦ κε-

καὶ οὕτω ἡ Πατρις τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν, ἡ Αἰωνία Ἑλλάς ἀνέστη καὶ πάλιν διὰ λαμπρότερον καὶ ἐνδοξότερον μέλλον. Τὸ πνεῦμα, λέγω, τῆς ἀποθανούσης Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τοῦ 1821 ἀνέλωγονήθη ἵνα καὶ πάλιν ὁράσῃ εἰς τὸν κόσμον, καθὼς ὁ δόκλος, ὅστις νομίζεται μὲν τεθνεώς, ἐξανίσταται ὅμως ἐν καιρῷ καὶ γενόμενος χονδραλὶς ἐργάζεται καὶ παράγει τὴν μετάν.

Βεβαίως ἡ ἀναγέννησις τῆς ἡμετέρας τότε δὲν ἐγένετο πλήρης. Ἀλλ' οὐδεὶς λαὸς μετὰ μακραίωνα δουλείαν δύναται νὰ ἀναγεννηθῇ ἐξ ὁλοκληρῶν διὰ μιᾶς. Δὲν εἶναι, λέγω, εὐχερὲς ἡ θεωρητικὴ ἀπεράντων οἰκοδομημάτων οὐτὰ

θεῶς νὰ κατατροπώσῃ ἀπαξ εἰς τοὺς δύο ἔχθρους τῆς φυλῆς μας τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς Βουλγάρους καὶ νὰ εἰδελθῇ νικηφόρον καὶ τροπατοῦχον εἰς τὴν Ἠπειρον καὶ τὴν Μακεδονίαν καὶ τὰς Αἰγαίους ἀγαιτικὰς νήσους μετὰ τῆς Κρήτης καὶ νὰ χαρίσῃ καὶ εἰς αὐτὰς τὴν ζωὴν τῆς ἐλευθερίας.

Μετὰ δὲ τοὺς δύο ἐνδόξους Βαλκανικοὺς πολέμους ἐπικολοῦσθον ὁ Ἑρωπαϊκὸς ἀναγενητὴς, ἡ δὲ Ἑλλάς καὶ πάλιν προερχόμενος ἵνα ἐλευθερώσῃ καὶ τὰς ἐπολιτείας ἐπὶ τὴν δουλείαν Ἑλληνικὰς χώρας. Ἐβιάσθη καὶ πάλιν πρὸς τὴν νίκην καὶ τὰ τροπαία καὶ μέχρι μὲν τινὸς ἀνεπέτασε τὴν κτανόλεκτον τοῦ στανροῦ δημαίαν εἰς τὴν Θράκην καὶ

τὴν Μικρασίαν, πλὴν λόγος ἀνεξάρτητοι τῆς Θελησῆος τῆς τὴν ἐξηνάγκασαν νὰ ἔγκυα λείψῃ καὶ πάλιν τὴν Μικρασίαν καὶ μέρος τῆς Θράκης.

Ἀλλὰ καὶ ἂν τὰ ἐγκατέλειπεν δὲν πρέπει νὰ ἀπογοητευθῶμεν ἀλλὰ νὰ τὸ θεωρήσωμεν ὡς μίαν ἐκτὸν πολλῶν δοκιμασιῶν ἃς ὑπέστη ἡ φυλὴ μας.

Ἔθνος τὸ ὅποιον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἐκστρατείας ὡς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ ἐποποιίας ὡς τοῦ 1821 προδρόμοι νὰ ζήσῃ καὶ θά ζήσῃ.

Ἡ Ὀργανικὴ δύναμις τοῦ ἔθνους μας δὲν ἐξημεινίσθη διὰ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, οὐ-

τε ἀπόλλυτο τοῦτο τὴν ἐλπίδα τῆς πρὸς τὰ πρόσω ὁρᾶς, ἀλλὰ ὁ ἀναμμένη καὶ πάλιν τὴν ἡμέραν ἐκείνην κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀποτελειώσῃ τὸ ἔργον του, καὶ θά ὑψώσῃ τὴν ἐνδοξίαν του δημαίαν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐπὶ τοῦ Τρούλου τῆς Ἀγίας Σοφίας ἵνα πληρωθῇ καὶ ἡ ἱερὰ ἐκείνη παράδοσις :

«Μὴ ελαίεις κυρὰ Δέσποινα διόλου μὴ θηνεῖς

Πάλιν μὲ χρόνους μὲ καιροὺς πάλιν δικά μας θάναι

Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος

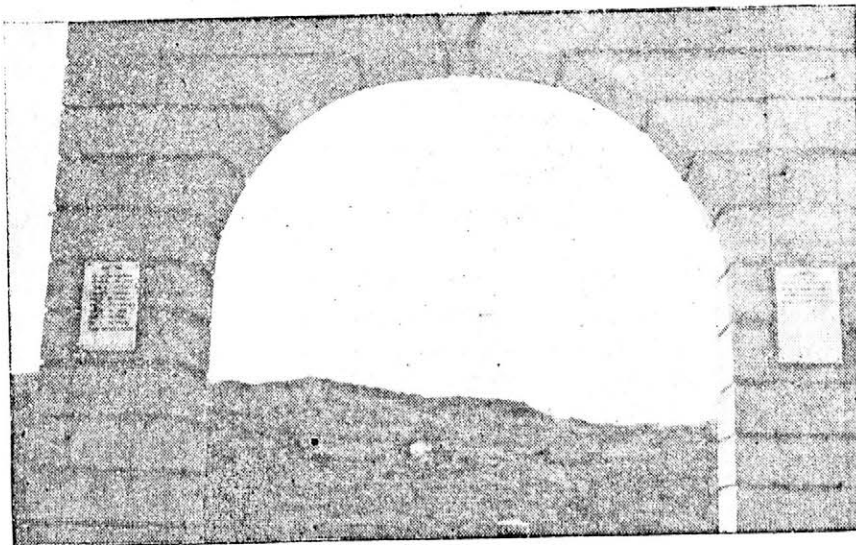
Ζήτω ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΣΙΜΟΣ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΟΔΟΣ ΤΣΑΜΑΔΟΥ ΑΡ. 27

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Η ΔΥΤΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΑΥΛΙΔΟΣ ΚΑΡΑΒΑ

Ἐπὶ τῶν ἐντοιχιζομένων πλακῶν ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν ΑἰΡΗΤΩΝ ἀδελφῶν Μ. Κορωνοίου, Ἀδὰμ. Ἀρμαίου, Παναγ. Α. Τζωρτζοπούλου, Παναγ. Η. Καραϊσκάκη, Μαρ. Ι. Μυλωνοπούλου, Γεωργ. Θ. Κατράκη, Νικ. Ι. Καραϊσκάκη, Παναγ. Γεώργ. Εὐάγ. Κρίδαρη, Κοσμ. Ι. Καρανῆ, Ἀριστ. Γ. Λιακοπούλου, Θεοδ. Ν. Φρατζεσσάκη, Στ. Γεωργ. Α. Λιακοπούλου καὶ Θ. Μ. Τζωρτζοπούλου

ἐρείπια ἀπὸ μαρμαροῦ κείμενα χαμαὶ κατεστράφησαν ἢ ἐξηφανίσθησαν ὅσον εὐφύνης καὶ δόκιμος καὶ ἂν ἡ ὁ ἀρχιτέκτων διανεπὼς δὲν ἦτο εὐχερὲς διὰ μιᾶς νὰ ἀνορθωθῇ ὅριον, εὐχερὲς καὶ καλλιμάγαραν τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ἑθνικῆς ἡμῶν παλλιγενεσίας. Οὐχ' ἦτον ὅμως ἐν τῇ στεινερᾷ καὶ νεφελώδῃ νυκτὶ μακραίονος δουλείας, ἡ μικρὰ ἐκείνη ἀναβιώσις ὑπῆρχε μοναδικὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἡμετέρας Ἑλλάδος.

Τὸ δῆγματιδὲν τότε μικρὸν Ἑλληνικὸν ἔθνος, δι' ἀλλεπαλλήλων κινηματοποιήσεων τὸ μὲν 1835 προσήρτησε τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Ἀργεῖον, τὸ δὲ 1897 ἐπέταξε τὴν ὀριζικήν ἀποκατάστασιν τῆς Κρήτης, ἥτις δὲν προσήρτηθη μὲν τότε μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐκείνη ὅμως ἐπὶ τὴν προστάσιαν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων μὲ Ἑλλήνα ἑκατον ἀρμοστήν.

Οὕτω λοιπὸν ἐπεκταθὲν μέχρι τῶν ὑποχωρῶν τοῦ Ὀλύμπου καὶ ἱκανὸν πλέον νὰ διεκδικήσῃ τὰ ἀναμφιδόνητα προγονικά του δικαιώματα, ἀπεξεδίθη εἰς τοὺς δύο ἐνδόξους καὶ νικηφόρους βαλκανικοὺς πολέμους τοῦ 1912-13 καὶ κατόρ-

φαλὴν καὶ λαβὼν ταύτην εἰς τὰς χεῖρας του, ἀνῆλθε θριαμβευτικῶς τὰς βασιλίδας τοῦ αἵματος ἑνὸς Βυζαντινοῦ θρόνου, ἐκείθεν δὲ δεκνύων αὐτὴν εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Δύσιν, κομπορημονδὸν διὰ τοὺς θριάμβους του ἀνεκραύγαδε πρὸς τὰ πλῆθη :

Ἐκρήμνισα τὴν ἀενάως τὰ ἔθνη καταπλουτοῦσαν καὶ μεγαλύνουσαν.

Ἐφόνεισα τὴν μητέρα τῶν τεχνῶν, τῆς σοφίας καὶ τῆς ποιηδέως.

Ἐδτεῖρωσα τὴν γαλακτώδη τροφόντων ἐπιστημῶν.

Ἐχμαλώτισα τὴν μεγαλαύχον καὶ ἐνδοξοτάτην Ἑλλάδα.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς

ἐκείνης καθ' ἅπαν τὸ Ἑλληνικὸν γένος δὲν ἐβαδίζεν ἄλλο τι, εἰμὴ ἡ τυραννία καὶ ἡ ἀπελπίδια. Ἐπὶ 400 ὁλόκληρα ἔτη τὸ βάρβαρον Τουρκικὸν ἔθνος προεπάσθη διὰ πυρός καὶ διόληρον νὰ ἐξαλειφῇ πᾶν ἔργον Ἑλληνικὸν καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὴν ἑνὴν δι' αὐτὸ Ἑλληνικὴν Γῆν.

Ἀλλὰ τὸ Ἑλληνικὸν γένος καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέδειξεν ὅτι δὲν ἐπτοῦθη, ἀλλ' ὥς ἐπὶ τόσα ἔτη διέδωσε ἀκαίριον τὸ τῆς Ἑθνικῆς καὶ τῆς θρησκευτικῆς του αἵματος, οὕτω καὶ νῦν διὰ τῶν στυγερῶν βραχιόνων του, πατάσκει τὸν τύραννον καὶ ὑφαίνει νέαν δημαίαν, τὴν ὁποίαν βεβαυμένον δι' αἵματος ἐπὶ τῶν ἐργασίων μὲθ' ὑπερηφανίας ἀναπετάσσουσιν.

Οἱ νέοι Μαραθωνομάχοι καὶ Σαλαμινομάχοι νικῶντες τὸν μαιφόνον κατακτητὴν ἀνέβησαν νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι ἐπὶ τῶν ὁρέων τῆς τε Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς καὶ ἐκείθεν διεκόρησαν καὶ πάλιν τὴν φωνὴν τῆς ἐλευθερίας εἰς τὰς ἀποτεφρωμένας πόλεις, τὰ κατεστραμμένα χωρία καὶ τὰς πληρῆς πτωμάτων πεδιάδας, ἠνοίξαν δὲ καὶ τὸν ἐπὶ τόσα ἔτη κεκαλυμμένον τάφον,

ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ & ΚΑΜΩΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ

ΥΠΟ ΣΙΦΟΥΝΑΣ

Πρώτα-πρώτα γυρεύω χίλια συμπά-
θεια, για την απουσία μου από το προ-
ηγούμενο φύλλο. "Υστερα σās άβιζάρω
νά μη πιστέψητε, πώς έπειδή μαθές πήγα
στά πανηγύρια, είμαι και για τα πανη-
γύρια. "Ο Σίφουνας μπαίνει μοναχά
στού Κουτρούλη τα πανηγύρια. Κ' έ-
πειδή όφρετος τα πανηγύρια μας λέτε
και γινίκανε για τσοί Κουτρούληδες
—άν θέλετε διαβάσετε επί τώ έλληνικό-
τερον, «φαλακρούς» —πήγα και γώ.

Άγκαζάρωσα λοιπό και γώ, ένα αυτο-
κίνητο—πού άνάθεντά τα ναίαι—είπα
μαθές άνε πάω με τώ γαΐδαρό μου, θά
χω σ' όλο τώ δρόμο γυμνάσια, λοιπό άς
πάω αυτοκίνητάδα.

Παραδόξως κάθε μέρα τώ αυτοκίνη-
το ήτανε μπρατάδο. Έπρεπε λοιπό νά
κάμω χίλιες μετιάνοιες τού σωφέρ για
νά με βάλη μέσα όπου θά δεχόμουννα
στά γόνατά μου δυό τρείς αδύνατους—
νάτανε μπάρε μου αδύνατες;—σά τόν
Καρνό, νά ποδή, κ' έτσι κατάφερα
και βγαίνα σιδερωμένος, ένώ έμπαινα
τσαλακωμένος.

Στό δρόμο πού μπαίναμε, κάθε τρείς
και λίγο είχαμε την έξης σκηνή: Άνα-
διάσαμε από μακρυνά γραΐδια πού πη-
γαίνανε καβάλα στο πανηγύρι.

Μπούου, μπούου λοιπό τώ αυτοκίνη-
το. Πάλεμα γερό άμέσως για νά πάη ό
γαΐδαρος στην άκρη. Έλα μου όμως
πού καμπόσοι γαΐδάροι έχουνε μέντες,
σάν τόν Σκόκο, κ' ά προτιμούνε νά γυ-
ρίζουνε νέου-νέου στη μέση τού δρόμου
παρά νά πάνε στη άκρη; Και ό Σκό-
κος έχει καλύτερα νά σου πη για τα οι-
κονομικά μας και νά σε στείλη στο διά-
ολο στο τέλος, άν δένσυμφωνάς μαζί του
παρά νά σου φέρη καρέ και νά πάρη
τή μία είκοσι.

Τέλος πάντων, τώ αυτοκίνητο πλησί-
αζε.

— Έλα κερά μου κάνε γοήγορα και
βαΐζομαι, φώναζε ό σωφέρ.

— Άχάαα...δοσόμπροσς... Άχ Πα-
ναγία μου... τση κακομοίρας μου κό-
πηκε τώ αίμα πώς θά με κόψη.

— Έσένα μωρή παληγόρα να κό-
ψω; μουρμούριζε ό σωφέρ.

Γέλοια άκούτητα μέσα στ' αυτοκίνητο.
Και σάν περνούσαμε:

— "Ω άνάθεντά σας ναίαι... "Οντες
σās κοιβαλήσανε παδά πέρα... "Ορ-
σες !!! και μια μεγαλειώδης χειρονομία
έσυνόδωνε τή λέξη.

"Α, εφάγαμε στρουγγια στο δρό-
μο... πού βάλαμε και στην τσέπη μας.
Οί τσιριγώτες βλέπετε στα στρουγγια

δέν είναι καθόλου τσιγγούνηδες όπως
είναι στα λεφτά. Τα στρουγγια τα δί-
νουνε και με τα δύο χέρια. Έξαίρεση
άποτελεί ό Σπυρούλης πού δέν στρουγ-
γίζει ποτέ του ό κακομοίρης.

Τέλος πάντων ύστερα από πολλές
παρόμοιες περιπέτειες φθάσαμε στο πα-
νηγύρι. Εκεί μωρέ μάτια μου βλέπατε
τρουλού-τρουλού μανιφατούρα. Άπη-
λογίες δά και κωδεσποτεία...

Και άκούγατε ωραίους διαλόγους.

— "Ω, καλώς μωτηνε. Και μάς
μouτς καμιά δεκαρέα φορές, ένεκα μά-
λιστα τώ «Χριστός άνέστη».

— Εΐντα κάνετε λοιπό; Κλά 'ν' ό
πατέρας σου; Κλά 'ν' ή μάνα σου;

— Κλά, φχαριστώ. Και τού λόγου
σας; Εΐναι κλά όλοι μέσα;

— Λόξα νά χη ή χάρι της.

— Πάμε τώ λοιπό; σάν έσμίξιμε παδά
νά «ντοπογραφισθώμε»; Εΐναι φτηνά.
Ένα τάλλαρο ή μία.

Και δός του πόζες στον περιπλανώ-
μενο «ντοπογράφο».

— Και δά τώ είμαι γώ; Αιτός Θε
μου ξελύτρωνε, μ' έχει σαν άραπίνα....

— Και τί θέλεις κερά μου; Νά σε
κάμω πώ ώραία από όπεί είσαι; Νά για
κυτόταζε έδω της «δεσποινίς», τί ώραία
πού είναι;

— "Οχι κερά κουμπάρα μου κακό
μου κάνει νά τήνε γλέπω μόνη κοράτση
τηνε.

— "Ω άνάθεντά σε ναίαι, όντες μάς
έλαχες όφρετος «ντοπογράφος».

Και δά μοναχά αιτός ήτανε; Εΐδαμε
όφρετος και ρολλίνα ή όποία έφαι όχι
και λίγα μνημόσυνα.

Εΐδαμε τώ ινδικό χοιρίδιο πού λεγε
τήν τύχη. Εΐδαμε τόν ταχυδακτυλουργό
πού βαζε τα δακτυλίδια μέσα σε αυγά
και εκλεφτε τα δίφραγκα για νά πουλή-
ση τα μπλάστρια του και τώ φάρμακο
για τσοί κάλους πού χουνε όλοι οι Τσι-
ριγώτες πλην τού Σκόκου.

Άλλά σάμπως αιτά τα «θεάματα»
είχαμε μοναχά;

Τσοί πολιτευτές και τσοί βουλευτά-
δες τσοί ξεχάσατε;

"Άλλοι από δαύτους μάς κάμανε νά
γελάσωμε, άλλοι νά κλάψωμε και άλλοι
νά ξεράσωμε.

— Μωρέ αιτός μά τί Μεσσηνιώτισσα
είναι για τα πανηγύρια, έλεγε ένας Τσι-
ριγώτης.

— Και δά ό δικός σου δέν είναι;
αιτός είναι κι' άν είναι. Έλεγε ό άλλος.

Νά σās πώ όμως έγω την αλήθεια.

"Ολοι οι Τσιριγώτες θά ναι πραγματι-
κώς για τα πανηγύρια άν δέν βγάλουνε
μεθαύριο βουλευτή τώ πώ άξιο τόν πώ
καπάτσο. Μά, θά μου πήτε, τότε θά
μαι και γώ γιατά πανηγύρια;

Λοιπόν όχι, γιατί έγω δέν είμαι με
κανένα από δαύτονα παρά μόνο με τώ
Λιάολο.

ΣΙΦΟΥΝΑΣ

ΓΙΑ ΓΕΛΟΙΑ & ΓΙΑ ΚΛΑΜΑΤΑ...

Νά σās πώ την αλήθεια; Δέ με
γνοιάζει άνε με παίρνει και μένα ή μπά-
λα; μιά φορά πού μαι Τσιριγώτης, εί-
μαι και σαρδελοκλούβης. Γι' αιτό έχω
και την ειλικρίνεια νά τα βγάξω όλα
στη φόρα.

Θέλετε θυμώσετε, θέλετε κλάψετε,
θέλετε γελάσετε. Θά σās πώ και φρε-
σκες τσιριγώτικες έξυπνάδες και πάρε
τω όπως θέλετε. Όνόματα μοναχά μη
μου γυρεύετε γιατί θέλω τση παΐδες
μου.

"Ενας έξυπνος Τσιριγώτης πήγε τση
προάλλες, ένα βράδυ σένα νοικοκυρό-
σπιτο για νά κάμη προξενιά τού άνη-
ψιού του.

Ηύρε λίγο δισταχτικούς τσοί συμπε-
θέρους, γι' αιτό έκρινε καλό, νά άρα-
διάση τα προσόντα τού άνηψιού του,
τού γαμπρού δηλαδή.

— "Ο άνηψιός μου έμένα; ; όλες τση
χάρες τού Θεού τση χει, άπάνω του.

"Ανε πής νοικοκυρός; Νοικοκυρά-
κας! "Ανε πής δουλετής; Δουλετα-
ράς! "Ανε πής λεβέντης; Λεβενταράς!
"Ανε πής παλληκάρη; Παλληκαράς!
"Ανε πής χορευτής; Χορευταράς! "Ανε
πής κουβαράς; Μπερετιλής κουβα-
ράς! "Ανε πής τίμιος; Τιμώσωτα-
τος!... Άλλά και... κλεφταράς μωρέ ό
κερατάς.

— Αϊ, καλά, καλά, δέ μάς κάνει ό
άνηψιός σου.

"Ητανε βλέπετε τιμώτατος αλλά και
κλεφταράς ό κερατάς.

Κακές συστάσεις έκανε ό μπάρμπα;

Κι' ύστερα παραπονιόμαστε πώς μάς
βάνουνε άκόμη και στίς ρεκλάμες για
τήν έξυπνάδα μας.

Μωρέ είμαστε όλοι για γέλοια και
για κλάματα. Και περισσότερο από ό-
λους έγω ό

ΣΙΦΟΥΝΑΣ

Σ Ο Ν Ε Τ Ο

..... Τὰ δάκρυα χύθηκαν μεσ' τὸ κρασί τῆς λήθης
"Ὅμως ἐσὺ στὰ χεῖλή σου μὴν τὸ σιμῶσης, μὴ.....

ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

Μὲ πέτρας δυσκολόγλυφτης κόμπους νεραδιασμένους
μοιάζουνε τῆς ἀγάπης μας Καίτη, τ' ἀπομεινάρια.
Ποιὸς Ἀπελλῆς τοῦ Ἔρωτα τ' ἀτίθασσα αὐτὰ ἀχνάρια
θὰ τὰ σκεπάσῃ μὲ ρυθμούς πολύχρωμα φτιασμένους ;

*
* *

Γιὰ νὰ τὰ σβύσῃ δὲν μπορεῖ.... Ζῇ στήν ψυχὴν αἰώνια
ὅτι ὁ στρατοκόπος νοῦς μὲ μιᾶς νὰ διώξῃ θέλει
Ἔτσι καὶ σὺ στὸ σούρουπο — μὴ λές πὼς δὲ σὲ μέλλει
θυμᾶσαι, δίχως νὰ γροικᾶς, τὰ περασμένα χρόνια.

*
* *

τότε πὺν στ' ἀγκαλιάσματα σβύναμε τὴν ψυχὴ μας
κι' οἱ πόθοι οἱ πολύμορφοι δεμένους μᾶς κρατοῦσαν
στὸ ἐρωτικὸ λαχάνιασμα. Τί ἀνόητα ἀλήθεια πούσαν

*
* *

τὰ λόγια πὺν ἀλλάξαμε. Κι' ὅμως μεσ' στὴ ζωὴ μας
τίποτα πρὶν δὲν θὰ βρεθῇ πρὶν ὁμορφο. Κι' οἱ δύο
πόσο τὸ μετανοιώσαμε ἓνα μοιραῖο «ἀντίο».

Κ. Π. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

Τ' ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΚΑΘΟ ΜΑΛΙΑ (ΤΑΞΕΙΑΕΥΟΝΤΑΣ)

"ὦ Ἔρωτα πανώριε κοσμολάτρευτε θεῆ
τρανὲ τῆς πάτρισσας θεᾶς, τῆς Ἀφροδί-
[τῆς γιόκα
γλυκὸ τοῦ βίου δῶρο μας, καλόβολε
[γλεντζε
σὲ βλέπω τὴν ἄλλοιότητά σου, σὺν χαρᾶ-
[ριὰ καὶ φῶκα.

*
* *

Δὲν εἶμαι παραβάτης σου, μὰ μύστης
[σου μεγάλος
στοῦ διαλεχτοῦ σου λιβαδιοῦ στὸν μύχιό
[σου ναὸ
τῆς νοιότης τὰ τραγούδι σου συχνά
[σὺν παπαγάλος
σὲ μιὰ ξανθιά σου λάτρισσα τραγουδάγα
[κι' ἐγώ.

*
* *

Ἐκεῖ στὸν παραδείσιό σου καὶ ξέμακρο
[ναὸ
οἱ Χάριτες καὶ μύρια - δυὸ πουλιὰ ἤχο-
[λογοῦσαν
μεσ' στὸ λιβάδι τ' ὁμορφο τραγοῦδι γλυ-
[κερὸ
πὺν τῆς καρδιάς τὸ ψυχικὸ νέοι παλμοὶ
[κινοῦσαν.

*
* *

Ἐκεῖ σὲ κῆπ' ὀλάνθιστο καὶ μῆλα φορ-
[τωμένο
σὺν κνηγοῦ λημᾶς παιδί τρεχάτο στὰ
[πουλιὰ
καὶ ξάφνου μοῦρθε σαῖτιά καὶ σὺν ξεκαρ-
[τισμένο
σὺν ἀστραπή σου ἀνάλαμψε παλάτια
[θεϊκά!

*
* *

Καὶ μοῦταξες—πὺν ξέρεις τα—ἀγάπη
[σὺν ἀγάπη
καὶ πὼς θὰ γίνω μύστης σου σ' ἐρωτικὸ
[ἔρὸ
μὰ τώρα ξάφνου τί στιχείο! σὲ βλέπω
[σὺν ἀράπη
ἢ τοῦ Μαλέα γιούληδες σ' ὠνεύριαν
[φοιχτό;

*
* *

Ξυπνῶ...κι' ἡ θάλασσα βογγᾷ, πολύστο-
[μῃ οὐρλιάζει
κι' ἀντίπερα τὰ Κύθηφα τὴν ἔσπερη
[χορφή
νοσταλγικά προβάλλουνε κι' ἓνα μου
[δάκρυ στᾶζει
τοῦ μισμοῦ ὁ φόρος μου, τοῦ Ἔρωτα
[σπονδή.

ΒΡΕΤΟΣ Γ. ΤΡΙΑΡΧΗΣ
(ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ)

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ==

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΙΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ

ΕΠΕΤΗΡΙΔΟΣ

Δ. ΑΛΒΑΝΑΚΗ

Συνέχεια ἐκ τῆς Σελ. 111

Β'. 'Η 'Αγία 'Ελέσσα.

Κατὰ τοὺς χρόνους καθ' οὓς ἡ εἰδωλολατρεία ἐπάλαιε πρὸς τὸν Χριστιανισμόν, ἐγεννήθη ἐν τινὶ πόλει τῆς Πελοποννήσου, ἐκ πατρὸς ἀσεβοῦς ἀλλὰ μητρὸς εὐσεβεστάτης, κοράσιον ἀποκλήθην **'Ελέσσα**, κατὰ τὸ βάπτισμα, ὅπερ τῇ ἐπιμονῇ τῆς μητρὸς ἔλαβεν. Ἐλθοῦσα εἰς νεανικὴν ἡλικίαν, θεῖον ἐνεπλήσθη ζήλου καὶ ἀπερμάσας φεύγουσα τὸν κόσμον, ν' ἀπέλθῃ εἰς ἐρημίαν καὶ παραδοθῇ εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου.

Τοῦτο καὶ ἐξετέλεσε, διασχορπίσασα πρῶτον τὸν πλοῦτον αὐτῆς τοῖς πτωχοῖς, κατέφυγε δὲ τὸ 375 μ. Χ. εἰς τὴν τότε ἐρημιον Νήσον τῶν Κυθήρων. Ἀλλ' ὁ ἀσεβὴς πατήρ της Ἑλλάδος, καταδιώξας αὐτήν, ἀφοῦ μάτην προσεπιάθησεν αὐτήν μεταίτησιν καὶ παραλάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ, τὴν ἐβασάνισεν σκληρῶς καὶ τέλος ἐκ τῆς πλουσίας τῆς κόμης ἐπὶ κροτοδένδρου τινὸς τὴν ἐκρέμασεν, ἐκλαβὼν δὲ αὐτήν ὡς νεκράν, ἀνεχώρησεν. Ἡ ἁγία κατήλθε τοῦ δένδρου, ὅπερ κατὰ τινα παρῶδον, **μέχρι τῆς σήμερον σώζεται**, καὶ ἐτροπή πρὸς τὸ ὄρος, ἀντελήφθη ὅμως τοῦτο ὁ πατήρ καὶ τὴν κατεδίωξεν ἐκ νέου. Τότε τῇ προσευχῇ τῆς ἁγίας, ἐσχίσθη μέγας βοῶχος καὶ ἐδέχθη αὐτήν, εὐρίσκεται δὲ ἐν αὐτῷ μέχρι τοῦ νῦν τὸ ἅγιον αὐτῆς σκήνωμα. Ἐορτάζεται κατὰ τὴν α' Αὐγούστου παρὰ τῶν Κυθηρίων, ἀθρόως συρρέοντων ἐν τῷ ὄρει τοῦ τάφου της, ἐνθα νῦν εὐρίσκεται σεβασμία Μονῆ.

Λυρικωτάτη ἀκολουθία συνετέθη τὸ πάλαι πρὸς τιμὴν τῆς Ἀγίας ψαλλομένη, ἣς τὸ «**ἀπολυτίκιον**» ἔχει οὕτω:

Χαίροις ἀλθοφῶρε νύμφη τοῦ Χριστοῦ. χαίροις τῶν παρθένων καὶ μαρτύρων ἡ καλῶν, δόξα Ἐκκλησίας, εὐπρέπεια δόξων, Ἐλέσα τῶν Κυθήρων τὸ μέγα καύχημα.

Γ'. 'Ο "Αγιος Θεόδωρος

Ἀρχαιοτάτη Μονὴ ὑπάρχει ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Νήσου, τιμωμένη νῦν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ προσταύτου αὐτῆς. Ἡ Μονὴ αὕτη ἐπιμὰτο ἀρχικῶς ἐπ' ὀνόματι τῶν ἁγίων Σεργίου καὶ Βάκχου, μέχρι τῆς ἀσκήσεως τοῦ Ἀγίου, ὡς ἱστορεῖται ἐν τῷ κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς συναξαρίῳ αὐτοῦ ἔχον οὕτως:

«Ὁστος ὁ Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Θεόδωρος, ἐπὶ Ρωμανοῦ Βασιλέως (τοῦ Β' 947—63), ἐξέλαμψεν ἐκ πόλεως Κορώνης τῆς ἐν Πελοποννήσῳ, περιφανῶν γονέων δὲ γέγονεν εὐγενεστάτων τε, καὶ ἐπισημοτάτων εἰς Θεοσέβειαν. Τῆς γεμῆν μητρὸς

στεύρας οὖσης, τῇ προσευχῇ ἀμφοτέρων τῶν γονέων, τῆς μητρικῆς στερώσεως τὸν δεσμόν διαλύσας, Θεοῦ δῶρον αὐτοῖς Θεόδωρος ἀποτίκτεται. Ὁ δὲ καλὸς παῖς ἐκ πρώτης τοῦ ζῆν γραμμῆς ἐνδιαίτημα θεῖον ἐχίγητο, καὶ πάσαν ἀρετὴν ἰδέαν ἐξήσκει, ἅμα δὲ μαθημάτων τῶν ἐγκυκλίων γενόμενος ἐγκρατής. Τοὺς γεννήτορας δὲ πρὸς Θεὸν εὐσεβῶς ἐνδουλήσαντας, αὐτὸς ἐν ἡλικίᾳ ἀναβὰς, γάμον ὑπέηλθε, καὶ δὴ καὶ παῖδες αὐτῷ ἐγένοντο, ἀλλὰ καὶ ἀργεῖον Ἐπισκόπου διέκοχον, εἰς τὸν τῆς διακονίας κλῆρον ἐνέδραμεν, ὅτε γεμῆν ὁ πόθος ἐφθασε πλεονάσας, τότε δὴ ἀφείκε γυναῖκα καὶ παῖδας, τὴν ἀγαθὴν ἐξελέξατο μοῖραν, τὸν μονάχον βίον, καὶ τελειόγητα τῆς κατὰ Χριστῶν πολιτείας. Καὶ πρῶτον περιελθὼν τοὺς ἁγίους τόπους ἐπὶ τούτοις τὴν τῶν Κυθήρων ἐσχατίαν, ἀνθρώπων τὸ τηλικαῦτα διὰ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν βαρβάρων μονάζουσιν, εἰς κατοικίαν κεκλήρωτο ἐκείσε τοῖνυν ἑαυτὸν περικλείσας πλείστην ὕσιν ἐπεδείξατο ἀσκητὴν τε, καὶ καρτερὴν ἐν πειρασμοῖς, πείνην τε, καὶ δίψῃ γενναίως ἐγκαρτερῶν, καύματι, καὶ ψύχει, καὶ ταῖς τῶν ἀνέμων ἐκκαίμενος προσβολαῖς, τὸν καλὸν ἀγῶνα τελέσας, εἰς χεῖρας Θεοῦ παρέθετο τὴν ψυχὴν. Ἡ δὲ τιμία αὐτοῦ κόμης ἐκείσε τεταχμευμένη, πολλὰς ἔτι καὶ νῦν τοῖς θαύμασι διαλάμπει. Νόσους γὰρ φυλάττει, καὶ βαρβάρων ρύεται τοὺς πιστοὺς ὁσημέρσι, καὶ μυρία ἄλλα ἀποτελεῖ καὶ νῦν δὲ παρμεγέθης τε καὶ περικαλλὴς αὐτῷ ὑπὸ τοῦ κατ' ἐκείνου καίρου ἐκσιλεύοντος ὁρθοδοξίας Ρωμανοῦ ἐδομήθη, ἐνθα πρότερον Σεργίου τε, καὶ Βάκχου ἱερὸν τέμενος διεσώζετο ἐφ' οὗ τὴν σεβάσιμον αὐτοῦ μνήμην εὐσεβῶς ἐορτάζουσιν οὗ ταῖς προσεβείας Κύριε ἐλέησον ἡμέας. Ἀμήν».

Δ'. 'Αγία Μονή.

Κατ' ἐποχὴν ἄγνωστον, εὐρέθη παρ' εὐσεβῶν Κυθηρίων εἰκὼν τῆς Θεομήτορος ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὄρους τινὸς τῆς Νήσου, ὅπερ νῦν καλεῖται **'Αγία Μονή**, καὶ ἐν ᾧ ἐκτίσθη ἔκτοτε ἱερὰ Μονή. Ἡ Μονὴ αὕτη εὐρίσκεται ἐπὶ μαγευτικῆς ἀληθῶς θέσεως, κάτωθι τῆς ὁποῖα ἀπλοῦται ὁ Λακωνικὸς κόλπος καὶ ἔναντι ἡ ΝΑ Πελοπόννησος. Ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς ἐκείνης σχολιάς, ἀγνάντεσε τὰ **λιμέρια** τοῦ Μωρέως ὁ στρατάρχης Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἡμέρας τῶν διωγμῶν του, ὅτε εἶχε καταφύγει καὶ εἰς τὰ Κύθηρα. Λαπάνας μάλιστα τούτου ἐξετελέσθησαν ἔργα τινὰ ἐν τῇ Μονῇ ὡς σχετικὴ ἐπιγραφὴ ἀναγέ-

ρη. Ἡ γλυκυστάτη Εἰκὼν τῆς Μονῆς ἐλειτανεύετο κατ' ἐποχὰς ἀνὰ τὴν Νήσον, ἀλλ' ἐσχατῶς ἀπηγορεύθη τοῦτο, ἄγνωστον διατί, ἡ δὲ Μονὴ ἐκηρύχθη σχεδὸν ἐν διωγμῷ καὶ ἡ εἰκὼν κατακοιτεῖται, ὅπως ἀτόπως, ἐν χωρίῳ τινί.

Ε'. Παναγία ἡ 'Ιλαριώτισσα

Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς φλεγούσης εὐσεβείας, τοῖς Βυζαντινοῖς, χεῖρες εὐσεβεῖς ἀνήγειρον κοιμὸν ναῖσκον τῆς Θεοτόκου εἰς τοπίον συνευρεφές καὶ ρωμαντικόν, παρὰ τὸ τότε ἄσημον χωρίδιον τῆς **Κυθῆς**.

Κατὰ τοὺς κατόπιν χρόνους τῶν πικρῶν δοκιμασιῶν τοῦ Γένους ἡμῶν, καθ' οὓς ἐκδηλώθη τοῦτο καὶ μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων, οἰκογένεια Λευϊτικῇ, ἡ τῶν **Λεβούνη**, φεύγουσα τὴν μάχαιραν τοῦ Κατακτητοῦ, κατέφυγεν ἐκ Βυζαντίου εἰς Κύθηρα. Ὁ ἀσχηγὸς τῆς οἰκογενείας ταύτης **Πέτρος ἱερεὺς Λεβούνης**, ἀνεκαίνισε τὸν ναῖσκον τῆς Θεοτόκου εὐρύνας αὐτὸν καὶ καλλωπίσας αὐτόν, ἐδώρησε δὲ τοῦτον πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Μηνᾶν Λεβούνην ἱερέα γενόμενον. Ὁ νέος οὗτος ἱερεὺς, ἐκόμισεν ἐξ Ἱεροσολύμων ὡραίαν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ἔχουσαν τὸ βλέμμα ἱλαρὸν, ἐξ οὗ καὶ ὀνομάσθη **'Ιλαριώτισσα**. Ἡ ἱερὰ αὕτη εἰκὼν κατέστη τὸ προσκύνημα τοῦ χωρίου ὅπερ μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐπεκτεινόμενον, περιέβαλε τὸν ναὸν ὅστις κατέστη ἐνοριακός.

Ἐπ' ἐσχατῶν τῶν ἡμερῶν ὁ Ποταμὸς ἐστερεῖτο ναοῦ ἀναλόγου πρὸς τὴν πρόοδον αὐτοῦ. Οἱ φιλότιμοι ἀδελφοὶ Στανουριανὸς ἱερεὺς, Ἀντώνιος, Λιονύσιος καὶ Γεώργιος Λεβούνη, ἐδώρησαν τὸν ναὸν τῆς Ἱλαριώτισσης εἰς τὴν Κοινότητα, τῇ ποιοτοβουλίᾳ δὲ τοῦ Ἐπισκόπου Ἐδδημίου, ἐνηργηθήσαν Παγκυθηραῖκοι ἔρανοι, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν δὲ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἀνωτέρω καὶ τῶν κ. κ. Δημ. Α. Κοιμητοῦ, Ἰω. Π. Χλαμπέα, Σπ. Κ. Κορωναίου καὶ Κ. Π. Κατσούλη, ἀνηγέρθη νέος καὶ περὶλαμπρὸς ναὸς τῆς Ἱλαριώτισσης, καὶ ὅστις ἀποτελεῖ τὸ σέμνωμα καὶ τὸ καύχημα τοῦ Ποταμοῦ.

Κατὰ τὴν οἰκοδομὴν αὐτοῦ εἰργάσθησαν **προσωπικῶς** ὅτε Ἐπίσκοπος ὁ διάκονος αὐτοῦ Ἰωσήφ, ὅστις καὶ ἐπαθε κατὰ τὴν ἐργασίαν καὶ πλείστοι πολῖται, οἱς εὐγνωμοσύνη καὶ δίκαιος ἔπαινος ὀφείλεται.

ΚΥΘΗΡΑΤΙΚΑ
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΧΩΡΙΣ ΣΥΓΚΑΤΑΘΕΣΗ

Τοῦ κ.
Χ. Ε. ΚΡΙΘΑΡΗ

(Συγγραφεὺς ἐκ τῆς σελίδος 118)

Ὁ Μαστρογιώργης δακρυομένοσ ἀπ' τῇ συγκίνησιν, μόνος τὸν ἐγέμιζε τὰ ποτήρια, ἔδινε μεζέδες μὲ τὸ πηροῦνι χορεύοντας κατευχαριστημένους, ἀφοῦ ἔβλεπ' ἐπὶ τέλους καὶ τὴν κόρη τὸν γελαστὴ τῶρα νὰ στριφογυρῇ μὲ χάρι σὲ ὅλους περιποιητικῇ καὶ ξεχωριστὰ στὸν ἀρεβωνιαστικὸ τῆς ποῦ τσακίζονταν ὁ καυμένος ἀπ' τὴν φροντίδα νὰ τῆς εἶναι εὐχάριστος καὶ εὐγενής.

Τὸ πάτωμα τοῦ σπιτιοῦ τραντάζονταν ἀπ' τὰ πηδήματα τοῦ διπλοῦ καὶ οἱ δίσκοι δὲν σταματοῦσαν οὔτε στιγμή τῇ κεφοδότῳ περιοδείᾳ τους.

Ἡ ὥρα πλησίαζε, ποῦ ἐπίσημα πὰ θὰ περνοῦσαν στὰ χέρια τους τὰ δατυλίδια τοῦ ἀρραβῶνα, δῆγμα ἐγγύησις τρανῆς μελλοντικῆς ἀναπότρεπτης συμβιώσεως.

Οἱ ἦχοι τοῦ βιολιοῦ καὶ τοῦ λαοῦτον πνίγονταν μὲς στίς φωνῆς καὶ τὸ κέφι ἄγνὸ καὶ ὠραῖο εἶχε ξεχειλίσει σὲ μιὰ στιγμή, ὅταν ἕνα σῶμα ποτηριῶν ἀκούστηκε στὸ δίσκο καὶ στὸ πάτωμα.

— Ὡ! γοῦρι! γοῦρι! φώναξαν ὅλοι καὶ περικυκλώσανε τὴ Μαρίζα πούχε γίνει μουσικίδι ἀπ' τὸ κρασί. Γοῦρι, καλὸ σημάδι, ἐξακολοῦθοῦσαν ὅλοι νὰ λένε ἐνθουσιασμένοι.

— Ὡ γιὰς γοῦρι, γοῦρι, φώναξε καὶ ὁ γαμβρός καὶ ἔτρεξε νὰ βοηθήσῃ.

Μὰ πὼς συνέβη αὐτὸ, ὥσπερ ἔπρεπε, ναχὸς τὸν ὁ ξάδερφος τῆς Μαρίζας, ποῦ τοῦπεσε ὁλόκληρος ὁ δίσκος ἀπὸ τὸ χέρι σὰν τὸν περνοῦσε πάνω ἀπὸ τοὺς χορευτές. Λὲς καὶ τῶκανε ἐπιτήδευσὶς ἡ Μαρίζα, σκεπτότανε.

Ἀλήθεια. Τὶ σύμπτωσι. Κεῖνη ἀκριβῶς τὴν ὥρα, ποῦ ὁ δίσκος περνοῦσε ἀπὸ πάνω της, ἔκανε μιὰ ἀδέξια κίνησις χορεύοντας τὸ διπλὸ καίλουστικε ὅλο τὸ δίσκο στὸ κεφάλι.

— Ἀααα κοῦο!... ἔκανε ἡ Μαρίζα καὶ μονορουφίζοντας γελαστὰ καὶ χτυπώντας τὰ πόδια της, σήκωνε ἀπὸ τὸ μπράτσο της τὸ μανίκι πούχε κολλήσει μὲ τὸ κρασί.

— Πάω ν' ἀλλάξω μιὰ στιγμή, εἶπε, καὶ παραμέρισε τοὺς ἀνθρώπους γιὰ νὰ περάσῃ.

— Ναι, ναι, τρέχα παιδί μου μὴ χρονώσῃς, τῆς εἶπε ἡ μητέρα της, ποῦ κατσοῦφιασε λιγάκι σὰν εἶδε τὴν ἀπροσεξία της, γιὰ τὴν κόρη, μὰ ἦταν ὁλομέταξο.

Καὶ ἀφίηγοντας ὅλους στὴ σάλα, ποῦ ἐνθουσιασμένοι φώναζαν ποῦ ἦταν γοῦρι καὶ σημάδι καλὸ, ἔτρεξε στὸ δωμάτιό της καὶ κλείστηκε ὁλομόναχη γιὰ ν' ἀλλάξῃ τὸ φόρεμά της.

Στὸ μεταξὺ τὸ γλέντι συνεχιζότανε.

Κανένα φῶς, ποῦ δαίλᾳ χορεύονταν ἀπὸ πρωτοβγαλτὰ ξευγαράκια, ἔδινε ξεχωριστὸ χεῖμα στὴ συγκέντρωσι. Κ' ἔκανε τοὺς γέροντας καὶ τὶς γοῖες νὰ σταβουν μουντσωνιάζοντες, γιὰ τῆτοιους ἀγκαλιαστοὺς χοροὺς ἐκεῖνοι, ὅλα καὶ ὅλα μὰ ποτὲ δὲν θὰ τοὺς χορεύανε ὅσο καὶ τῆς ἐποχῆς νάτανε. Μὰ τί τὰ θέλεις, ὁ νόσμος σήμερα ἀλ' ἰσχυρὴ ἀπὸ τὸ Θεὸ ὅπως λέγανε—καὶ ὅλ' αὐτοῦνα δὲν ἦταν παρὰ καμώματα τοῦ «ὄς» ἀπὸ δῶα.

Οἱ δίσκοι δὲν σταματοῦσαν οὔτε λεπτό. Ὁ Μαστρογιώργης καὶ ὁ μιὰρμπ' Ἀλέξανδρος ἦταν καὶ οἱ δυὸ στίς δόξες τους.

— Ἐλα τράβα τὸ χεῖρ Ἀλέξανδρε. Νὰ μᾶς ζήσουν.

— Ἀμήν Παναγία μου.

Καὶ κατεβάζανε τὰ ποτηράκια μὲ τὸ κρασί, τρώγανε μεζέδες, τραγουδοῦσαν μερακλήδικα, καὶ ἀστειροῦντοσαν λέγοντας στὸν Τζῶν τόσα τραφερά ἀστεία. Καὶ κεῖνος τὰ δεχότανε μὲ εὐχαρίστησι, ποῦ τὴ φανέρονε τὸ πλατὺ τὸν γέλιο, κυττάζοντας πάντοτε πρὸς τὸ μέρος ποῦ θὰ ὀχόταν ἡ Μαρίζα τὸν γιὰτὶ δὲν ἠθέλε, εἶν' ἀλήθεια, νὰ τὴν ψυχράνῃ μὲ κανένα λόγο ποῦ θ' ἄλλεγε στὴν παρὰ τὸν καὶ θὰ τὸν ἄκουγε καὶ αὐτὴ τυχαίως. Ὅσο γι' αὐτὸ, ἦταν πολὺ προσεκτικὸς καὶ εἶχε λίγα λόγια καὶ μετρομένα.

Ἀργοῦσε ὁμως τὸ Μαριζάκι τὸν νὰ φανῇ καὶ αὐτὸς ἀνυπομονοῦσε. Θὰ τὴν ἔβλεπε τώρα καὶ μὲ ἄλλο φῶρεμα καὶ φρεσκοκτενισμένη, γιὰτὶ τὴν εἶχε βρῆξει ἀπὸ κορφῆς τὸ κρασί. Ἐβγαλε τὸ ρολόϊ τὸν καὶ κύτταξε. — Ἐνδεκα καὶ τέταρτο. Μὰ πὼς, ἔκανε μέσα του, μισὴ ὥρα πάει τώρα καὶ ἀκόμη νὰ φανῇ καὶ εἶχαμε πῆ πὼς στίς ἔντεκα θὰ βάζαμε δακτυλίδι.

Στριφογυρῶν ἀνυπόμονος στὴν καρέκλα του, ὅταν ἄκουσε μιὰ φίλη τῆς Μαρίζας ποῦ ἔλεγε στὴ Μητέρα της.

— Δὲν μ' ἠθέλε νὰ πάω, φάνεται πὼς θ' ἀλλάξῃ καὶ ἐσώρουντα, γι' αὐτὸ ἀργεῖ τόσο.

— Μὰ τῆς χτύπησε τώρα δαί, τὴ ρώτησε ἡ κυρὰ Γιώργενα.

— Ναι, δὲν μοῦ ἀπήντησε ὁμως. Ἦσως νὰ μὴ ἄκουσε καὶ ὅλας.

— Κύριε λήσων... πάμε νὰ δοῦμε; τί κάνει τόση ὥρα;

— Ποῦ εἶναι ἡ Μαρίζα λοιπὸν; Πότε θάρθῃ;... φώναξε στὴ γυναῖκα τὸν δυνατὰ ὁ Μαστρογιώργης. Ἐκεῖνη δὲν ἀπάντησε, παρὰ προχώρησε βιαστικὰ καὶ μπήκε στὴν κουζίνα.

Οἱ βιολιτζῆδες κορντιζάινε τὰ βιολιά, γιὰτὶ τοὺς εἶχε παραγγεῖλει ὁ Τζῶν πὼς θὰ χόρευε καλαματιανὸ μὲ τὴ Μαρίζα

τοῦ, μόλις θὰ ὀχότανε καὶ θὰ περνοῦσαν τὸν ἀρραβῶνα.

Οἱ δοκιμαστικῆς δοξαριῆς τοῦ βιολιοῦ καὶ τὸ τρέμοντο τοῦ λαοῦτον, ἀκούγονταν σὲ μιὰ ἐποβλητικῇ ἐνιαμονήσῃ μέσα στὴ σχετικὴ ἡσυχίᾳ τοῦ δωματίου. Ὁλοι περιμέναμε τὴ Μαρίζα ποῦ ἀργοῦσε τόσο νὰ φανῇ.

— Μαρίζα, Μαρίζα, ἀκούστηκε μιὰ φωνὴ τῆς Μαστρογιώργενας ποῦ καλοῦσε τὴν κόρη της νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ δωμάτιό της.

— Ἐλα λοιπὸν... ἀκόμα; ὅλος ὁ κόσμος περιμένει καὶ χτυποῦσε δυνατὰ τὴν πόρτα της. Λὲ μιλάς; Μὰ τί ἔπαθες, Μαρίζα;

Καμμιὰ ἀπάντησι, κανέναν θόρυβος μὲς ἀπ' τὸ δωμάτιο τῆς κόρης. Ἡ πόρτα ἐξακολοῦθοῦσε νὰ μένῃ κλειστή.

Στὸ μεταξὺ μερικὸι ποῦ ἀκούσανε τὶς φωνῆς, τρέσανε νὰ δοῦνε τί συμβαίνει.

Ὁ Μαστρογιώργης καὶ ὁ χεῖρ Ἀλέξανδρος, ἀπὸ τοὺς πρώτους ἦρθαν στὴ κουζίνα, ἀπ' ὅπου ἡ κυρὰ Γιώργενα χτυποῦσε τὴν πόρτα καὶ φώναζε τῆς κόρης της. Ὁ ἄνδρας της, ποῦ τὴν εἶδε ταραγμένη, ἔτρεξε κοντὰ της καὶ τὴ ρώτησε ἀνυπόμονα.

— Μὰ τί τρέχει λοιπὸν; τί συμβαίνει; Γιὰτὶ φωνάζετε ἔτσι; τὸ κοσμοχαλάσετε.

— Χτύπησέ της καὶ σὺ Γιώργη μου, τοῦ εἶπ' ἐκεῖνη. Φώναξέ της νὰ βγῇ. Τὶ ἔπαθε καὶ εἶναι κλειστὴ τόση ὥρα;

Ὁ χεῖρ Γιώργης, λησίσασε στὴ πόρτα καὶ μὲ φωνὴ σιγανὴ μὰ ἐπιτακτικὴ φώναξε.

— Μαρίζα!...

Τίποτα ὁμως, καμμιὰ φωνὴ καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ, καμμιὰ ἀπάντησι.

— Μαρίζα!... ξαναφώναξε μὲ φωνὴ, ποῦ ἔτρεψε ἀπὸ ταραχὴ καὶ χτύπησε δυνατὰ, μὲ τὴ γροθιά του, τὴ πόρτα. Κι' αὐτὴ τὴ φορὰ καμμιὰ ἀπάντησι.

Ἡ κυρὰ Γιώργενα, ἀκουμπισμένη μὲ τὸν ὤμοστίην πόρτα ἀφωγκραζότανε μὲ προσοχή, μὰ ἀφοῦ δὲν ἄκουγετὸ παραμικρὸ ἀπὸ μέσ' αὐτοῦσε σὲ κλάματα καὶ ἄρχισε νὰ φωνάζῃ.

— Μαρίζα, μὰ γιὰτὶ δὲν μιλάς παιδί μου, τί ἔπαθες, γιὰτὶ κλειδωθήκες; Κ' ἔκλαιγε καὶ φώναζε καὶ ξαναφώναζε, μὰ τοῦ καίκου.

Παράλυνε ἡ δυστυχισμένη μάνα ἀπὸ τὴν ἀγωνία της, πλησίασε τὸν ἄνδρα της, τὸν ἔπιασε καὶ μὲ τὰ δυὸ της χέρια ἀπὸ τὸ μπράτσο καὶ μὲ κλάματα τοῦ φώναζε.

— Τὶ μᾶς εἶπε, θυμάσαι τί μᾶς ἔλεγε ὅλες τὶς μέρες; Τὶ μᾶς κοπάνιζε τόσο καιρὸ Γιώργη μου; Ἀχ! Παναγία μου! Μὴν τῶκανε καὶ ὅλας; Παιδί μου, παι-

δί μου ! άνοιξε.... Έπεσε πάνω στην πόρτα, χτυπώντας την με τὰ δυό της χέρια καὶ σωριάστηκε κάτω λυποθυμισμένη.

Ο Μαστρογιώργης τὰ εἶχε χαμένα.

Με συνεριασμένο μέτωπο καὶ τὴν κατρινάδα στὴ θωριά του τὴ μαρμαρένη, ἔτρεμε κι' αὐτὸς τόσος ὕστερ' ἀπὸ τὰ λόγια τῆς γυναίκας του.

Πῆρε στὰ χέρια, ὁ Τζῶν, τὴν Κερὰ Γιώργενα καὶ τὴν ξάπλωσε στὸν καναπέ. Τοῦξαν οἱ ἄλλοι γύρω της, τῆς κάνανε ἀέρα καὶ τῆς οἱχάναν νερὸ γιὰ νὰ συνέλθῃ. Ὅλοι μάζεμένοι τόσος στὴν κονζίνα, γεμάτοι ἀγωνία καὶ ταραχὴ, δίνανε γνώμη πὼς νὰ ἀνοίξουνε τὸ δωμάτιο καὶ συνιστοῦσαν ψυχραῖα. Ὁ μπάρμπα Ἀλέξανδρος, κατὰχλωμος ἔτρεμε καὶ κύτταζε κάπου νὰ στηριχθῇ γιατί ἐνοιῶθε τίς δυνάμεις του νὰ τον εγκαταλείψουν ὁλοτελῆ. Κάτι ἤθελε νὰ πῇ μὰ δὲν μπορούσε λέξι ν' ἀπορώσῃ. Ἐνοιῶθε βαρεῖα κίνη τὴν ὥρα τὴ συνείδησί του, γιατί ὅτι καὶ αὐτὸς καὶ ἴσως ἀπ' ὅλους περισσότερ', ἀπ' τὸ μυαλὸ του περνοῦσαν ὅλα τὰ ἐμπόδια ποὺ κατόρθωσε νὰ περάσῃ γιὰ νὰ κίνη τὴ Μαρίκα ἀνεμιά του κι' εἰσέριζε πὼς κακὰ ἔκανε νὰ ἐπιμένῃ κι' αὐτὸς. Θυμήθηκε τὴ γειτόνισσά του, τὴ Ζαφείρω, καὶ σκέφτηκε. Μὰ ἐγὼ τότε τότε ποὺ μετ' ὥστης. Ἐπρεπε νὰ γυρίσω, δὲν τῶρα σὲ καλὸ. Νῆτα τόσος.

Γιὰ μιὰ στιγμή ὅλα μὲς στὸ σπῆτι ἄλλαξαν ὄψη. Τὴ χαρὰ καὶ τὸ γλέντι διαδέχτηκε ταραχὴ καὶ θανάσιμη ἀγωνία. Πὼς θ' ἀνοίγανε τὸ δωμάτιο καὶ μετ' ἡ καρδιά θ' ἀντιζοῦσαν αὐτὴ τὴ συμφορὰ ποὺ μάντευε ἡ κυρὰ Γιώργενα. Ποιανοῦ ἡ καρδιά δὲν θὰ ραγίζοταν ἀπὸ λύπη, ἀπὸ συγκίνησι, ἀπὸ ἀπελπισία καὶ θλίψι; Μὰ πὼς λοιπὸν ἔτσι στὰ καλά καθούμενα..... σὲ λίγες στιγμὲς μέσα.... μιὰ τόσο μεγάλη συμφορὰ;

Στὸ μεταξύ ἡ Κερὰ Γιώργενα συνῆλθε. Κατὰχλωμη ὅπως ἦταν ἀναμαλλιασμένη καὶ βορμένη, ἄρχισε νὰ φωνάζει καὶ νὰ χτυπιέται. Ἀχ παιδί μου, παιδί μου ! Ἀνῆλτε, σπάστε τὴν πόρτα. Ἡ πόρτα ὅμως ἦταν καλὰ κλειδωμένη ἀπὸ μέσα κι' εὐχόλα δὲν ὑποχωροῦσε. Κανεὶς ἄλλωστε δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ τὴ βιάσῃ περισσότερ', ἀφοῦ βλέπαν τὸν ἴδιο τὸν Μαστρογιώργη νὰ στηρίζεται στὸν τοῖχο καὶ νὰ μὴ τολμᾷ νὰ τὴ σπᾷσῃ γιὰ νὰ ἰδῇ ἐπὶ τέλους τὴ συμβαίνει.

Δὲν τολμοῦσε ὁ δυστυχισμένος πατέρας ν' ἀντικρύσῃ τὸ παιδί του νεκρό, ὅπως πολλὲς φορές τοῦ τῶχε πῇ σὺν τὴν ἐβίαζε νὰ παντρευτῇ τὸν αὐλοῦσιο Ἀμερικάνο.

Ἐτρεμε μόνο, ἀκουμπισμένος στὸ τοῖχο καὶ τὸ πρόσωπό του πῆρε τὴν ὄψη πεθαμένου, τὰ δάκρυα κυλούσανε ποτάμι. Συλλογιζόταν πὼς αὐτὸς ἦταν αἰτία τῆς δυστυχίας καὶ τῆς καταστροφῆς τοῦ σπιτιοῦ του, μὰ γι' αὐτὸ μέσα του ἐνοιῶθε βαθειὰ μεταμέλεια, τόσο βαθειὰ, ποὺ ἂν εἴρισκε αὐτὴ τὴ στιγμή ζωντανὴ τὴν ἀγαπημένη του μοναχοκόρη, σ'

ὅλα θὰ ὑποχωροῦσε, καμμιὰ ἀπαίτησι δὲν θάχε πιά, καὶ θὰ τὴν ἄφανε μονάχη της ὅτι θέλει νὰ κίνη καὶ νὰ πάρῃ μετ' ἡ εἰρήνη του ὅποιον ἐξεῖν ἀγαπᾷ.

Ἡ κυρὰ Γιώργενα χτυπιόταν ἔκλαιγε καὶ φώναζε τὴν μονάκριβή της ν' ἀνοίξῃ, παρακαλοῦσε τὴν Παναγία νὰ τὴ λυπηθῇ καὶ χιλιόταξ τὴ κοροῦλα της σ' ὅλους τοὺς ἄγιους.

Ἀξάρνα ἓνα χέτο ἀκούσανε μέσα στὴν κάμαρα. Ὅλων οἱ καρδιὲς χτυπῆσαν δυνατὰ. Ὑστερὰ μερικὰ ἀνάλαφρα βήματα. Κρατοῦσαν τὴν ἀναπνοή τους καὶ μ' ἀνοιχτὸ στόμα περιμένανε.

— Παιδί μου, παιδί μου, Μαρίκα μου ἀνοίξε. Φώναζε ἡ βαρυνόμοιρη μάνα κι' ἡ φωνὴ της ἔτρεμε κομένη ἀπ' τὴ βία ἀνάστα της καὶ ἔσχιζε ἀπὸ πόνο ὁλονῶνε τίς καρδιές.

Ἡ χαρὰ ποὺ τὴν ἔκανε νὰ δοκιμάσῃ ὁ χέτοπος καὶ τὰ βήματα μὲς ἀπ' τὸ δωμάτιο, τῆς ἔδωσαν δύναμη καὶ ἐλπίδα.

Τὰ βήματα καὶ τὸ χέτο ὅμως διέδραχτηκε ἡσυχία. Καμμιὰ ἀπάντησι κι' αὐτὴ τὴ φωνή.

Ο Μαστρογιώργης πλησίασε τὴν πόρτα καὶ ἐτοιμαζόταν νὰ τὴ σπρώξῃ με δύναμη. Οἱ γαλάτιες φλέβες τὸν μεγάλωνον ἔξωρίζαν πάνω στὸ κεῖνιο δέσμα του. Ὅλοι τοῦ δώσανε θάρρος. Ἐκεῖνος ἔκανε δύο βήματα μπρὸς καὶ μετ' ἡ πλάτης ἔπεσε βαρὺς καταμεσῆς τῆς πόρτας. Ὅλος ὁ τοῖχος τράνταξε. Σοφάδες πέσανε, ἔτριξε ἡ κάσα, ἡ πόρτα οἱχάσε μὰ ἔμεινε κλειστή. Στὴν ἡσυχία ποὺ διαδέχτηκε ὁλόκληρον τοῦ σπιτιοῦ τὸ τράνταγμα, ἀκούστηκε ἀπὸ μέσα ὁ θόρυβος χαρτιοῦ ποὺ σαλαζώνεται ἀπὸ θυμωμένο χέρι.

Μιὰ φωνὴ ἀκούστηκε σὲ λίγο, φωνὴ ἀνδρική, βαρεῖα, θυμωμένη.

— Ἀμέσως.... Σταθῆτε....

Ὅλοι παγώσανε. Μὰ ποῖος ἦταν λοιπὸν, σὺν νὰ ροιπόντουσαν μετ' ἡ βλέματα γεμάτα ἔκπληξι καὶ θανάσιμη ἀγωνία. Ἡ φωνὴ, ἔξωρίζανε καλὰ, ἦταν ἀνδρική. Ἄνδρας μὲς στὸ δωμάτιο. Τὰ βήματα ἀπὸ μέσα πλησίαζαν πρὸς τὴν πόρτα. Σὲ λίγο ἀκούσανε τὸ στοίχημα τοῦ κλειδοῦ στὴν κλειδαρότρελα καὶ στὴ στιγμή ἀνοίξε ἡ πόρτα διάπλατα.

Ὅλοι σαστισμένοι χυθίζανε μὲς στὸ δωμάτιο. Τὴ ἔκπληξι ὅμως !!! Πέσανε πάνω στὸν ἄνθρωπο ποὺ τοὺς ἀνοίξε καὶ ποὺ ἀναμαλλιασμένος, κατὰχλωμος καὶ ἀβεσπομένος μ' ἓνα χέρι ποὺ ἔτρεμε, ἔβαζε βιαστικὰ μέσα στὰ χέρια τοῦ Μαστρογιώργη ἓνα χαρτὶ σαλαζωμένο κι' ἐνῶ ἀπομακρυνόταν βιαστικὰ μ' ἀνοιχτὰ καὶ ἀσταθῆ βήματα, ἐπρόφερε με σβυσμένη, ἀλλὰ θυμωμένη φωνή, μερικὲς λέξεις σχεδὸν ἀκατάληπτες.

— Τὸ βοῆκα πάνω στὸ τραπέζι.... ὅλα πιά ὅλα τελειώσανε μεταξύ μας. Χαίρετε, χαίρετε.

Ὅλοι μείνανε ἀπολιθωμένοι. Ἦταν ὁ Τζῶν. Ναι ὁ Τζῶν. Ὁ καὶμένος ὁ Τζῶν ποὺ σὺν ἔβαλε τὴν λυποθυμὴν Κερὰ Γιώργενα πάνω στὸν καναπέ, ἔτρεμε ἀπ' ἀμέσως τρελλὸς ἀπὸ ἀνησυχία, σκαρφα-

λωσε ἀπὸ τὸν κῆπο μέχρι τοῦ παραθύρου τῆς ἀγαπημένης του καὶ ἐπήδησε μέσα μετ' ἡ λαχτάρα νὰ τὴν βοῇ, νὰ τὴν ἰδῇ καλὰ, νὰ τῆς φανῇ χοῖσιμος, νὰ τὴν περιποιηθῇ. Ἡ Μαρίκα ὅμως δὲν ἦταν πονθενὰ μὲς στὸ δωμάτιο. Τὸ μουνσκεμένο ἀπὸ τὸ κρασί φρόρεμά της ἦταν πεταμένο πάνω σὲ μιὰ καρέκλα καὶ στὸ τραπέζι βοίσζονταν σκόρπια χαρτὰ καὶ μερικὰ βιβλία στιβαγμένα στὴν ἄκρη, ἀνάνησις προσφιλῆς τῆς μαθητικῆς ζωῆς της. Πάνω σ' αὐτὰ ὁ Τζῶν βοῆξε τὸ γράμμα ποὺ διάβασε καὶ τῶδωσε μετὰ θυμωμένος στὸ Μαστρογιώργη.

Οἱ γονεῖς τῆς Μαρίκας τὰ εἶχαν χαμένα. Στριφογυρίζανε μαζὺ με τοὺς ἄλλους στὸ δωμάτιο, κτυπᾶζοντας παντοῦ με βλέμματα ποὺ δείχνουν ἀπόγνωση ἀπὸ τὴν ἔκπληξι καὶ τὸ φόβο. Τὰ πῶ ἀντίθετα συνασθήματα ἔρχονταν μέσα τους σὲ σύγκρουση τόσο ἰσχυρὴ καὶ βίαιη ποὺ τοὺς θόλωνε τὸ μυαλό.

— Μὰ τί ἔγινε λοιπὸν; τί ἔκανε; τί; ποῦ εἶναι; ἔφυγε; τί κάνει; ρώταγε με φωνὴ ξεφρυσιμένη καὶ κομμένη ἀπὸ τοὺς λυγμούς, ἡ μητέρα της. Τὸ γράμμα... τί γράφει τὸ γράμμα; ἔξακολουθοῦσε νὰ ρωτᾷ. Ἐστράφη πρὸς τὸν σύζυγό της κι' ἔτρεξε νὰ τοῦ πάρῃ τὸ σαλαζωμένο χαρτὶ. Ἐκεῖνος στὸ μεταξύ, μετ' ἡ χέρια ποὺ τρέμανε, τῶς ἐδιπλώσει καὶ πλησίαζοντας στὸ φῶς τῆς λάμπας, ἄρχισε με ἀγωνία νὰ διαβά-
ζῃ. Ὅλοι στριφογυρίζανε γύρω του κτυπᾶζοντας τὸ χαρτὶ με λαίμαργα μάτια

Ἀγαπημένοιοι γονεῖς

— Ἀπὸ δρόμοι ἀνοιχτήκανε μπροστὰ μου. Ὁ ἓνας μ' ἔφερε στὸν ἀγαπημένο μου Γιαννάκη, κι' ὁ ἄλλος μ' ὁδηγοῦσε στὸ θάνατο.

Τὸ δρόμο ποὺ μονάχη μου διαλέγω ἀπόψε, ἡ μοῖρα μοῦδειξε ἀπὸ καρὸ πὼς πάντα ἀνδοσπαρμένος θάνατο. Γιὰ σὰς λιγώτερο ὀδυνηρὸς ἀπὸ τὸν ἄλλον, γι' αὐτὸ τὸν προτιμῶ. Καὶ φεύγω ἀπόψε, μετ' ἡ ἄνθρωπο ποὺ ἀγάπησα καὶ ποὺ ἦρθε νὰ με πάρῃ, πρὶν ὁ δεσμός τοῦ ἀρραβῶνα μετ' ἡ ἄλλον μὰς χωρίσῃ περισσότερ' ὅσα μάτια τοῦ κόσμου. Καὶ τὰ πλοῦτη καὶ τὰ ταξίδια καὶ τοὺς οὐρανοξήστες καὶ τὰ μέγαρα καὶ τὴ θέλησί σας ἀκόμη, ὅλ' αὐτὰ τὰ θυσιάζω γιὰ τὴν ἀγάπη μου. Συγχωρεῖτε με ἂν σὰς λύπησα. Σὰς ἀγαπῶ πολὺ καὶ γι' αὐτὸ προτιμῶ νὰ φύγω μετ' ἡ Γιαννάκη μου παρὰ νὰ πεθάνω.

Κ' οἱ δυὸ μας ζητοῦμε τὴν εἰρήνη σας καὶ τὴν ἀγάπη σας.

Με χίλια φιλιὰ

Μαρίκα

Ὡστε ζῇ; εἶναι καλὰ τὸ παιδί μου; Λοῦζω σὲ θεῖ μου, Μετριδιώτισσά μου, καὶ λέγοντας αὐτὰ με κλάμματα ἡ Κερὰ Γιώργενα καὶ με φωνὴ ποὺ ἔτρεμε ἀπ'

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

Η ΜΕΓΑΛΗΤΕΡΑ ΜΕ ΤΟΞΟΝ ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΙΣ ΣΙΔΝΕΪ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Ἀντί παντός ἄλλου ἄρθρου διὰ τὸ προσε-
χές τεῦχος τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος», ἐπι-
καιρον νομίζω τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦτον πε-
ριγραφῆς ἐνός τεραστίου ἔργου, τὸ ὁποῖον συ-
ντελέσθη νῦν εἰς τὴν Αὐστραλίαν καὶ τὸ ὁποῖον
εἶναι ὄντως ἀξίον μελέτης καὶ θαυμασμοῦ. Τὸ
ἔργον τοῦτο εἶναι μίᾳ με τὸξον κορυφαίη Γέ-
φυρα, ἥτις ἐκτός τοῦ ὅτι θεωρεῖται ὡς ἡ με-
γαλειτέρα εἰς τὸ εἶδος τῆς Γέφυρας τοῦ κό-
σμου, πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ ἀποπερά-
τωσις τῆς εἶναι ἀξία θαυμασμοῦ, πρὸ παντός,
διότι ἐγένετο ἐν ἡμέραις μεγάλῃς οἰκονομικῆς
δυσχερείας, ὅχι μόνον διὰ τὴν Αὐστραλίαν,
ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον.

Καί εἶναι μὲν ὀληθές, ὅτι ἡ ἱστορία τῆς
Γεφύρας τοῦ Σίδνεϋ, δὲν εἶναι ζήτημα Κυθη-
ραϊκόν, καὶ συνεπὶς δὲν ἀφορᾷ τὰ Κυθηρα-
καὶ τοὺς Κυθηρίους, πλην ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν
εἰς τὴν Πατρίδα ἐπανακαμφάντων Κυθηρίων
ἔζησαν ἐπὶ σιγαλὰν ὅλον ἔτιω εἰς τὴν Αὐ-
στραλίαν καὶ ἔχουσι γνώσιν τοῦ ἔργου, ἐνόμισα
καλὸν νὰ μεταδώσω εἰς αὐτοὺς καὶ τὸ ἱστορι-
κὸν αὐτοῦ μετὰ τῆς ἀποπεράτωσός του καὶ
τῶν κατὰ τὸ ἀνοιγμὰ αὐτοῦ γενομένων τε-
λετῶν, δι' ὃ καὶ ἀπεφάσισα τὴν δημοσίευσιν
τοῦ παρόντος, ὀλίγον μακροσκελοῦς μὲν ἀλλ'
ἐνδιαφέροντος ἄρθρου.

Πρὶν λοιπὸν προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἱστο-
ρίαν τῆς Γεφύρας πρέπει νὰ γνωρίσωμεν εἰς
τοὺς φίλους ἀναγνώστας τοῦ «Κυθηραϊκοῦ
Κήρυκος», ὅτι ὁ λιμὴν τοῦ Σίδνεϋ εἶναι ὁ
ἀσφαλέστερος καὶ λαμπρότερος λιμὴν τοῦ κό-
σμου, δι' ὃ καὶ πολὺ δικαίως ὁ Ἀγγλος πλοί-
αρχος Φίλιππος ἢ Captain Phillip ὅταν ἡ-
νεκάλυνεν αὐτὸν κατὰ τὰ τέλη τῆς 18ης ἑκα-
τονταετηρίδος, ἀφοῦ πρῶτον ἀνέβηκεν ἐπὶ
ἀναγκαίαις πρὸς τὸν Θεὸν δοξολογίας, ἔστειλε
μῆνυμα πρὸς τὸν τότε Βασιλεῖα τῆς Ἀγγλίας
λέγων ἐπὶ λέξει :

«Ἀνεκάλυψα τὸν ὠραιότερον καὶ λαμ-
πρότερον λιμένα τοῦ κόσμου, ὅστις δύνα-
ται νὰ χωρέσῃ ὁλόκληρον τὸν Βρετανικὸν
στόλον ἐν πλήρῃ ἀσφαλείᾳ».

Ὁ λιμὴν λοιπὸν οὗτος προχωρῶν εἰς βά-
θος 25 ὁλοκλήρου μιλίων ἀπὸ τῆς εἰσόδου
του, ἀπ' ἐνός μὲν διαίρει τὴν πόλιν εἰς νότιον
καὶ βορραιοῖον, ἀπ' ἑτέρου δὲ διακλαδούμενος ὡς
πολύκλαδον δένδρον εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ προά-
στεια χωρίζει αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τοῦ
κέντρου καὶ οὕτω δὲν δύναται νὰ ἔλθωσιν εἰς
τακτικὴν μεταξὺ τῶν ἐπικοινωνίαν παρὰ μόνον
δια θαλάσσης μὲ τὰ ἐπὶ τούτων πλοία καὶ τὰ
καλούμενα Φέρως. Διὰ τὸν λόγον λοιπὸν αὐτὸν
αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις προέβησαν κατὰ
διαφόρους ἐποχὰς εἰς κατασκευὴν Γεφυρῶν
καὶ δι' αὐτὸν ἦν ὡσανεὶ τῶν προαστείων κατὰ
μετὰ τοῦ Κέντρου, διευκολύνανσι οὕτω κατὰ
πολὺ τὴν συγκοινωνίαν τῶν μερῶν ἐκείνων.
Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ὅλον, αὐτὸ τοῦτο δη-
λαδὶ τὸ Κέντρον, ἔμεινε εἰσέτι γεχωρισμένον.
Εἰς αὐτὸ λοιπὸν τὸ μέρος κατασκευάσθη καὶ
ὑφίσταται σήμερον ὑπερήφανος ἡ ἐν λόγῳ με-
τόξον τεραστίᾳ Γέφυρα, ἥτις ὡς θὰ ἴδωμεν
παρακατιόντες, τόσας πρόκειται νὰ ἐπιφέρει
εὐκολίας εἰς τὸν κόσμον τοῦ Σίδνεϋ καὶ τῶν
περιχώρων, καὶ ἡ ὁποία, ὡς εἶπομεν συνετελέ-
σθη κατὰ τὰς παρούσας κρίσιμους περιστάσεις
καὶ οἰκονομικὰς δυσχερείας.

Ἡ κατασκευὴ τῆς Γεφύρας ταύτης ἐμελε-
ῶτο πρὸ ἑκατὸν καὶ πλέον ἔτιω, πλην, ἐπει-
δή, λόγῳ τῆς ἀποστάσεως ἡ κατασκευὴ τῆς
κατὰ τὰ τὰ ἔτη ἐκείνα παρουσίαζε πολλὰς δυ-
σκολίας, δὲν ἔχεν εἰσέτι πραγματοποιηθῇ. Ἐ-
κείνος δ' ὅστις πρῶτος συνέλαβε τὴν ἰδέαν,
τῆς διὰ χρηματικῆς Γεφύρας ἐνάσεως τῶν νο-
τίων μετὰ τῶν βορείων μερῶν τῆς πόλεως,

ἦτο ὁ Ἀρχιτέκτων Φραγκίσκος Γουίνγουντ
κατὰ τὸ ἔτος 1815. Οὗτος ἐπρότεινε νὰ κτίσῃ
ἐν εἶδος φρουρίου εἰς τὸν σημερινὸν λόφον
τοῦ Ἀστεροσκοπείου μὲ μίαν προέκτασιν αὐ-
τοῦ πρὸς τὸ Ντὸς Πόϊντ, ἐπὶ δὲ τοῦ ὀρθογώνι-
ου τούτου νὰ στηριχθῇ ἡ Γέφυρα τῆς ὁποίας
τὸ ἄλλο ἄκρον θὰ ἐστηρίζετο εἰς τὴν ἀπέναντι
πλευρὰν τὴν καλουμένην Μίλσοξ Πόϊντ.

Μετὰ 42 ἔτη ἄλλος μηχανικὸς τοῦ Σίδνεϋ
ὁ Παναγιώτης Χέντερσον κατεσκεύασε τὸ πρῶ-
τον σχέδιον τῆς Γεφύρας, τὸ ὁποῖον παρου-
σίασεν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν ἑργοστάσιον τοῦ Γε-
οργίου Στέφενσον, ἐκεῖνον δηλαδὴ ὅστις εἶχε
κατασκευάσει καὶ τὴν πρώτην σιδηροδρομικὴν
ἀμαξοστοιχίαν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1878 ὁ Γουλιέλμος Μπέννετ
ἐπρότεινε νὰ κατασκευασθῇ μίαν ἐπιπλέονσαν
Γέφυραν μετὰ δ' ἑνα ἔτος ἀπ' αὐτὸν ὁ Γ. Σ.
Πάρροτ παρουσίασε ἐν σχέδιον Γεφύρας μὲ
ἑπτὰ τόξα καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Τ. Ε. Γκάρντεν
προσέφερεν μετὰ ἐν ἀκόμῃ ἔτος νὰ κτίσῃ μίαν
Γέφυραν ὑψηλὴν κατάλληλον διὰ τὸ μέρος ἐ-
κεῖνο καὶ μὲ ἀρχετὸν ὕψος διὰ τὴν ἀπρόσκο-
πον διαβάσιν τῶν πλοίων.

Μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τὸ ὅτι τοῦ Γκάρντεν
προσφερόντων σχεδίων κατὰ τὸ ἔτος 1885 ἐγένον-
το δύο ἄλλα καὶ ὅλος διαφορά σχεδία διὰ τὴν
ἐνῶσιν τῶν ῥηθέντων μερῶν. Πρῶτος ὁ Ἰωάν-
νης Φόουλερ προσέφερεν ἡνὰ κατασκευάσῃ
μίαν προσωρινὴν Γέφυραν ἵνα δι' αὐτῆς ἐξοί-
κονομήσῃ τὴν περιστάσιν καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ
λαοῦ προσωρινῶς καὶ δεύτερος μετ' αὐτὸν ὁ
Κ. Ὀνέλι μετὰ τοῦ Μ. Ἰνστ καὶ Κ. Ε. Γκίπς
ἔρριψαν τὴν ἰδέαν τῆς κατασκευῆς ὅχι Γεφύ-
ρας ἀλλὰ ὑπογεῖου Σήραγγος ἐνωσούσης τὰ ἐν
λόγῳ ἀπέναντι ἀλλήλων εὐρισκόμενα μέρη τῆς
πόλεως.

Μετὰ τρία ἀκόμῃ ἔτη ἦτοι κατὰ τὸ ἔτος
1888 ὁ Ἑρρίκος Πάρκερ, ἀπεφάσισεν ἐπὶ τέ-
λους νὰ κτίσῃ τὴν θρυλούμενην Γέφυραν καὶ
δι' αὐτῆς νὰ ἐφορτῇ τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς
ἀνακαλύψεως τῆς Αὐστραλίας ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου
Κούκ. Πλὴν καὶ τούτου τὰ σχέδια καὶ αἱ
ἀποφάσεις εἶχον τὴν αὐτὴν τύχην μετὰ τῶν
προτάσεων καὶ σχεδίων τῶν προαναφερθέντων
ἀρχιτεκτόνων καὶ ἐργολάβων.

Καίτοι ὅμως οὐδὲν τῶν προαναφερθέντων
σχεδίων ἐτέθη εἰς ἐφαρμογήν, αἱ κατὰ καιροὺς
συζητήσεις καὶ σχετικὰ ὀμιλῶντα ὡρίμασαν τὴν
περὶ Γεφύρας ἰδέαν, ἥς ἡ κατασκευὴ ἤρχισε
πλέον νὰ θεωρῆται ὡς ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἀνεῖ.
Οὕτω λοιπὸν κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1890, ἡ
τότε Κυβέρνησις θέλουσα νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν
δικαίαν ἀλλοστειν, ἀπαίτησιν τοῦ λαοῦ, διώρισε
μίαν ἐπιτροπὴν μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ μελετήσῃ
καλῶς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ νὰ τῇ ὑποβάλῃ τῷ
ἐπ' αὐτοῦ πόρισμά της. Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν ἐ-
κείνη ἐκάλεσεν εἰδικούς διὰ τὴν κατασκευὴν
σχεδίων, ἐντός δ' ὀλίγων χρονικοῦ διαστήματος
τῇ ὑπεβλήθησαν ὀκτὼ (8) διαφορετικὰ σχέδια,
μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ἓν σχέδιον τῆς
προμηθεύσεως σήραγγος. Πλὴν καὶ ἡ ἐνέργεια
ἐκείνη ἀπέβη εἰς μάτην, διότι τὰ ὑποβληθέντα
8 σχέδια ἐθεωρήθησαν ἀσύμφορα καὶ ὡς τοι-
αῦτα ἀπερρίφθησαν.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ περὶ Γεφύρας ἰδέα δὲν
ἐχάθη, ὅσον δὲ τὰ ἔτη παρήρχοντο τόσον ἡ
ἐλλείψης αὐτῆς καθίστατο αἰσθητοτέρα. Οὕ-
τω κατὰ τὸ ἔτος 1896 νῆαι προτάσεις ἐγένοντο,
αἷται δὲ ἐτέθησαν καὶ ὑπὸ εὐρύτεραν συζή-
τησιν συζητοῦμεναι ἐπὶ τρία ὁλόκληρα ἔτη.
Κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ὁ Ἰωάννης Σάλλμαν εἰση-
γήθη τὴν κατασκευὴν σήραγγος, οἱ δὲ Β. Ο.
Σίμφων, Μ. Ἰνστ καὶ Γουλιέλμος Κενγούντ
εἰσηγήθησαν τὴν κατασκευὴν Γεφύρας. Ἐπὶ
τέλους διὰ πρώτην φορὰν κατὰ τὸ ἔτος 1900
ἀπεφασίσθη ἡ κατασκευὴ τῆς Γεφύρας ἀπὸ

τὸν τότε ὑπουργὸν τῶν δημοσίων ἔργων Ε. Γ.
Ὁσοβλιν.

Ὁ ὑπουργὸς οὗτος ἐκάλεσε καὶ πάλιν ἐιδι-
κοὺς διὰ τὴν κατασκευὴν σχεδίων καὶ μεθοδ-
οὺς διὰ τὴν ἀνέγερσιν αὐτῆς. Μετ' ὀλίγας ἡ-
μέρας τῷ ὑπεβλήθησαν 24 διαφορετικὰ σχε-
δια, ἀλλὰ καὶ ταῦτα κατόπιν ἐπισταμένης ἐξε-
τάσεως ἀπερρίφθησαν πάντα. Τὸ ἐπομένον ἔ-
τος ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς ὑπέδειξεν νέον συμβού-
λον συμβουλευτικὸν μὲ πρόεδρον τὸν κ. Γε-
οργίου Λαυρὶ, τοῦτο δὲ πάλιν ἐκάλεσεν ἀμέσως
νέα σχέδια καὶ νέους μεθοδούς, τὰ δὲ δώδεκα
(12) σχέδια, τὰ ὁποῖα τῷ ὑπεβλήθησαν, τὰ ὑ-
πέβαλεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν καθηγητῶν Γουό-
ραν Ντὸρ καὶ Γ. Γ. Σ. Βράντφιλντ. Μετὰ τὴν
ἐξέτασιν τῶν σχεδίων συνέστησε τὴν παραδο-
χὴν τοῦ μειοδότη Γ. Στούαρτ καὶ Σίας διὰ
μίαν Γέφυραν ἀπὸ τὸ Ντὸς Πόϊντ πρὸς τὸ
Μακμάξον Πόϊντ μὲ δαπάνην 1.940.050 λι-
γρῶν Ἀγγλικῶν. Πλὴν καὶ ἡ σύστασις ἐκείνη
δὲν κατορθώθη νὰ πραγματοποιηθῇ, διότι ἐν
τῷ μεταξύ ἐπὶ ἔλθεν ἡ ἀλλαγὴ Κυβερνήσεως, ἡ
δὲ νέα Κυβέρνησις δὲν ἔδειξεν οὐδεμίαν φρον-
τίδα διὰ τὴν Γέφυραν, ἥτις καὶ κατ' ὅλην τὴν
θητείαν αὐτῆς εἶχε τελείως λησμονηθῇ. Λόγῳ
τῆς ἀδρανείας τῆς νέας Κυβερνήσεως οὐδε-
μία πλέον ἐγένετο συζήτησις διὰ τὴν Γέφυραν
μέχρι τῆς 11ης Μαΐου 1908 ἡτοῦ μετὰ πέντε
(5) ὁλόκληρα ἔτη. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην,
ὧν πρωθυπουργὸς ὁ Γουόντ, συνέστησεν ἄλλο
Βασιλικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὅμως ἀντὶ
Γεφύρας συνέστησε τὴν κατασκευὴν σήραγγος
δι' ὃ καὶ τούτου ἡ σύστασις ἀπερρίφθη.

Ἐτελεύτουσας καὶ πάλιν τῆς ἀλλαγῆς Κυβε-
ρήσεως, ὁ νέος πρωθυπουργὸς Γ. Μακλόνον
κατὰ τὸ ἔτος 1910 μὲ ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν δημο-
σίων ἔργων τὸν Α. Γκρίφιν, ἀπεφάσισε νὰ
ἱκανοποιήσῃ τὴν ὁσημέραι ἀξαναομένην ἀπαί-
τησιν τοῦ λαοῦ, καὶ ἤρχισε νέας συνεδριάσεις
καὶ συζητήσεις διὰ τὴν Γέφυραν. Οὗτος ἐπει-
δὴ ἤθελε τότε νὰ μεταβῇ εἰς Λονδίνον ἵνα
παραστή εἰς τὴν στέγην τοῦ Βασιλείου τῆς
Ἀγγλίας Γεωργίου τοῦ Ε' ἀνέθεσε τὴν πρωθυ-
πουργίαν εἰς τὸν κ. Γ. Ο. Χόλμαν μὲ τὴν ἐν-
τολὴν ὅπως ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του ἐνεργήσῃ καὶ
διὰ τὴν Γέφυραν ὅτι δεῖ. Οὗτος λοιπὸν κατὰ
τὴν 19ην Ἰουλίου τοῦ 1911 καὶ πρὶν ἢ ἐπι-
στρέψῃ εἰς Ἀγγλίαν ὁ πρωθυπουργὸς Γ. Μακ-
γόνον, ἀπεφάσισε τὴν κατασκευὴν Γεφύρας
διὰ τὰς τρεῖς, αὐτοκίνητον καὶ πεζοὺς καὶ σή-
ραγγα διὰ τὴν σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν,
τὰς δὲ προτάσεις ταύτας ὑπέβαλεν πρὸς ἔγκρι-
σιν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν 30ὴν Νοεμβρίου
τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ἐδέχθη ὅμως καὶ ταῦτα νὰ
ἀπορριφθῶσι, διότι ἄλλοι εἰδικότεροι συνεβού-
λευσαν τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τὴν Βουλὴν, ὅτι
τὰ προταθέντα ἔργα θὰ παρέχωσι πολλὰς δυ-
σκολίας εἰς τὴν ναυσίπλοϊαν.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν λοιπὸν καὶ τοῦ τελευ-
ταίου τούτου διαβήματος, τὸ ὑπουργεῖον ἀπε-
φάσισε νὰ ἀναθέσῃ τὴν χάραξιν νέου σχε-
δίου εἰς ἄνθρωπον πεπειραμένον ἵνα πλέον
ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐπιτευχθῇ ὅτι ὁ κόσμος
εἶχε ἀρχίσῃ ἀπαιτητικῶς νὰ ζητῇ. Ὅθεν ἐ-
κάλεσε τὸν ἀρχιμηχανικὸν Γ. Γ. Σ. Μπράντφιλντ
καὶ ἀνέθεσεν εἰς αὐτὸν νὰ χάραξῃ νέον
σχέδιον Γεφύρας ὑψηλῆς, ἥτις νὰ μὴ παρέχῃ
ἐμπόδιον οὔτε εἰς τὰ ὑψηλότερα πλοία τὰ ὁ-
ποῖα δυνατόν νὰ γίνωσι κατὰ τὸ μέλλον. Ἐκ-
πληρῶν λοιπὸν τὴν ἐντολὴν ταύτην ὁ κ.
Μπράντφιλντ ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον δύο
σχέδια, ἑνὰ διὰ μίαν προσωρινὴν Γέφυραν καὶ
ἑνὰ διὰ μίαν Γέφυραν κορυφαίαν ἀπὸ ἐν τε-
ραστίων ἐκ σιδήρων τόξων. Ἀλλὰ καὶ τὴν φο-
ρὰν ταύτην ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔρ-
γων δὲν ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ ἐπὶ

των εισηγμένων σχεδίων πόρισμά της μέχρι της 18ης Ιουλίου 1913 ήτοι μετά δύο ολοκληρωτά έτη. Η εν λόγω επιτροπή με την υποβολήν του πορίσματος της συνέστησε την παραδοχήν του με τόσον σχεδίου Γεφύρας, πλην το ύπουρ-γειον παρ' όλην την προσπάθειαν την οποίαν αρχίζοντες έδειξαν, άμελιστα νυν δέν υπέβαλλεν εις την Βουλήν προς έγκρισιν την σύστασιν της επιτροπής μέχρι του έτους 1916 οτε ενε-κρίθη μόν από την Βουλήν, άλλ' άπερρίχθη από το Νομοθετικόν Συμβούλιον (άνω βου-λήν) και ούτω πάλιν έμεινεν άνεκτελέστον.

Έκτοτε παρήλθον πέντε ολοκληρωτά έτη χω-ρίς να γίνη πλέον καμμία σχετική συζήτησις, και μόνον κατά το έτος 1921 συνεζήτηθη όλί-γον εις την Βουλήν πλην και πάλιν ή συζή-τησις έσταιμάτησε διότι διελέθη ή Βουλή και προσεκηρύχθησαν έλλογαί. Τέλος κατά το έτος 1922 ή Νέα Βουλή συνεζήτησε πλέον έπιστα-μένως το όλον ζήτημα και ούτω έφηρμόθη από άμφότερα τα Νομοθετικά Σώματα, Άνω και Κάτω Βουλήν, την δέ 24ην Νοεμβρίου ίδιου έτους έπεκρωθή και από τον τότε Κυ-βερνήτην της Νέας Νοτίου Ουαλίας και αντι-πρόσωπον του Βασιλέως της Αγγλίας εις την πολιτείαν έκείνην, και ήρχισε πλέον ή μυθώ-δης καταστάσις Γέφυρα του Σύννευ να φαίνε-ται ότι θα γίνη πραγματικότητα.

Μετά την έγκρισιν του ρηθέντος με τόσον σχεδίου και την ύπογραφην του σχετικού δια-τάγματος, κατά το έτος 1923 εκλήθησαν μετα-δότη από όλον τον κόσμον ίνα εξετάσσωσι το σχεδίου και είπωσι άντι ποίας τιμής θα δυνη-θή έκαστος να κατασκευάσθ το προτεινόμενον έργον. Τότε ή εταιρεία Ντόρμαν Λόνγγ και Σία έπρότεινε να κατασκευάσθ μίαν Γέφυραν με τόσον στηριζομένην επί μεγάλων στροφύγ-γων με δαπάνην 6.250.000 λιρών. Το σέδιον έκείνο έθεωρήθη ως καλλίτερον πάντων των υποβληθέντων από διαφόρους Αγγλίους, Άμε-ρικανούς και άλλας εταιρείας, το ότο δέ και ένεκρίνεν ο τότε Κυβερνήτης την 21ην Μαρ-τίου 1924. Μετά την έγκρισιν του Κυβερνή-του, ύπεγράφη μετά της εταιρείας ταύτης το σχετικόν Συμβόλαιον διά την κατασκευήν εν-τός 6 έτών Γεφύρας με τόσον από της θέσεως Ντός Πόιντ της νοτίου πλευράς του λιμένος, δηλ. του κέντρου του Σύννευ, μέχρι του Μαζ-μάχους Πόιντ της βορείου τοιαύτης της κα-λυμμένης Νόθου Σύννευ. Το τεχνικόν μέρος του έργου ανέλαβον οι κ. κ. Ράλφ Φρέιμαν της εταιρείας Ντάγγλς Φός και Σία και Γ. Κ. Ίμπόλτ, ο δέ κ. Ιωάννης Μπάουττ μετά των συνεταίρων του διορίσθησαν ως Σύμβου-λοι, άρχιτέκτονες αυτού.

Η άναλαβούσα το έργον εταιρεία Ντόρμαν Λόνγγ και Σία διώρισε τον κ. Α. Ένιν διευ-θυντήν επί της οικοδομής της Γεφύρας, εκεί-νος δέ ήμα τή διορισμήν του, ώρισεν τα έργα-στήρια από τα όποια δά έπορευθήναι τα όλικά, ίνα ταύτα είναι ανάλογα προς το έργον, δεδομένου ότι ή κατασκευασθείσα Γέφυρα εί-ναι ή βαρυτέρα εις το είδος της Γεφύρας καθ' όλον τον κόσμον. Είπε περριτόν να είπωμεν ότι ο έν λόγω διευθυντής κ. Α. Ένιν υπερέβη πάσαν προσδοκίαν, το ότο μόνον θα αναφέρω-μεν, ότι υπερέβη πάν άλλο προηγουμένον ρε-κώρ ταχείας και στερεάς οικοδομής, τοποθετή-σας εις την Γέφυραν ταύτην έντός μίας και μόνης ήμέρας 598 τόννους σιδήρων.

Η εργασία ήρχισε προετοιμασίαις και άνευ διακοπής, πλην δέν κατωρθώθη να συνετελεσθ ή έντός της ταχθείσης προθεσμίας παρ' όλας τας προσπάθειαις των τεργολάβων και εργατών. Το όλον έργον μόλις έπερατώθη περί τα μέσα του έτους 1931 ήτοι μετά 8 ολοκληρωτά έτη, ή-δη δέ παραδίδεται εις τον λαόν προς κοινήν αυτού χρήσιν.

Και ήδη καλόν κρίνομεν να δώσωμεν μίαν ιδέαν του μεγάλου αυτού έργου της Αυστραλίας, ίνα γνωρίσωι ο κόσμος, ότι εάν ή Αυστραλία σήμερον ύπαφέρει από οικονομικήν κρίσιν, ύ-ποφέρει λόγω των κολοσσίων έργων τα όποια συνετελεσθήσαν κατ' αυτήν.

Η Γέφυρα λοιπόν του Σύννευ έχει κατά μόν το κενόν, ήτοι από άκτής εις άκτην περί

το έν μίλιον, από δέ των άκρων των στηριζο-μένων επί του τόσον περί τα 1100 μέτρα, και τέλος μετά των έκτός του τόσον μερών αυτής έχει μήκος 2 μιλίων και 1/4 του μιλίου. Το πλάτος της Γεφύρας ως και προηγουμένως ά-ναφέραιμεν είναι 160 πόδας ή περίπου πενή-κοντα μέτρα, έχουσιμολογηθήν διά μόνον το τόσον σιδηρούν ύλικόν 37000 τόννων. Το όλον σιδηρούν ύλικόν το όποιον έχουσιμολογήθη διά την Γέφυραν και το τόσον είναι 52300 τόννοι ποσόν το όποιον οδδεμία άλλη Γέφυρα εις τον κόσμον μέχρι σήμερον κατηνάλωσεν.

Η Γέφυρα αυτή είναι κατασκευασμένη κατά τοιοτόν τρόπον, ώστε να μη επηρεάζε-ται ούτε από μεγάλην θερμοκρασίαν ούτε και από υπερβολικόν ψύχος. Ίνα προφυλάσσεται από την ελθρίαν των δύο τούτων φαινομένων είναι κατασκευασμένη εις τρόπον ώστε να συστέλλεται και διαστέλλεται κατά 16 1/2 ίντσας. Όσον δ' άφορά την στερεότητα αυτής είναι περιττός πās λόγος. Κατά τας γνώμας των ειδιζών έχει τόσην δύναμιν αυτή και στε-ρεότητα ώστε να μη αισθάνεται δόνησιν ούτε με το μεγαλείτερον βάρος το όποιον θα έχη ποτέ επί αυτής, ούτε και με την μεγαλειτέραν και άγριότεραν τρικυμίαν. Ίνα δέ τέλος προ-φυλάσσεται από ταύτα το τόσον αυτής κατε-σκευάσθη εις τρόπον ώστε να άνέχεται και να κατέχεται κατά 7 ίντσας από το έννοι-κόν αυτόν σημείον.

Από τήν δι' αυτής συγκοινωνίαν ή Γέφυρα αυτή είναι διηρημένη εις 5 χωρισμένα άπ' άλλήλων μέρη. Έκ τούτων το μεσαίον και το πλατύτερον έχει χώρον διά την διάβασιν 6 συγχρόνως γραμμών αυτοκινήτων, παρσιλεύρω-ς δ' αυτό από μόν το άνατολικόν μέρος εφύ-σονται δύο γραμμάι ήλεκτρικών τράμ, από δέ το δυτικόν δύο επίσης γραμμάι ήλεκτρικού σιδηροδρόμου. Κατά τα άκρα τέλος εφύσονται δύο πεζοδρόμια με πλάτος έκαστον δέκα ποδών διά τους πεζούς και περιπατητάς. Κατά τους υπολογισμούς των ειδιζών θα δύνανται να διελθώσιν δι' αυτής εις μίαν και μόνην ώ-ραν 128 ήλεκτρικά άμαξοστοιχία, 6000 αυτο-κίνητα και 40000 πεζοί. Ας φαντασθ ή λοιπόν ο άναγνώστης όπόσα και ποία πλεονεκτήματα θα παρέχη αυτή εις το έμπόριον και την συγ-κοινωνίαν του Κέντρου μετά των περιχώρων.

Από άπόψεως άρχιτεκτονικής και μηχανι-κής ή Γέφυρα του Σύννευ κατέχει την πρώ-την θέσιν μεταξύ των με τόσον Γεφυρών του κόσμου. Το τόσον αυτής το όποιον ένώθι και εκλείσεν εις το μέσον κατά τας 4.15 μ.μ. της 19ης Αύγουστου 1930, ίσταται υπερέβησαν εις ύψος 440 ποδών από την επιφάνειαν της θα-λάσσης. Η δέ Γέφυρα ήτις συνετελεσθη από της 19ης Αύγουστου 1930 μέχρι των μέσων του 1931 εφύσεται εις ύψος 170 ποδών ού-τως ώστε να δύνανται να διελθώσιν επί αυ-τήν άνενοχλήτως και αυτά έτι τα μεγαλειτέρα πλοία του κόσμου. Από τε το τόσον και την Γέφυραν έχουσιμολογήθησαν 5.000.000 μεγά-λαι καρφωτέλονται, τα ύπερμεγέθη δέ σιδηρά διά των όποιων χορμάται ή Γέφυρα από το τόσον, τα του μέσου και τα όποια είναι και τα μεγαλειτέρα έχουσι μήκος 193 ποδών και βά-ρος 38 τόννων έκαστον. Οι πύργοι τέλος επί των όποιων είναι το τόσον στερεωμένοι έχου-σιν ύψος 285 ποδών από την επιφάνειαν της θαλάσσης έχουσι δέ εις την βάσιν πλάτος μόν 223 ποδών και βάθος προς την γήν 162 πο-δών. Από τους πύργους τούτους έγένετο και ή έντασις του όλου έργου του θεμελίω-λίουθέντος εις μόν το βόρειον μέρος την 28ην Ιουλίου 1923, εις δέ το νότιον κατά τον Μάρ-τιον του 1925.

Από τον φωτισμόν της γεφύρας έχουσι το-ποθετηθή έντός και έκτός αυτής ούλο τους 300 ήλεκτρικοί μεγάλοι φανοί, ούτινες άπέχον-τες εις ίσην άπ' άλλήλων απόστασιν και έχον-τες ήφρος άλλοι μόν 9 ποδών και άλλοι ήψηλό-τεροι μέχρι 13 1/2 ποδών, ανακλόμενοι πάντες παρουσιάζουσι θέαμα εκπάλγος ωραίον και μεγαλοπρεπές. Το καλώδιον το όποιον έχουσι-μολογήθη διά τα ήλεκτρικά σύρματα τιθέμε-νον εις ύψειαν γραμμή ή αποτελέσει δρόμον

περίπου 55 μιλίων, από δέ τα ήλεκτρικά σύρ-ματα έχουσιμολογήθησαν περίπου 100.000 πο-δάκια.

Και ήδη ίνα οι άναγνώσται του «Κυθηραί-κου Κήρυκος» καλλίτερον έννοήσωσι ποίον ά-κριβώς είναι το συνετελεσθέν έργον της Γεφύ-ρας του Σύννευ, άς μάς επιτραπή να κάω-μεν μίαν μικράν και σύντομον σύγκρισιν αυ-τού με τας λοιπάς όπωσδήποτε χορμαστάς Γε-φύρας του κόσμου.

Η Γέφυρα του Σύννευ συγκρινόμενη με την Γέφυραν της Νέας Υόρκης Κιλ-βαν-κούλ, είναι μόν κατά δύο πόδας μικροτέρα αυτής, άλλ' υπερβαίνει ταύτην κατά το πλάτος 70 ολοκληρώσας πόδας, το δέ τόσον της Γεφύρας εκείνης κατεσκευάσθη διά 16900 τόννων σιδή-ρων ένφ ή του Σύννευ ως προείπομεν κατη-νάλωσε διά το τόσον αυτής σιδηρούς 37000 τόννων.

Άλλη Γέφυρα με τόσον είναι της Νεοκα-στέλης της Αγγλίας, διά την όποιαν όμως δέν γίνεται καν λόγος, διότι έχει πλάτος μόνον 48 ποδών, μήκος δέ πολύ μικρότερον της του Σύννευ και Νέας Υόρκης. Την αυτήν παρτή-ρησιν έχομεν να κάωμεν και διά την άλλην με τόσον Γέφυραν της Νέας Υόρκης την ονο-μαζομένην Χελ-Γκέιτ-Μπρίτζ.

Από δέ τας από σιδηρών σχοινίων χορμα-μένους Γεφύρας, μεγαλειτέρα πασών είναι ή του Γεωργίου Γουάνσινγκτον εις νέαν Υόρκην ήτις έχει μήκος 3560 ποδών.

Μετ' αυτήν έρχεται ή Γέφυρα Κούμπεκ με μήκος 1800 ποδών, ή Γουλιμομπρεκ με μή-κος 1630 ποδών, ή Μανχάτα 1480 ποδών, ή των Νήσων Μπλάκουελ 1182 ποδών, ή Ίντερ-νέχιοναλ (Λιεβίνης) μεταξύ Ήνωμένων Πολι-τειών και Καναδά 1850 ποδών και ή της Φι-λαδελφίας 1750 ποδών.

Αυτή λοιπόν είναι έν γενικαίς γραμμαίς ή περατωθείσα έν Γέφυρα του Σύννευ, ήτις στοιχίσασα εν όλω 10.000.000 λίρας, συνετελέ-σθη εις μίαν έποχην, ήτις θα μείνη ίστορική εις τον κόσμον διά την δυστυχίαν ήτις άπ' ά-κρου εις άκρον μαστίζει την άνθρωπότητα. Βεβαίως πās τις άναλαμβάνεται ότι τοιαύτα έργα δέν δύνανται ποτέ να τελεωθούν χωρίς να έχωσι και τα ανάλογα δυστυχήματα. Εδω-χώς όμως ή Γέφυρα ταύ Σύννευ καίτοι με-γαλειτέρα πασών, ανθρώπινα θύματα είχε τα όλιγώτερα όλων. Καθ' όλον το όκαταές διά-στημα των εργασιών ενεφύθησαν 12 μόνον εργατάι διά τους όποιους όμως το Σύννευ θα όφειλε αιώνιον εύγνωμοσύνην και θα μνημο-νεύη τα όνόματά των έσαεί.

Την Γέφυραν ταύτην ήνοιξεν ή Κυβερνή-σις της Νέας Νοτίου Ουαλίας την 19ην Μαρ-τίου 1932 και παρείδωκε ταύτην εις τον λαόν διά τον όποιον και κατεσκευάσθη. Ίνα δέ προ-σδώση μεγαλειτέραν έπιστημότητα και μεγαλο-πρέπειαν εις το έπίσημον άνοιγμα αυτής κα-θιέρωσε διαφόρους τελετάς ατινες διήρκησαν 15 ολοκληρώσας ήμέρας και κατά τας όποιας έ-πεσκέφθησαν το Σύννευ άνθρωποι από όλην την λοιπήν Αυστραλίαν και τας λοιπάς νήσους του Ειρηνικού Ωκεανού. Έκ των τελετών τούτων θα περιγράψω μόνον τας της πρώτης ήμέρας και εξ αυτής θα έννοήσωσιν οι άνα-γνώσται πώς διεξήχθησαν αβται και κατά τας υπολοίτους ήμέρας.

Κατά την πρώτην λοιπόν ήμέραν των έορ-τών 19 Μαρτίου 1932, ο πρωθυπουργός της Νέας Νοτίου Ουαλίας έξοχώτατος Ι. Τ. Λάνγγ μετά της έριτίμου Κυρίας του περί την 9.40 π. μ. έφθασε και έτοποθετήθη εις την δι' αυ-τόν και εις έτι τούτον μέρος τοποθετηθείσαν εξέδραν. Μετ' αυτόν δέ έφθασαν και έτοποθέ-τησαν εις τας επί τούτου θέσεις των, ο ύπουρ-γός επί των δημοσίων έργων κ. Μ. Α. Ντά-βιτσον, ο δήμαρχος του Σύννευ Α. Κλάιν, ο δήμαρχος των ένάντι μερών, του Βορείου Σύννευ κ. Β. Χόου, ο Άρχιτέκτων Ι. Ι. Κ. Μπράνφιλντ και ο ύποδιευθυντής της κτησί-σης την Γέφυραν εταιρείας Ντόρμαν Λόνγγ

καί Σία κ. Δ. Κίτσαν μετά του διευθυντού ἐπι τῆς οὐδομοῦς κ. Α. Ἐνιν.

Περὶ τὴν 9.50 π.μ. ἐφθάσε καὶ ἐποπιδετήθη εἰς τὴν ἀνάλογον ἐξέδραν τοῦ ὁ Κυβερνήτης τῆς Νέας Νοτίου Οὐαλίας καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ἐντιμωτάτος Σέρ Φίλιπ Γκέρμ.

Περὶ τὴν 9.50 π. μ. ἐφθάσαν εἰς τὴν διὰ τὴν αὐτοῦ ἐντιμότητα εἶδαν ὁ Γενικός Κυβερνήτης τῆς Αὐστραλιανῆς συμπολιτείας.

Περὶ τὴν 10ην π.μ. ὁ Κυβερνήτης τῆς Ν. Ο. ἀνέγνωσε τηλεγράφημα τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, οὗ οὐ ἡ Α. Μ. συνέχευε τὸν λαὸν τῆς Νέας Νοτίου Οὐαλίας διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν καὶ τὸ ἀνοίγημα τῆς Γεφύρας, ἐνθυμίζων ὡς ὅπως τὸ ἀνοίγημα τῆς Γεφύρας φέρει καὶ νέαν ζωὴν καὶ προσδόν εἰς τὸ Σύνδνεῦ καὶ ὅλον τὸν Αὐστραλιανὸν λαόν. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ τηλεγραφήματος ὁ Κυβερνήτης ἀπεκάλυψε τὴν πλάξαν τὴν φέρουσαν τὸ ὄνομα τῆς Γεφύρας.

Περὶ τὴν 10.5 ὁμίλησε πρὸς τὰ πλήθη ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Νέας Νοτίου Οὐαλίας διὰ τὸ συντελεσθὲν μέγα ἔργον. Μετὰ δὲ τὴν ὁμιλίαν τοῦ ἡτοιμάσθη νὰ κατελθῇ τῆς ἐξέδρας τοῦ ἵνα ἀποχρίθῃ τὴν ταινίαν τὴν διασταυρῶν τὴν Γεφύραν καὶ νὰ ζηρῶσιν τὴν Γεφύραν ἀνοιχθεῖσαν. Κατὰ τὴν στιγμὴν ὁμοῦς ἐκείνην ἀποσπασθὲν ἐπιστάσιον ἐσταμάτησε τὸν κ. Πρωθυπουργὸν πρὸς στιγμὴν. Ἐπειδὴ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Λάνγκ, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος πολιτικὸς μετὰ τὸν φίλον τοῦ συγκεντρώσει καὶ πολλοὺς ἐχθροὺς ἴσως ὑπὲρ πάντα ἄλλον περιστασιότους, οἱ ἐχθροὶ τοῦ οὗτο ἴδρυσαν ἐν Σωματεῖον διὰ τοῦ ὁποῖον ἐπαγγέλλονται τὴν σωτηρίαν τῆς Αὐστραλίας ἀπὸ τὴν ἀνεπιθύμητον ὡς λέγουσι Κυβερνήσιν τῆς. Τὸ Σωματεῖον λοιπὸν τοῦτο εἶχε δηλώσῃ πρὸ καιροῦ ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν νὰ ἀνοίξῃ τὴν Γεφύραν χωρὶς ὅμως καὶ νὰ λέγῃ τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποῖον θὰ τὸν ἡμποδίσῃ. Οὗτο λοιπὸν κατ' ἡν στιγμὴν ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Λάνγκ, ὡς προέβλεπον, ἡτοιμάζετο νὰ κόψῃ τὴν ταινίαν, μέλος τι τοῦ ἡθύντος Σωματεῖον ὁ Λοχαγὸς τοῦ 15ου τάγματος τῶν Οὐαλίων Φ. Ντέ Γκροῦτ ἐφίππος ὢν μετὰ τῆς διὰ τὸ ἀνοίγημα τιμητικῆς ἐφίππου φρουράς, ὥρισεν διὰ τοῦ ἀλόγου τοῦ πρὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ διὰ τῆς σπάθης τοῦ ἀπέκοψε τὴν ταινίαν φωνήσας πρὸς τὸν λαόν: «Διακηρύττω τὴν Γεφύραν ταύτην ἀνοιχθεῖσαν ἐν ὀνόματι τοῦ λαοῦ τῆς Νέας Νοτίου Οὐαλίας καὶ ἐν ὀνόματι τῆς σωφρονος πολιτικῆς».

Εἶναι περὶ τὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ Ντέ Γκροῦτ συνελήφθη εὐθὺς ὡς παράφρων κατόπιν ὁμοῦς ἱατρικῆς ἐξετάσεως ἀφῆθη ἐλεύθερος καὶ κατηγγέλθη διὰ τὴν φθορὰν τῆς ταινίας ἀξίας 2 λιρῶν καὶ διὰ τὸ ἀυθάρως πρᾶξιόν τῆς. Βεβαίως οὗτος ἐλπίζει ὅτι καὶ ἀπὸ τὸ Λικαστήριον θὰ ἐξέλθῃ ἀθώος, διότι ὡς λέγει δὲν ἔπραξε τι ἐγκληματικὸν καὶ ἐναντίον τῶν θελήσεων τοῦ λαοῦ τῆς Νέας Νοτίου Οὐαλίας.

Μετὰ τὴν σύλληψιν αὐτοῦ ἐδέθη καὶ πάλιν ἡ ταινία καὶ τὴν ἔκοψεν εἰς ἄλλο μέρος ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διακηρύξας τὴν Γεφύραν ἐπισήμως ἀνοιχθεῖσαν.

Μερὶ τὴν 10.50 εὐθὺς μετὰ τὸ ἐπίσημον διαχωρισμὸν τῆς ταινίας τὰ πυροβόλα ἐκ τῶν φρουρῶν ἐκαιρέθησαν τὸ γεγονός διὰ 21 πυροβολισμῶν, τὰ δὲ ἀεροπλάνα ἤρχισαν μετὰ διαφόρους ἀκροβατικὰς πτήσεις ἀπὸ τοὺς αἰθέρας νὰ διακηρύττωσι τὸ μέγα διὰ τὸ Σύνδνεῦ γεγονός.

Περὶ τὴν 11.10 ἀνεχώρησεν ὁ Γενικός Κυβερνήτης τῆς Αὐστραλίας μετὰ τῆς ἐντιμωτάτης Κυρίας τοῦ.

Περὶ τὴν 11.15 ἡ ὅλη πομπὴ ἐξεκίνησε πρὸς τὴν Γεφύραν καὶ κατὰ τὴν 11.45 ἤρχισαν ἡ παρέλασις τῶν πλοίων ὑπὸ τὴν Γεφύραν. Ἡ πομπὴ ἡ διαβάσα τὴν Γεφύραν ἀπὸ τῆς 1000 μαθητὰς καὶ μαθητρίδας μετὰ γαυροκωϊτικῆς στολῆς ἐνδεδυμένας καὶ περιγραφούσας ὅλην τὴν ἱστορίαν τῆς Αὐστραλίας ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀνακαλύψεως τῆς μέχρι σήμερον. Τὴν δὲ παρέ-

λασιν τῶν πλοίων ἀπετέλεσαν 10) μεγάλα πλοία μετὰ προπομποῦς τὰ ἐκτελούμενα τὴν γραμμὴν Αὐστραλίας, Ἀγγλίας καὶ Αὐστραλίας, Νέας Ζηλανδίας, Ἀμερικῆς, ἥτοι τὰ πλοία «Μολόγια» τῆς εταιρείας ΠΑΟ, «Οὐρσόντ» τῆς «Οὐραν Λαίν», «Νιού Ζιλαντ» τῆς ΡΠΝ, «Κιτάνο Μαρού» τῆς ΝΥΚ, «Μόργετον Μπέρ» τῆς Ἀμερικανικῆς Κομμονγουέλθ Λαίν, «Βιαντα» τῆς Αὐστραλοαυστραλῆς εταιρείας, «Στάφορντ» τῆς ΛΑΑΙ καὶ «Μανοντὰ» τῆς εταιρείας Μετβούργης. Εἰς τὴν ὅλην δὲ παρέλασιν ταύτην ἐκτὸς τῶν μεγάλων πλοίων ἠκολούθησαν καὶ πλῆθος ατμαζώνων καὶ λοιπῶν πλοιαρίων τὰ ὁποῖα πάντοτε εὐρίσκονται εἰς τὸν περιλαμβανόμενον τοῦ Σύνδνεῦ.

Περὶ τὴν 1.3) ὅτε ἐτελείωσαν αἱ παρελάσεις ἀφῆθη ἡ διάβασις ἐλευθέρᾳ ἐπὶ τῆς Γεφύρας καὶ ἤρχισαν ὁ συγκεντρωθεὶς κόσμος ὅστις ὑπελογίσθη εἰς 750.000 νὰ διερχῆται ταύτην, τὴν δὲ ἥτο ἡ λόγῳ τοῦ μεγάλου συγκομισμοῦ ἐπιχειρήσασα ἀσφαλίαν, ὥστε ὑπὲρ τοὺς 1000 λιποθυμήσαντας ἀπεσταλῆσαν εἰς τὰ Νοσοκομεία, 3 δὲ ἀπέθανον.

Ἀπὸ τὰς 2—4 ἔλαβε χώραν μεγάλη λεμβοδρομία, ἥτο δὲ θέαμα ἐξόχως ὥραϊον νὰ βλέπῃ τις πολλὰς εκατοντάδας λεμβῶν μετ' ἀνθρώπων τὰ ἱστία τῶν νὰ ἐκκινῶσιν ἀπὸ τὴν εἰσοδὸν τοῦ λιμένος καὶ νὰ πλέωσι πρὸς τὴν Γεφύραν.

Ἀπὸ τὰς 2—4 καὶ συγχρόνως μετὰ τὰς λεμβοδρομίας 40 ἀεροπλάνα καὶ ὕδροπλάνα ἱπτάμενα ὑπεράνω τῆς Γεφύρας καὶ τῶν πέριξ μερῶν, ἐξορτοῦν διάφορα πυροτεχνήματα διαφόρων χρωμάτων θέαμα ἐξ ἴσου ὥραϊον καὶ ἀξίον θαυμασμοῦ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἀπὸ τὰς 3.30—4 ἔλαβε χώραν ψευδομάχη κατ' ἡν τὰ ἀεροπλάνα ἐβομβηδίσαν τὰ πυροβόλα βοηθούμενα καὶ ἀπὸ τὰ πλοία. Κατὰ τὴν μάχην τὰ φρούρια ὑπερήλπισαν τὸ πυροβολισμὸν.

Κατ' ὅλην δὲ τὴν ἡμέραν διεξήχθησαν ἀγωνίσματα τῶν Κρίκετες Νέας Νοτίου Οὐαλίας καὶ Νοτίου Αὐστραλίας εἰς τὸ Κρίκετ Γκράουντ τοῦ Σύνδνεῦ, ἱπποδρομίαι εἰς τὸ Ράντγουϊκ τοῦ Σύνδνεῦ, Ἀθλητικὸν ἀγώνες εἰς τὸ Μάνλεϊ εἰς τοὺς ὁποίους ἡγωνίσθησαν Ἀθληταὶ ἐξ ὅλης τῆς Αὐστραλίας εἰς τὸ Μπουντὴ τοῦ Σύνδνεῦ ἀγώνες μετὰ τῶν διαφόρων ναυαγοσωστῶν τοῦ Σύνδνεῦ καὶ τέλος ἀγώνισμα εἰς τὸ Τένις, εἰς τὸ Τένις Γκράουντ τοῦ Σύνδνεῦ.

Κατὰ δὲ τὸ ἑσπέρας περὶ τὴν 7.30 τὰ πολεμικὰ τοῦ Σύνδνεῦ διὰ τῶν προβολέων τῶν ἐφώτισαν τὴν Γεφύραν, πάντα δὲ τὰ ἐν τῷ λιμένι πλοία ἐφωταγωγήθησαν ὡς ἐπίσης ἐφωταγωγήθησαν καὶ διάφορα κτίρια τοῦ Σύνδνεῦ εἰς τρόπον ὥστε ὅ,τε Λιμὴν καὶ ἡ Πόλις παρουσιάζον ὅλην μεγαλοπρεπεστάτην. Εἰς τὴν ὅλην νυκτερινὴν τελετὴν προσέδωσαν ἑπὶ μεγαλειότηαν ἐπιστημονικὴν ἀλλὰ καὶ μεγαλοπρεπεστέραν ὅλην αἱ παρὰ τῶν πλοίων εἰς τοὺς αἰθέρας ριπτόμεναι παντοειδῆς καὶ μετὰ διάφορα χρώματα ροκέτας, αἵτινες διὰ τῶν ἐκπεριφερόμενων ἀστέρων καὶ ἄλλων σημείων ἐφώτιζον ἀληθῶς τὸν Οὐρανόν.

Κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐπαίχθησαν εἰς τὰ θέατρα ἰδιαιτέρη προγράμματα, εἰς δὲ τὸ Μάνλεϊ ἐγένετο ἀγὼν κολυμβήματος καὶ τέλος εἰς τὸ Βοκλὸς εἰς τὸν ἱστορικὸν οἶκον τοῦ Γουεντγουορδὸς ἐνήρπισε τὸ Σύνταγμα τῆς Αὐστραλίας, διεξήχθη ἱστορικὴ πομπὴ εἰς τὴν ἔλαβον μέρος ἀπόγονοι ὅλων τῶν παλαιῶν οἰκογενειῶν τοῦ Σύνδνεῦ.

Περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ὅτε πλέον ἐσταμάτησε καὶ ἡ νυκτερινὴ ἐορτὴ ἀφῆθησαν τὰ αὐτοκίνητα καὶ λοιπὰ τροχοφόρα ἐλεύθερα νὰ διαβῶσι τὴν Γεφύραν.

Καὶ οὕτω περαίνοντες τὸ λίαν μακροσκελὲς τοῦτο ἄρθρον μας διὰ τοῦ ὁποῖου νομίζομεν ὅτι παρέχομεν τερπνόν ἀλλὰ καὶ ἐνδιαφέρον ἀνάγνωσμα εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας τοῦ Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος.

Εἰς τὸ προσεχὲς θὰ κάμω μιαν μικρὰν περιγραφὴν διὰ τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα Αὐστραλίας καὶ εἰτα περιγραφὴν διαφόρων ἄλλων θεμάτων ἀφορούντων τὰ Κυθηρα καὶ τοὺς Κυθηρίους ἐν γένει.

HELIOCHRYSUM ORIENTALE

ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Κ. ΙΩΑΝ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

«Ὅλοι οἱ γεγενημένοι τοῦ Τριγύρου σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ εἶναι στολισμένοι μετὰ λεπτὰ χρυσοζώτρια ἀνθάκια, ποὺ τὰ ὀνομάζον ἐδῶ Sempres νῖνα δηλ. πάντοτε ζωντανά. Εἶνε μιὰ ποιικιλία τῶν σενανθίων ὅμοια μετὰ τὰ ὀνομαστά Ἐντελβάις τῶν Ἀλπεων, φέροντα δὲ στίς χαρμαῖδες τῶν πρὸ ἀποξηρμένων βράχων, ποὺ ζινδωνεῖται πολλὰς φορές καὶ μετὰ ζεῖντας τὰ.

Ἡ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατήρησις τῶν ἔτσι ζωντανῶν ἀποξηρμένων τὸν κόπον τῆς συλλογῆς τῶν καὶ δικαιολογεῖ τὴν ὀνομασίαν τῶν.

Μοιάζουν σὰν μικρὰς μπαλίτσας τὰ μπομπουζία τῶν στήν ἀρχή, χρυσοζώτριες, μεταξένιες, σιγὰ σιγὰ ὅμως ὅταν ἀνοίγουν παρῶναιζοντα σὰν μαργαρίτες μετὰ πολλὰ πολλὰ φινλαφάκια τοιγύρω μισρά.

Περὶ ὅλην εἶναι ἡ κατασκευὴ τοῦ φυτοῦ αὐτοῦ γιὰ νὰ ἀντέξῃ στίς δύσκολας συνθήκας τοῦ ζεῖ.

«Ὅλο τὸ σῶμα τοῦ καλύπτεται ἀπὸ χνουδι πλεγμένον σὰν ὕφασμα περὶ αὐτό, λεπτό, φύλλα δὲ, κλαδιά, κοτσάνια ἀνθέων ἕως τὸ σημεῖον, ποὺ ἐκφύονται τὰ καλικοειδῆ πέταλλα μοιάζουν σὰν βελούδινα, ἔτσι ἀπαλὰ ποὺ γίνονται στήν ἀφή.

Τὰ ἀνθή βγαίνουν πολλὰ πολλὰ μαζὺ σχηματίζοντα σύνθετον ταξιανθίαν καλύπτονται δὲ αὐτὰ ὅπως καὶ τὸ χνουδι τοῦ φυτοῦ ὅλον ἐπὶ πλεόν, ἀπὸ ἑνα φυσικὸ βερνίκι μετὰ μιὰ χαρακτηριστικὴν λεπτότατη ὁσμὴ καὶ μεταξένια λάμψι.

«Ὅλα αὐτὰ χρησιμεύουν γιὰ νὰ προφυλάσσεται ἀπὸ τὴν ἐξάτμησιν τοῦ ἐλαχίστου ὕδατος ποὺ μπορεῖ νὰ ὑποφύξῃ τὸ φυτό ἀπὸ τὴ λίγη βροχὴ, ποὺ μένει στὰ ἄξυνα μέρη εἰς τὰ ὁποῖα φυτρώνει.

Εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας ἦτο γνωστὸν ὡς στολισμὸς γερλαντῶν τὸ ὀνομάζαν δὲ Ἐλίζχρυσον. Σήμερον οἱ βοτανικοὶ τὸ ὀνομάζουν Ἡλιόχρυσον τὸ ἀνατολικόν (Heliochrysum orientale) κατατάσσεται δὲ εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν συνθέτων ἀστεριῶν Κεφαλανθῶν. Ὑπάρχουν ποιικιλία πλείστα αὐτοῦ φυτόμεναι καὶ εἰς πεδινὰ μέρη ἀκόμη. Ἡ λαμπρότης τοῦ χρώματος καὶ ἡ συμμετρικὴ ὅσον καὶ λεπτὴ μορφή ποὺ παρουσιάζεται στοὺς βράχους τῶν Κυθηρῶν εἶνε ἐξαιρετικὴ.

ΟΙ ΣΙΑΜΑΙΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ

Μετάφρασις ὑπὸ Λοῦ Μ. Πατριζίου

TRISTAN BERNARD

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΚΑΡΔΙΕΣ

Τοῦ κ. ΕΜΜ. ΤΣΑΚΑΜΗ

“Ολοι θὰ τὸ ξέρετε ἀπ’ ἔξω τὸν μῦθο αὐτοῦ τοῦ Le Fontaine ποῦ ἕνας γέρος πεθαίνοντας, συμβουλεύει τὰ παιδιά του νὰ μένουν ἐνωμένοι ἂν θέλουν νὰ πετύχουν ἐν τῇ ζωῇ.

Κεῖ ποῦ ταιριάζει πὺρ καλὰ ἡ σύστασις αὐτῇ, εἶναι σὲ δυὸ Σιαμαῖους ἀδελφούς, ποῦ ὅσο εἶναι ἐνωμένοι μποροῦνε νὰ κερδίζουν ὡς 100 φράγκα καὶ ἑκάστη μέρα σ’ ἕνα ἵπποδρόμιο, ἐν ᾧ ἂν ἦταν χωριστά, μόλις θὰ κερδίσει καὶ ἕνας τους 30 λεπτά τὴν ἡμέρα, γράφοντας ἀντρέσσεσ σ’ ἀγγελίες.

Γνώρισα στὸ Λονδίνο, δυὸ ἀπ’ αὐτοὺς τοὺς ἐνωμένους δίδυμους, ποῦ κοινὰ τοὺς λένε Σιαμαῖους ἀδελφούς καὶ παρανομισμένους ἐπιστημονικὰ χίρhoparages. Ὁ Ἐδουάρδος—Ἐδμόνδος, εἶχανε μίαν ἀρκετὰ μεγάλη τύχη, ποῦ τοὺς ἀφῆναν νὰ παρουσιάζωνται σὰν φαινόμενα.

Ὁ Ἐδουάρδος ἦταν γεννημένος στὸ Μάνγεςτερ ἐδῶ κι’ εἴκοσι χρόνια.

Ὁ Ἐδμόνδος ἦταν τὸ ἴδιο γεννημένος στὸ Μάνγεςτερ τὴν ἴδια ἐποχὴ.

Στὴν ἐφηβικὴ τους ἡλικία μοιάζανε μ’ ἕνα παράξενο τρόπο. Ὡς αὐτὸ τὸ σημεῖο μοιάζανε, ποῦ οἱ ἄνθρωποι ποῦ δὲν τοὺς ἤξεραν ἀπ’ τὰ δεξιά ὡς τὰ ἀριστερά δὲν μποροῦσαν νὰ τοὺς διακρίνουν.

Ἐν τούτοις, μὲ τὴν ἡλικία παρουσιαστήκανε πολὺ βαθιὲς ἡθικὲς διαφορὲς μεταξὺ τους. Ὁ Ἐδουάρδος εἶχε γοῦστα σοβαρὰ καὶ ἦταν φιλομαθής. Ὁ Ἐδμόνδος εἶχε ἔνστικτα χυδαῖα. Ὁ τελευταῖος δὲν εὐχαριστιότανε παρὰ μὲ συντροφίαι χαμιγιῶν καὶ μπεκρήδων. Ὁ δύστηνος ὁ Ἐδουάρδος, μὲ τὸ βιβλίο στὸ χέρι, ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ ἀκολουθῇ τὸν Ἐδμόνδο στὶς ταβέρνες καὶ τὶς τρωγλές. Καὶ ὅταν ὁ Ἐδμόνδος ἔμπαινε μεθύσις στὸ σπίτι, ὁ Ἐδουάρδος ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ πηγαίνει ζιγκ—ζαγκ μαζὺ του γιὰ νὰ μὴ βλάψῃ τὴ μεμβράνη τους.

Ὁ Ἐδουάρδος ἀπέκτησε σπουδαῖες γνώσεις. Ἀλλὰ δὲν μποροῦσαν νὰ τὸν καλοῦνε στὰ συμπόσια τῶν συλλόγων τῶν μορφωμένων ὅπου ὁ μέθυσος Ἐδμόνδος ἀπὸ τὴ σοῦπα κι’ ὅλας ἄρχιζε νὰ διηγῆται ἀπ’ αὐτὲς τὶς ἄσμενες ἱστορίες ποῦ ὁ, ὅπως πρέπει, κόσμος τὶς κραταίει συνήθως γιὰ τὸ τέλος τοῦ φαγοῦ.

Τὸν τελευταῖο χρόνο, ὁ Ἐδμόνδος ζήτησε σὲ γάμο ἕνα πλουσιοκόριτσο. Ὁ

γάμος γίνετο μὲ μεγάλη πομπή. Ἀναγκαστήκανε νὰ καλέσουν καὶ τὸν Ἐδμόνδο ποῦ στάθηκε ἐξ ἄλλου πολὺ καλὰ στὸ διάστημα τῆς ἱεροτελεστίας. Φαινότανε πὺρ ἡ νύφη του τοῦ καλάρωσε λιγάκι. Ἡ γαμήλιος ἀκολουθία, ἡ γυναῖκα τοῦ Ἐδουάρδου, ὀδῖος ὁ Ἐδουάρδος ὁ Ἐδμόνδος καὶ ἡ παρανυμφος, προχωροῦσαν κι’ οἱ τέσσερες στὴ σειρά ἀνάμεσα στὸν γενικό θάναμο.

Ὁ Ἐδμόνδος τὸ βράδυ τοῦ γάμου στάθηκε πολὺ ὅπως πρέπει καὶ πολὺ ἀφρημένος. Κοιμήθηκε πρῶτος, ὡς τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρῶτ καὶ ξύπνησε πολὺ ἀργά. Σ’ ὅλο τὸ διάστημα τοῦ μήνα τοῦ μέλιτος τοῦ ἀδελφοῦ του, ἔπινε λιγότερο, πρόσεχε τὰ λόγια του, ντυνότανε καθαρά, γιὰ τὴν ἔβγαινε μαζὺ μὲ μιὰ κυρία.

Ἡ νέα γυναῖκα—τὸ εἶπα πὺρ τὴν λέγανε Καικιλία ;—ἐξασκοῦσε στὸν Ἐδμόνδο μεγάλη ἐπιτροπὴ. Ὑστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ γίνετο ὅτι γίνεται πολὺ συχνὰ ὅταν ἀναμειγνύεται ἕνας ἄγαμος σὲ μίαν οἰκογένεια. Ἐνοχοὶ σχέσεις ἐπικρατήσανε μεταξὺ τῆς Καικιλίας καὶ τοῦ ἐπίβουλου Ἐδμόνδου.

Ἐπὶ ἑξὶ μῆνες ὁ Ἐδουάρδος δὲν κατάλαβε τίποτα.

Μὰ ἐπὶ τέλους τὸ ἔμαθε. Βρῆκε γράμματα σ’ ἕνα συρτάρι κακοκλεισμένο κι’ ἔμαθε μ’ ἕναν τρόπο ἀναμφισβήτητο, ὅτι ἡ γυναῖκα του καὶ ὁ ἀδελφός του τὸν ἐπροδίδανε καθημερινῶς. Τὶ νᾶκανε ; Νὰ μονομαχήσῃ μὲ τὸν Ἐδμόνδο δὲν ἦταν καθόλου ταιριαστὸ στὶς Ἀγγλικὲς συνήθειες. Φοβότανε ἐπίσης τὶς κινεζικὲς συζητήσεις τῶν μαρτύρων. Ἡ μονομαχία μὲ τὸ πιστόλι ἀπὸ 25 βήματα δὲν ἦταν δυνατόν νὰ γίνῃ, ἀκόμη περισσότερον ἡ μονομαχία μὲ ξίφος μὲ τὴ συνηθισμένη ἀπαγόρευση ἐκ τοῦ συστάδην.

Ἐξ ἄλλου τί θὰ γινότανε ἂν σκοτωνόταν ὁ ἀδελφός του ; Θὰ μποροῦσε νὰ συνεχίσῃ τὴν κοινὴ συμβίωσιν μὲ τὴν γυναῖκα του ; Πάντα αὐτὸ τὸ πτωμα ἀνάμεσά τους.

Φώναξε τὴν Καικιλία. Ἀπὸ σήμερον τίς λέει, δὲν θὰ ἐξετελιζέτε πειὰ τὴ συζυγικὴ ἐστία. Φύγετε.

Πολὺ καλὰ, εἶπεν αὐτῇ. Πολὺ καλὰ, λέει ὁ Ἐδμόνδος, τὴν ἀκολουθῶ.

Ὁ σύζυγος ὑποχρεώθηκε νὰ τοὺς ἀκολουθῇ.

Ὁ Ἐδμόνδος ἐγκατέστησε τὴν Καικιλία σ’ ἕνα ἄνετο διαμέρισμα κι’ ἀφ’ οὗ τακτοποιηθήκανε ὅλα, ζήσανε κι’ οἱ τρεῖς εὐτυχισμένοι.

Βραδυνὰ χρυσή· ὅλα βουτηγμένα ἀπὸ ψε στὸ χρυσάφι λαμπροκοποῦν ἐν τῇ νύχτῃ ἡ θάλασσα ζωσμένη μὲ τ’ ὀλόχρυσον ζωνάρι τῆς σείεται σιγὰ σιγαδείχοντες τὶς ὁμορφες πτυχὲς ἀπ’ τὸ καινούργιο φορεμά της σὰν τὴν ὁμορφὴ καὶ διαλεκτὴ κοπέλα ντυμένη στὰ νυφικά της· ὁ γέριος βράχος ἀποσταμένος ἀπ’ τῆς τρικυμίας τῇ πάλῃ, ἡσυχασμένος ἀπόψε στεγνώνει τὰ βρεγμένα μαλλιά του ἐν ᾧ τὸ κῆμα σὰν τὸ πολιοδουλεμένο στὴ ζωὴ ἀποκοιμείται ἐν τῇ ἀγκαλίᾳ τῆς ἀμμουδιάς. Κι’ ὁ χρυσὸς ἐκεῖνος τοῦ φεγγαριοῦ δίσκος ποῦ τόσο πλούσια σκορπᾷ τὶς χρυσὲς τὸν ἀχτίδες σέρνει ἀργὰ τὰ βήματά του μέσα στὰ πολύφωτα τῶν ἀστεριῶν, τραβώντας ἀργὰ τὸ ἴδιο δρόμο του.

Βραδυνὰ π’ ὅλα γελοῦν καὶ κλαῖνε μαζὺ.

Βραδυνὰ π’ ὅλα μιλοῦν καὶ σωπαίνουν κάτω ἀπ’ τὴν ὁμορφιὰ μᾶς μεγάλης δύναμης.

Βραδυνὰ ποῦ τίποτα δὲν ἀνασαινε παρακολουθώντας τὸ καθένα μὲ πραγματικὴ κατανύξιν τὴν ὁμορφιὰ τῆς νύχτας, σὰν τὸ μικρὸ παιδί ἐν τῇ βιτρίνᾳ παράξενα παιχνίδια.

Βραδυνὰ ποῦ οἱ ψυχὲς βρίσκουν παρηγορίαν κάτω ἀπ’ τὸ θαμπὸ φῶς τῆς.

Πονεμένες καρδιές !

Πόσες καὶ πόσες βραδιὲς δὲν ἐνοιώσα τὴ καρδιά μου μὰ κι’ ἐμένα ὀλόκληρον νὰ σκύβω εὐλαβικά τὸ κεφάλι σὰν τὸν εὐλαβικὸ προσκυνητὴ μπροστὰ ἐν τῇ θαυματουργῇ μεγάλῃ εἰκόνᾳ ; Πόσες φορές δὲν ἀφῆκα τὰ μάτια μου νὰ ἐκπλύνουν μὲ τὸ δάκρυ τους τὴ πληγὴ π’ ἔφεραν βαθιὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μου ; Πόσες φορές τὸ γλυκὸ ἐκεῖνο φεγγάρι δὲν μ’ εἶδε σκυφτὸ βουβὸ καὶ σκυθρωπὸ μπροστὰ του νὰ τοῦ γυρῶν ἀπλώνοντας τὰ χεῖρα παρηγοριὰ προβλέποντας σ’ αὐτὸ σὰν τὸ βαρυστασιμὸν στὸ μεγάλο γιαντρί ;

Μ’ ἀπόψε θαρρῶ πὺρ μέσα στὸ ὀλόχρυσον ἐκεῖνο φῶς του βλέπω ζωγραφισμένη τὴν εὐτυχίαν· νὰ μοῦ χαμογελά μπροστὰ μου.

Ἀπόψε γλυκιά μ’ ἀγάπη ἔχοντας γιὰ συντροφίαν μου τὴν ἡλεμένη ἀστροφεγγιά, θὰ ῥθῶ κάτω ἀπ’ τὸ μισόκλειστο ψηλὸ παράθυρό σου νὰ σοῦ τραγουδήσω τὴν ἀγάπην μας, θὰ ῥθῶ κοντὰ στὶς εὐωδίαις τοῦ κήπου σου ν’ ἀνοίξω διάπλατα τὴν καρδιά μου νὰ σοῦ μιλήσῃ θὰ τὴν ἀφήσω νὰ χύσῃ ὅτι βαθιὰ τῆς κρύβει γιὰ σένα· θὰ βοηθήσω τὴ ψυχὴ μου ν’ ἀνεβῇ ἐν τῇ ψηλῇ σου κελί γιὰ νὰ σὲ ἰδῇ μπαίνοντας σὲ τὸ ὄνειρό σου.

Γλυκεῖα κοπέλλα !

Ἀπόψε θ’ ἀκούσης καὶ θὰ νιώσης τὸ

ξεχείλισμα μιάς ψυχής ποῦσὲ νανοῦρζει με δλόγλυνκα λόγια τραγουδώντας στὸν ὕπνο σου.

Τ' δλόφωτο φεγγάρι, ἔγειρε, ζοντεῖον-τας νὰ κρυφτῇ τόφα πίσω ἀπ' τὸ βου-νό.

Καὶ τόφα δὲν μένει τίποτ' ἄλλο γὰ συντροφιά μου, στὴ περασμένη αὐτὴ ὥρα τῆς νύχτας, παρὰ τ' ἀστερία ποῦ σὰν ἔξυπνα παιχιδιόριζα ὁμομορφιάτια με κνττοῦν παίζοντας ψηλὰ στὸ γαλάζιο οὐρανό, καὶ τὸ μεγάλο ἐκεῖνο κατάναν-ρο σκυλί σου ποῦ γνωρίζοντάς με μ' ἀκούει καθισμένο μπροστὰ στὴ σιδερέ-νια πόρτα τοῦ κήπου σου με θυμᾶται καὶ αὐτὸ γιατί μαζί σου ἐπέρασα τόσες βροδιές τραγουδώντας τὴν ἀγάπη μας· αὐτὸ ἦταν ὁ πῶς μεγάλος μου καὶ ἀλη-θινὸς μῦστρος, πόσες φορές ξενύχτησα κατὼ ἀπὸ τὸ σπῆτι σου γιὰ σένα.

Ἡ νύχτα ζοντεῖον-τας νὰ σβύσῃ με βρίζει ἀκόμη στὴ γειτονιά σου· κάποιον ἀγέρι φνισὰ δροσιτικά καὶ τὸ μεγάλο τῆς κοντινῆς ἐκκλησιᾶς ὠρολόγι χτυπᾷ τέσσαρες φορές· νοιώθω τὸν ἑαυτό μου κουρασμένο, τὴ ψυχὴ μου λιγομένη καὶ τὰ πόδια μου τρεμουλιασμένα· πρέπει νὰ σ' ἀφήσω, μὰ καὶ με κρατᾷ ζοντά σου. Θαρρῶ πὼς γὰ μιά στιγμὴ, ἀνοί-γοντας τὸ ψηλὸ παραθύρο σου θὰ ἀντι-κρῶσω τὸ γλυκό σου πρόσωπάκι χαμο-γελώντας μου. Θαρρῶ πὼς σ' αὐτὸ θὰ βρῶ ὅλη τὴ χαρὰ ποῦ σοῦ ζητῶ τραγου-δώντας τόση ὥρα· μὰ ἡ ὥρα περνᾷ ἡ νύχτα σβύνει καὶ ἡ αὐγὴ διώχνοντας τὸ μαῦρο τῆς νύχτας πέπλο, ἔρχεται ν' ἀ-πλώσῃ τὴ πορφύρενια τῆς γλαυῦδας· θὰ σ' ἀφήσω ἀφ' οὗ πᾶς ὅτι εἶχα καὶ ἔκρυ-βα βαθιά μου, στὸ εἶπα μπροστὰ στοῖς φε-γγάρι, στὸ μεγαλύτερῃς νύχτας-ἐξομολογητῇ, σ' αὐτὸν ποῦ γονατιστὴς καὶ με τρεμούμε-νη φωνὴ ἐξομολογοῦνται τὰ μυστικά τους, ἀνοίγοντας διὰ πλάτα τὰ ντουλάπια κά-θε τους κρυφοῦ, οἱ πονεμένες καρδιές.

Γλυκιὰ μου ἀγ' ἴπη.

Ἀπόψε μεσ' τὴν ὁμορφίαν τῆς νύχτας σιωπῇ μεσ' τὴ τρολλὴ ἀστροφεγγιᾶ σ' ἀνοίξα τὴ καρδιά μου νὰ τὴν διαβάσῃς μπαίνοντας ἐσὺ μέσα σ' αὐτὴ καὶ κλεί-νοντάς τὴν ὕστερα νὰ μείνῃς σὺ βαθιά μου.

ΕΜΜ. ΤΣΑΚΑΜΗΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Τὸ ἱσχνὸ ἄλλογο εἶναι προτιμότερον ἀπὸ ἕνα σταῦλο γαϊδάρους.

Ὁ Θεὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν ἔπλασε ἀ-δελφό, τὸ δὲ πορτοφόλι τὸ ἔπλασε χω-ριστό.

ΧΩΡΙΣ ΣΥΓΚΑΤΑΘΕΣΙ

συνεχ. ἐκ τῆς σελ. 131

τὴ συγκίνησι καὶ τὴ μεγάλη τῆς χαρᾶς, καὶ ἐνὸς στίς σκάλες ἀκούγονταν βαρεῖα τὰ βήματα τῶν τελευταίων καλεστικῶν ποῦ κατέβαιναν, πλησίασε στὸ κορβόλι τῆς κόρης τῆς, ἐξερέμασε μιά μικρὴ εἰ-κόνα τῆς Μερτιδιωτισσῆς ποῦ με κορδελί-στα ἡ κόρη τῆς εἶχε κοσμησμένη πάνω ἀπ' τὸ προσκεφάλι τῆς καὶ κάνοντας τὸ σταυρὸ τῆς προσκύνῃσε εὐλαβικά τὴ Μεγαλόχαρη.

Ὁ Μαστρογιώργης ἔμεινε σὲ μιά κα-ρδέλα καρφωμένος ὥστε πολλές. Ἐναμι-ντῇ τῶς μουσκέφειατ' τὰ δάκρυα του. Ὁλομόναχοι τόφα στὸ δωμάτιο τῆς κόρης τοὺς βλέπανε τὸ κορβόλι τῆς ὁ-λόλευκο καλοστροφμένο, τὸ τραπέζι τῆς με τὰ βιβλία, τὸ φουτανάκι τῆς ὅλα κείνα ποῦτανε δικὰ τῆς καὶ οἱ τοῖχοι καὶ ὁ ἀέρας τοῦ δωματίου τῆς ἀκόμη ὅλα τοὺς ἦταν τόσο ἀγάπητὰ, τόσο πο-λύτιμα γιατί τοὺς θυμῆσαν τὸ μονά-χοι ποῦ παδί τους, τὴν ἀγαπημένη τους Μαρίνα, ποῦ τόσο στὰ γεράματα τοὺς τοὺς λήθησε. Ἡ ὁμιλία τοὺς ἦτανε γλυ-κειὰ καὶ χαλαρόφρωνε τίς καρδιές τους.

Σὲ λίγο ὁ Μαστρογιώργης σηκώθηκε. Ἐνὸς ἐσκούπιζε τὰ τελευταῖα του δά-κρυα, καὶ παρκαλοῦσε, καὶ ἔλεγε μέσα του ποῦ ἔμοιαζε με προσεγγί. Λίγα λό-για μόνο, λίγες λέξεις ποῦ ἐπρόφρε δρ-νατότερα, φανέρονταν τὴν ἐπιθυμία του τὴν ἀπόφασί του, τὴν ἀπόφασί ἐκεῖνη ποῦ ἔβγαινε ἀπὸ τὴν πλατείαν τοῦ κω-διὰ, τὴ γεμάτη στοργὴ καὶ συγκίνησι, τὴ ραγισμένη ἀπὸ τὴν ἀγωνία καὶ τὴ θλίψη... Μόνο στὸ σπῆτι μου νὰ γυρί-σουνε, στὸ σπῆτι μου καὶ με τὴν εὐχὴ μου. Προχώρησε ὥς τ' ἀνοικτὸ παρα-θύρι καὶ σταῖθηκε, ἔσκυψε ἑλαφρὰ καὶ ἔμεινε κνττάζοντας ἔξω ἀκίνητος καὶ βουβός, σὰν νὰ περιμένε καὶ νὰ ἀκού-σῃ ἕνα θόρυβο, μὰ φωνὴ, καὶ τέλος σὰν ἀπάντησι ἀπὸ κείνους στὴ σιωπη-λὴ πρόσκλησί του.

..... Ἦσαν... Ἡ πλάση τυλιγμένη μες στὰ σκουρόχρωμα σεντόνια τῆς νύ-χτας, κοιμώτανε βαρεῖα.

Τὰ δένδρα με τίς μαῦρες σιλουέτες τοὺς φάνταζαν σὰν ἀσάλευτες σκιές καὶ τὸ φεγγάρι δλόγιμο καὶ χλωμὸ σιγαρ-μένιζε στὰ γοιζόθολα σύνεφα.

ΧΑΡ. Ε. ΚΡΙΘΑΡΗΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς θέσιν Κατσου-λιανίκα Κυθήρων οἰκία διόροφος μετὰ τοῦ οἰκοπέδου τῆς καὶ περιο-χῆς ἐκτάσεως 1500 περίπου μέτρων, μετὰ φρέατος καὶ ἐπίπλων.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἀθαν. Μαζαράκη Λεωφ. Φαλήρου 53 ἐν Πειραιεῖ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

συνεχία ἐκ σελ. 121

διαπνευμένης ἀπὸ ἀγάπην καὶ μόνον πρὸς τὴν ἰδιαίτερα μας Πατρίδα. Ἡ ἀνιδιοτέλεια τοῦ κυριωτέρου προσώ-που τῆς κινήσεως αὐτῆς τὸ σύστημα τῆς συλλογῆς τῶν ἐράνων καὶ τὸ ὅπερ τῆς Σταυρούλας Σουρῆ προηγουμένον, ἐπὶ κατ' ὅρθωσεν δλόκληρον ἐκκλησίαν νὰ ἀνεγείρῃ ἐν Πειραιεῖ δι' ἐράνων εἶναι στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα μὰς πεῖθου-σιν ἐπὶ ἡ κυριωτέρα ἐπιθυμία τῆς νῆ-σου μας θέλει ἀσφαλῶς ἐκανοποιηθῇ. Ἀρκεῖ τὴν προσπάθειαν ταύτην νὰ ἐκτιμῇσιν οἱ φιλοπάτριδες συμπολι-ται μας καὶ νὰ περιβάλωσιν αὐτὴν με-τὴν ἀναγκαίαν καὶ ἀπαραίτητον ἐμ-πιστοσύνην, ἡ ὁποία θὰ δώσῃ δύναμιν εἰς τὰς ἀσθενεῖς χεῖρας τὰς ἀναλαβοῦ-σας τὴν πραγματοποίησιν τοῦ καλοσ-σιαίου ἔργου.

Συνιστῶμεν ἐκθύμως τὴν ὑποστήρι-ξιν τοῦ ἔργου τούτου, τὸ ὁποῖον θὰ φέρῃ μεγάλας ὠφελείας εἰς τὴν νῆσον μας, ἔχοντες πεποιθῆσθαι ἐπὶ τὴν πραγ-ματοποίησιν αὐτοῦ καὶ στηρίζοντες ἕλκε μὰς τὰς ἐλπίδας εἰς τὸ ἐπὶ ἡ Σταυ-ρούλα Σουρῆ, ἡ ἀναλαβοῦσα τὸ μέγα τοῦτο ἔργον, δὲν εἶναι πρόσωπον ἐπη-ρεαζόμενον ἀπὸ τὰς ἀντιθέτους ἀντι-λήψεις, ἀλλὰ θὰ χωρήσῃ ἀδιστακτικῶς εἰς τὴν κατασκευὴν.

Ἐπαναλαμβάνομεν ἐπὶ ἐγγύησις περὶ τούτου εἶναι τὰ μέσα τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται διὰ νὰ προσελκύσῃ τὴν συνδρομὴν τῶν συμπολιτῶν.

Ὁ «Κυθηραϊκὸς Κήρυξ», βέβαιος ἐπὶ τὰ πράγματα θὰ τὴν δικαιώσουν, τάσσεται ἀνεπιφυλάκτως παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐράνων τοῦ λιμένος Ἀγίας Πελαγίας καὶ θὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν δι' ὅλων τῶν δυνά-μεών του.

Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΣΥΔΝΕΥ

Εἰς ἄλλην σελίδα δημοσιεύομεν ἄρ-θρον τοῦ ἐν Σύνδεσθι ἀνταποκριτοῦ μας κ. Κοσμὰ Κασιμάτη περὶ τῆς μεγά-λης γεφύρας τοῦ Σύνδεθι τῆς Αὐστρα-λίας. Τὴν δημοσιεύσιν τοῦ ἄρθρου τού-του, ἀρκετὰ μεγάλου, καίτοι μὴ ἀνα-φερομένου ἐπὶ Κυθηραϊκοῦ θέματος ἐκρίναμεν σκόπιμον, διότι ἐκτὸς τῆς ἱστορικῆς του ἀξίας, ἡ ὁποία τὸ κάμει καταλλήλστατον διὰ τὸ περιοδικόν μας τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ ἐγκυκλοπαιδικὸν πιστεύομεν ἐπὶ θὰ εὐχαριστήσῃ ἰδαι-

τέρως τούς ἐν Αὐστραλίᾳ εὐρισκομένους συμπολίτας, ἢ τούς ἐξ Αὐστραλίας ἐπανακάμψαντες ἐνταῦθα, εἰς τούς ὁποίους δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἀναμνησθῶσι τῶν γνωστῶν τῶν μερῶν καὶ νὰ παρακολουθήσωσι τὰς προόδους τῆς φιλοξένου ἡπείρου ἢ ὅποια διὰ τούς περισσοτέρους τῶν συμπολιτῶν μας εἶναι δευτέρα πατρίς.

ΧΑΘΗΚΑΝ ΟΛΑ

Ἔχασα τὴν ὑπομονὴν
μαζὺ μὲ τὴν ἐλπίδα,
ἀφοῦ στὸν κόσμον τίποτε
ἀληθινὸ δὲν εἶδα

Χαρὰ δὲν ἔνοιωσα ποτὲ
στὴν ἄδολη καρδιά μου
καὶ θολωμένη πάντοτε
κυττάζει ἡ καρδιά μου

Θωρῶ τὴ φύσιν γύρω μου
βουβὴ καὶ νεκρωμένη
κ' ἓνα τραγοῦδι πένθιμο
ἀπ' τὴν καρδιά μου βγαίνει

Μὲ τὸ τραγοῦδι μου αὐτὸ
γυρνῶ χωρὶς ἐλπίδα,
ἀφοῦ στὸν κόσμον τίποτε
ἀληθινὸ δὲν εἶδα

Ε. Γ.

Παιδοῦλα

Παιδοῦλα μὲ τ' ὀλόξανθα μαλλιά
χαρούμενο καὶ πεταχτο ἀγγελιοῦδι,
πόσο ποθῶ μιὰ ἐρωτοφωλιά,
ἓνα ἀγνὸ κι' ὀλόδοξο λουλοῦδι...

Φωτὰ βαθεῖά μου μιὰ φωτιά θαμπή,
ἀγάπη μακρυνὴ καὶ ξεχασμένη
φωτᾷ μιὰ στερνὴ ἀναλαμπή
π' ἀπόμεινε ἀπ' τὴ φλόγα τὴ σβησμένη.

Ὅμως ἐσὺ παιδοῦλα μου γλυκειά
ἔχεις μιὰ λαύρα καὶ μιὰ θέρμη τόση
ποῦ θὲ ν' ἀνάψῃ ἡ καρδιά μου καρδιά
τὴ φλόγα τῆς δικῆς σου σάν θὰ νοιώσῃ.

Κ. ΚΟΥΕΛΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κους Κους John Katsafanas, Pittsburg, Ἑμμ. Στάνη, Λουκάν Τσιμισίλην, Σπυρ. Βασιλάκον ἐνταῦθα, Σπυρίδ. Μπουγά Ἀθήνας, Ὁδῶνα Χριστοφύλλην, Ἀδελφοὺς Ἀθ. Μεγαλοοικονόμου, Κων. Χριστοφύλλην, Στυλ. Λαζαρέτον, Κοσμᾶν Τσιτσιλιαν, Γεώργ. Σουρήν, Σπυρ. Πετρόχειλον, Γεώργ. Κ. Παστόν, Δημ. Χαραμῆν, Γεώργ. Κατράκη, Νικολ. Παπαδόπουλον, Κων. Καρύδην, Στέφανον Μώτην, Εὐστράτ. Πατακάκη, Ἰωάν. Μόρμορην, Βρεττὸν Τριάρχη, Βασίλ. Κουλεντιανὸν ἐνταῦθα. Συνδρομαί σας ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν.

Κον Βρεττὸν Τριάρχη ἐνταῦθα, δημοσιεύεται. Σᾶς συνιστῶμεν μεγαλειτέραν προσοχὴν εἰς τὸ μέτρον.

Κον Κοσμᾶν Ι. Κασιμάτην. Ἐλήφθησαν ἐφημερίδες καὶ περιοδικά. Ἀρθρον σας δημοσιεύεται. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν ἀπείρως διὰ τὸ ἀπόλυτον ὑπερ τοῦ περιοδικοῦ μας ἐνδιαφέρον σας.

Κον Θεόδ. Στρατηγὸν Ἀθήνας. Ἐνεκα πληθώρας ἔλης τὸ διηγημά σας θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος.

Κον Γ. Π. Γλυτσὸν Λόξανα Κυθήρων. Εἴμεθα σύμφωνοι μὲ τὴν δευτέραν ἐπιστολήν σας, πρέπει ἀναμφισβητήτως ν' ἀκούεται ἡ φωνὴ διαμαρτυρίας νὰ διαφωνοῦμεν ὅμως ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὸ ὕψος διατυπώσεως τῆς διαμαρτυρίας.

Μετριάσατε ὀλίγον τὸ ὕψος τῆς προηγούμενης ἐπιστολῆς σας καὶ διαθέτομεν εὐχαρίστως τὰς στήλας τοῦ περιοδικοῦ μας διὰ τὴν καταχώρησιν αὐτῆς.

Κον Παναγ. Διακόπουλον Βιαρράδικα Κυθήρων. Ἐπιστολαί σας ἐλήφθησαν ὅλαι. Εὐχαριστήριον δημοσιεύεται, τὰ ἄλλα, ἐλλείψει χώρου δημοσιευθήσονται εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ Ν. ΚΑΨΑΝΗΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΟΔΟΣ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 197

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ:

2-4 Μ. Μ.

Στὸ ξενοδοχεῖον

—Γιατί γκαρσὸν αὐτὸς ὁ ἡσυχὸς ἔχει ἓνα μόνον πόδι;

—Μὰ δὲν τὸ ξέρετε, κύριε, ὅτι οἱ ἁστακοὶ πλάνονται μεταξὺ τῶν καὶ ἀποσπᾷ ὁ ἓνας τοῦ ἄλλου τοῦ τὰ πόδια;

—Ἀμ τότε δὲς μου τὸν νικητὴ.

Μπερκὴς καὶ παπᾶς

—Βρε γιατί πίνεις τὸν ἐχθρό σου;

—Ἀμ παπᾶ, τότε τί μᾶς συμβουλεύεις; Δὲν μᾶς εἶπες ν' ἀγαπάμε τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν; Αὐτὸ κάνω κι' ἐγώ. Ὑπεραγαπῶ τὸ κρασί ἐν γνώσει ὅτι εἶναι ἐχθρός μου.

Σύγχυσις ἐννοιῶν

—Τι σοῦ πονεῖ τὸ δόντι; Ἐμένα, ποῦ λές, ὅταν μοῦ πονεῖ τὸ δόντι μου, φιλῶ τὴ γυναῖκα μου καὶ μοῦ περνᾷ ἀμέσως.

—Μήπως εἶναι στὸ σπίτι ἡ γυναῖκα σου;

—Μὰ δὲν μοῦ λές σὲ παρακαλῶ, ἡ γυναῖκα σου εἶναι ἀριστερή;

—Πῶς τὸ ξέρεις;

—Μὰ ὅλο τὸ δεξί σου μάτι βλέπω εἶναι ποισμένο.

—Τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ γάμου μου ἀγαποῦσα τόσο πολὺ τὴ γυναῖκα μου, ποῦ ἔτσι...μοῦχοχονταν καμμιὰ φορὰ νὰ τὴν φράγω.

—Καὶ τώρα;

—Ἀχ φίλε μου! Τώρα πολὺ πιερὰ μετανῶ διότι δὲν τὸ ἔκανα.

—Κύο Ἀλέξη, τὸ σκυλὶ ἐδάγκασε πρὸ ὀλίγου τὴ γυναῖκα σου.

Ἀλέξης—Ἦταν λυσσασμένο;

—Ὁχι. Εὐτυχῶς.

—Ἀχ! τὸ πτωχό! Κοίμα, θὰ λυσσάξῃ τὸ κακόμοιρο.

Διάλογος παπποῦ καὶ ἐγγόνου

—Παποῦ, κλείσε σὲ παρακαλῶ τὰ μάτια σου.

—Γιατί παιδί μου;

—Γιατί ἡ μαμὰ ἔλεγε χθὲς στὸ μπαμπά, πότε νὰ κλείσῃς τὰ μάτια, γὰ νὰ κατοικήσουμε στὸ δικό σου σπίτι.

Ὁ πρακτικὸς καλεσμένος

Ἡ οἰκογένεια.—Μὰ γιατί, κύριε Κώστα δὲν ἦλθατε χθὲς ποῦ σᾶς περιμέναμε στὸ φαγί;

—Μὰ ξέρετε, εἶδα πῶς δὲν πεινοῦσα.